

การประยุกต์ใช้เทคนิคอิควิเปอร์เซ็นไทล์สำหรับการวิเคราะห์อัตราความคลาดเคลื่อน
ของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียนในสาระการเรียนรู้ที่ต่างกัน

นางสาวจงกล บัวแก้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาชีวจักษ์และจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

AN APPLICATION OF EQUIPERCENTILE TECHNIQUES FOR THE ANALYSIS OF
GRADING ERROR RATE FOR STUDENTS IN DIFFERENT LEARNING AREAS

Miss Jongkon Buakaew

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Measurement and Evaluation

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หน้าข้อวิทยานิพนธ์

การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เขียนไฟล์สำหรับการวิเคราะห์
ขั้ตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

ของนักเรียนในสาระการเรียนรู้ที่ต่างกัน

โดย

นางสาวจังกล บัวแก้ว

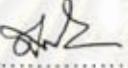
สาขาวิชา

การวัดและประเมินผลการศึกษา

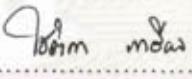
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวadee

คณะกรรมการคุณครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบัณฑิต

..... คณบดีคณครุศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวadee)

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. โซติกา ภาษีผล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร. ศิริชัย กาญจนวadee)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ดร. สังวนี วงศ์กระโภค)

จงกล บัวแก้ว : การประยุกต์ใช้เทคนิคคิวเบอร์เร็นไทส์สำหรับการวิเคราะห์อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียนในสาระการเรียนรู้ที่ต่างกัน。
 (AN APPLICATION OF EQUIPERCENTILE TECHNIQUES FOR THE ANALYSIS OF GRADING ERROR RATE FOR STUDENTS IN DIFFERENT LEARNING AREAS)
 อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ศ.ดร. ศิริชัย กาญจนวนวัฒน์, 182 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความชอบคล้องในสาระการเรียนรู้ที่ต่างกัน 3 กรณี คือ 1) เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้เมื่อยield สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก 2) เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้เมื่อยield สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก และ 3) เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้เมื่อยield สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนใน 3 สังกัด คือ สพฐ. ฯ และ อปท. จำนวน 435 คน โดยการคัดเลือกนักเรียนที่ได้รับการสอนจากครูคนเดียวกัน ในแต่ละสาระการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบบันทึกคะแนนนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ช่วงคะแนนความชอบคล้อง ความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้เทคนิคคิวเบอร์เร็นไทส์ 3 วิธี

สรุปผลการวิจัยได้ว่า

1) เมื่อยield สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก พบร้าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งมีอัตราความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 27.20 และมีอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72.80

2) เมื่อยield สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก พบร้าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งมีอัตราความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 49.12 และมีอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 50.88

3) เมื่อยield สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก พบร้าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ .05 ซึ่งมีอัตราความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 39.08 และมีอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 60.92

ภาควิชา วิจัยและจัดทำวิทยาการศึกษา..... ลายมือชื่อนิสิต..... ๑๗๙ นัชดา
 สาขาวิชา ภาษาอังกฤษและประเมินผลการศึกษา ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....
 ปีการศึกษา 2553.....

5283315027 : MAJOR EDUCATIONAL MEASUREMENT AND EVALUATION

KEYWORDS : CONCORDANCE SCORES / EQUIPERCENTILE / GRADING ERROR RATE

JONGKON BUAKAEW : AN APPLICATION OF EQUIPERCENTILE TECHNIQUES FOR THE ANALYSIS OF GRADING ERROR RATE FOR STUDENTS IN DIFFERENT LEARNING AREAS. ADVISOR : PROF.SIRICHAJ KANJANAWASEE, Ph.D., 182 pp.

The aim of this study was to analyze and compare the grading accuracy rate and error rate of students between the observe scores and concordance scores in different 3 cases: (1) comparison between learning areas using Thai learning area as referenced, (2) comparison between learning areas using Mathematics learning area as referenced and (3) comparison between learning areas using Science learning area as referenced. The sample consisted of 435 seventh grade students in school under 3 jurisdictions, i.e., Basic Education Commission, Private Education Commission and Local Administration Organization. In each jurisdiction, selected students who were taught in each learning area by same teacher. Research instrument was student's score record form. Data were analyzed by using descriptive statistic, interval concordance scores, accuracy rate and error rate of grading. The accuracy and error rate of grading were analyzed by applying the equipercenstile technique 3 methods.

The results were as follows:

1) Using Thai learning area as referenced, all three methods showed that the accuracy rates and error rates between learning areas significantly difference at .05, which average accuracy rate was 27.20 percent and the error rate was 72.80 percent.

2) Using Mathematics learning area as referenced, all three methods showed that the accuracy rates and error rates between learning areas significantly difference at .05, which average accuracy rate was 49.12 percent and the error rate was 50.88 percent.

3) Using Science learning area as referenced, all three methods showed that the accuracy rates and error rates between learning areas significantly difference at .05, which average accuracy rate was 39.08 percent and the error rate was 60.92 percent.

Department : Educational Research and Psychology.....

Student's Signature Jongkon BuakaeW

Field of Study : Educational Measurement and Evaluation

Advisor's Signature S. Kyarnasee

Academic Year : 2010.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการได้รับความเมตตากรุณาอย่างสูงยิ่งจาก
ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวاسي อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่เมตตาให้คำปรึกษาที่มี
ประโยชน์และคุณค่ายิ่ง อีกทั้งสละเวลาในการดูแลช่วยเหลือและส่งเสริมในทุก ๆ ด้านแก่ผู้วิจัยมา
โดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี่

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.โซติกา ภานีผล ที่ให้ความกรุณาเป็น^๑
ประธานสอบวิทยานิพนธ์ ดร.สังวรณ์ จัดกระโทก ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
รองศาสตราจารย์ ดร. สุภมาส อังศุ佐ติ ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบโครงสร้างวิทยานิพนธ์
และกรุณาให้คำชี้แนะในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความเมตตากรุณาของท่านอาจารย์ไว้ ณ ที่นี่

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่านที่
อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทความรู้อันเป็นประโยชน์กับผู้วิจัยในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่าง
มาก ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความเมตตากรุณาของท่านไว้ ณ ที่นี่

ขอบกราบขอบคุณบ้านพิทักษ์วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้ทุนอุดหนุน
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและอาจารย์ผู้ปฏิบัติงานทุกท่านที่ให้ความ
ร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคนที่เคยเป็นกำลังใจ และให้ความ
ช่วยเหลือสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ในด้านต่าง ๆ ต่อผู้วิจัยเสมอมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ พี่น้อง และญาติทุก ๆ ท่าน
ที่เคยอุปถัมภ์ ให้ความรักและสนับสนุนอย่างไม่ขาดสาย ให้กำลังใจ ให้ความเชื่อมั่น
และส่งเสริม ให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในทุกๆ ด้าน การเรียน การงาน การค้า การคุณภาพชีวิต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๙
กิตติกรรมประกาศ	๑๖
สารบัญ	๗๙
สารบัญตาราง	๘๘
สารบัญภาพ	๘๘
บทที่	
1. บทนำ	1
ความสำคัญของการวิจัย	1
คำถานวิจัย	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
ประโยชน์ที่ได้รับ	9
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการกำหนดระดับผลการเรียนรู้	10
ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับคะแนนความสอดคล้อง	18
3. วิธีดำเนินงานวิจัย	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	39
การเก็บรวบรวมข้อมูล	39
การวิเคราะห์ข้อมูล	40

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน	47
ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์การสร้างคะแนนความสอดคล้อง	55
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนและอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้	67
5. สรุปผลการวิจัย ยกไปรายผล และข้อเสนอแนะ	92
สรุปผลการวิจัย	93
ยกไปรายผล	99
ข้อเสนอแนะ	100
รายการอ้างอิง	102
ภาคผนวก	108
ภาคผนวก ก การปรับเทียบคะแนนด้วยเทคนิคควิเปอร์เช็นไทล์	109
ภาคผนวก ข การปรับเทียบคะแนนด้วยวิธีพรีสมูท (presmooth)	136
ภาคผนวก ค การปรับเทียบคะแนนด้วยวิธีโพซสมูท (postsmoothing)	145
ภาคผนวก ง ความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้	154
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	182

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 2.1 แสดงเกณฑ์ระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา	13
ตาราง 2.2 โอกาสในการตัดสินใจและความคลาดเคลื่อน	16
ตาราง 2.3 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์	32
ตาราง 3.1 แบบบันทึกคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล	39
ตาราง 3.2 จำนวนนักเรียนในแต่ละระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้ จำแนกตามสาระการเรียนรู้	40
ตาราง 3.3 ข้อมูลคะแนนที่สังเกตได้ ตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ ของสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	41
ตาราง 3.4 ช่วงคะแนนความสอดคล้อง ของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก	41
ตาราง 3.5 คะแนนความสอดคล้องแต่ละสาระการเรียนรู้หลักด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ แบบพรีสมูท(presmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	42
ตาราง 3.6 คะแนนความสอดคล้องแต่ละสาระการเรียนรู้หลักด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ แบบโพสต์สมูท(postsmtooth) ในสังกัด สพฐ.	43
ตาราง 3.7 ช่วงคะแนนความสอดคล้อง ของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก	43
ตาราง 3.8 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยยึด สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	44
ตาราง 3.9 จำนวนความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยรวม ในแต่ละสาระการเรียนรู้	45
ตาราง 4.1 สถิติพื้นฐานของคะแนนนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	49
ตาราง 4.2 สถิติพื้นฐานของคะแนนนักเรียนในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการส่งเสริมเอกชน	51
ตาราง 4.3 สถิติพื้นฐานของคะแนนนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่น	54

หน้า

หน้า

ตาราง 4.11 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน	65
ตาราง 4.12 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	66
ตาราง 4.13 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยรวมในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก	68
ตาราง 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างโดยรวมของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	69
ตาราง 4.15 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	70
ตาราง 4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อน ของกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	71
ตาราง 4.17 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน	72

หน้า

ตาราง 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อน ของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน	73
ตาราง 4.19 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับ ผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	74
ตาราง 4.20 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อน ของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในสังกัด กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	75
ตาราง 4.21 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนด ระดับผลการเรียนรู้โดยรวมในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก	76
ตาราง 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างโดยรวมของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	77
ตาราง 4.23 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนด ระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึด สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	78
ตาราง 4.24 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อน ของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	79

หน้า

ตาราง 4.25 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนด ระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึด สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ การส่งเสริมเอกชน	80
ตาราง 4.26 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อน ของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ การส่งเสริมเอกชน	81
ตาราง 4.27 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนด ระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึด สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่น	82
ตาราง 4.28 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อน ของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	83
ตาราง 4.29 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนด ระดับผลการเรียนรู้โดยรวมในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก	84
ตาราง 4.30 เปรียบเทียบความแตกต่างโดยรวมของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	85
ตาราง 4.31 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนด ระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	86

หน้า

ตาราง 4.32 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อน ของภารกิจงานด้วยผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาฯ ขั้นพื้นฐาน	87
ตาราง 4.33 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนด ระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึด สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ การส่งเสริมเอกชน	88
ตาราง 4.34 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อน ของภารกิจงานด้วยผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน	89
ตาราง 4.35 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนด ระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึด สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่น	90
ตาราง 4.36 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อน ของภารกิจงานด้วยผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น	91

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	8
ภาพ 2.1 แบบแผนการรวมข้อมูลในการเทียบค่าแทน	23
ภาพ 2.2 กระบวนการปรับเทียบค่าแทนรูปแบบอิควิเปอร์เซ็นไทล์	26
ภาพ 2.3 การแปลงคะแนนแบบสกอร์ X และแบบสกอร์ Y ให้เป็นค่าแทนสมมุติ	26

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของการวิจัย

การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนในปัจจุบัน มีจุดมุ่งหมายสำคัญสองประการคือ 1) เพื่อพัฒนาผู้เรียน และ 2) เพื่อการตัดสินผลการเรียน ซึ่งจุดมุ่งหมายทั้งสองประการนี้มีความสำคัญต่างกันคือ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนนั้นเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนและการเรียนรู้ของผู้เรียนในระหว่างการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง มีบันทึก วิเคราะห์ แปลความหมายข้อมูล แล้วนำผลมาใช้ในการส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไขการเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของครู ส่วนการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้เพื่อตัดสินผลการเรียนนั้นเป็นการสรุปผลการเรียนรู้ ซึ่งการประเมินประเภทนี้ต้องให้โอกาสผู้เรียนแสดงความรู้ความสามารถด้วยวิธีการที่หลากหลาย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ 4 ระดับ คือ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ ซึ่งในทุกระดับจะมีเจตนาภรณ์ที่เหมือนกัน คือ ตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) เมื่อพิจารณาการวัดและการประเมินผลการเรียน การสอนในประเทศไทย พบว่า ยังใช้การวัดและการประเมินผลตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (Classical Test Theory) ซึ่งนักวัดผลทางการศึกษาต่างยอมรับว่าการวัดและการประเมินผลตามทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิมนั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้สอบหรือประชากร (population) กล่าวคือ ค่าสถิติต่าง ๆ ของข้อสอบและแบบสอบถาม เช่น ความยากง่าย ความเที่ยง จะแปรเปลี่ยนไปตามกลุ่มผู้สอบ (Flanagan, 1951; Angoff, 1971) ตัวอย่างเช่น แบบสอบถามนี้จะมีความยากง่าย เหมาะสมกับนักเรียนกลุ่มนี้ในโรงเรียน และในขณะเดียวกันแบบสอบถามนี้ก็จะยากหรือง่ายไปสำหรับนักเรียนอีกกลุ่มนี้ในโรงเรียนเช่นกัน และยังพบอีกว่าหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้ครุผู้สอนมีหน้าที่ในการประเมินระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้น ครุผู้สอนจะต้องเข้าใจและปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการวัดและการประเมินผลการศึกษา ถ้าครุผู้สอนไม่เข้าใจและปฏิบัติไม่ถูกต้องจะเกิดความล้าเอียงและเกิดความผิดพลาดในการตัดสินผลการเรียน (ธัญญา เว่องแก้ว, 2551) และการสร้างเครื่องมือในการวัดผลส่วนใหญ่ครุผู้สอนสร้างขึ้น มักจะไม่มีการตรวจสอบคุณภาพและไม่มีค่าสถิติใด ๆ บ่งบอกถึงคุณภาพของแบบสอบถาม

แม้แต่ครูที่สอนวิชาเดียวกันหรือต่างวิชา ทั้งในระดับชั้นเดียวกันหรือต่างระดับ ทำให้เครื่องมือที่ครูสร้างขึ้นแตกต่างกันในแง่ของค่าสถิติต่าง ๆ เช่น ความยากง่าย ความเที่ยง ค่าอำนาจจำแนก แม้ว่าจะเป็นหลักสูตรเดียวกัน คุณลักษณะข้อสอบเหมือนกันก็ตาม ผลการวัดและการประเมินจึงทำให้ไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2527) ส่งผลให้ขาดความเป็นธรรมในการตัดสินผลการเรียนของนักเรียนในแต่ละวิชา หรือแม้แต่วิชาเดียวกันแต่ครูผู้สอนคนละคนกัน ถ้าครูผู้สอนที่มีมาตรฐานค่อนข้างต่ำก็จะออกข้อสอบที่ไม่มีคุณภาพตามหลักการวัดผล เช่น มีค่าความยากง่ายไม่เหมาะสมกับนักเรียน จึงทำให้ข้อสอบบุคคลนี้เหมาะสมกับนักเรียนเฉพาะบางกลุ่มเท่านั้น นอกจากนี้จากการศึกษาของ Juola (1968 ข้างต้นใน สมกามส ขังคูโซติ, 2543) พบร่วมกับนักเรียนที่มีความสามารถไม่ต่างกัน และ Chen et al. (2007) ได้ศึกษาการกำหนดวิธีการวัดนักเรียนที่ดี โดยการสังเกตจากโรงเรียน ผลปรากฏว่าความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับมาตรฐานของการตัดเกรดของงานวิชาการมีน้อย และการตัดเกรดจะไม่แน่นอน คือ นักเรียนที่ได้รับการปฏิบัติเหมือนกันแต่อาจจะได้รับระดับผลการเรียนรุ่นต่างกัน

จากสถานการณ์ที่เป็นปัญหาของการวัดและประเมินผลเกี่ยวกับการตัดสินระดับผลการเรียนรุ่นของนักเรียนในแต่ละสาระการเรียนรุ่น ก็ยังคงมาตรฐานของการกำหนดระดับผลการเรียนรุ่นที่ไม่สามารถนำระดับผลการเรียนรุ่นมาเทียบกันได้ จึงทำให้ไม่ทราบว่านักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียนระดับ 4 ในสาระการเรียนรุ่นภาษาไทย กับระดับผลการเรียนระดับ 4 ในสาระการเรียนรุ่นคณิตศาสตร์ มีความสามารถเท่ากันหรือไม่ หรือใครเก่ง-อ่อนกว่ากัน จากประเด็นนี้ ได้ทำการศึกษาเอกสารต่าง ๆ พบร่วมกับนักเรียนรุ่นต่างกัน ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการนำระดับผลการเรียนของแต่ละสาระการเรียนรุ่นมาเทียบกันได้ หลักการนั้นก็คือ การเชื่อมโยงคะแนน (Linking Scores) เป็นการปรับเทียบคะแนนให้อยู่ในมาตรฐานเดียวกันก่อน แล้วนำคะแนนมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งการเชื่อมโยงคะแนนมี 4 รูปแบบด้วยกัน คือ 1) การปรับเทียบคะแนน (equating) เป็นการเชื่อมโยงคะแนนระหว่างแบบสอบที่มีคุณลักษณะเหมือนกัน คือ วัดคุณลักษณะเดียวกัน ความยากง่ายและความเที่ยงเท่ากัน 2) การปรับเทียบสเกล (calibration) เป็นการเชื่อมโยงคะแนนระหว่างแบบสอบที่วัดคุณลักษณะเดียวกัน แต่มีความยากง่ายและความเที่ยงต่างกัน 3) การหาความสอดคล้อง (concordance) เป็นการเชื่อมโยงคะแนนระหว่างแบบสอบที่วัดคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน และมีการแจกแจงคะแนนที่คล้ายกัน และ 4) การฉายภาพหรือการพยากรณ์ (projection or prediction) เป็นการเชื่อมโยงคะแนนระหว่างแบบสอบที่วัดคุณลักษณะที่ต่างกัน และมีความยากง่ายและความเที่ยงต่างกัน (Kolen and Brennan, 2004) ในการเชื่อมโยงคะแนนนี้มีเทคนิคดังนี้

ปรับเปลี่ยบมากมายขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของแบบสอบ และคะแนนที่นำมาใช้ในเทคนิคนี้จะต้องไม่ผ่านการประเมิน

จากหลักการเชื่อมโยงคะแนนผู้วิจัยได้นำรูปแบบการหาคะแนนความสอดคล้องระหว่างแบบสอบมาประยุกต์ใช้ในการศึกษา ซึ่งในการสร้างคะแนนความสอดคล้องมีการออกแบบ 2 ส่วนคือ การออกแบบวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย 4 รูปแบบอย่าง คือ รูปแบบผู้สอบกลุ่มเดียว รูปแบบผู้สอบกลุ่มทัดเทียม รูปแบบผู้สอบต่างกลุ่มโดยใช้แบบสอบถาม และรูปแบบผู้สอบต่างกลุ่มโดยมีผู้สอบร่วม อีกส่วนคือการออกแบบการหาคะแนนความสอดคล้อง ประกอบด้วย 3 วิธี คือ คะแนนเชิงเส้นตรง อิควิเปอร์เซ็นไทล์ และวิธีการใช้สมการถดถอยซึ่ง วนเรตราพิชิตเกริกพล (2537) ได้ทำการเชิงเส้นตรง อิควิเปอร์เซ็นไทล์ และวิธีการใช้สมการถดถอยซึ่ง วนเรตราพิชิตเกริกพล (2537) ได้ทำการเชิงเส้นตรง กับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถต่างกันและเหมือนกัน และแบบสอบที่มีความยากต่างกันและเหมือนกัน ในการวิจัยนี้พบว่า กรณีที่แบบสอบมีความยากต่างกัน ในกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถใกล้เคียงกัน วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ให้คุณภาพดีกว่า วิธีเส้นตรง ยอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาวรรณ์ คงทวี (2541) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีการปรับเทียบระหว่างวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีเชิงเส้นตรง และทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (IRT) ในการปรับแต้มเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย ผลปรากฏว่าสาขาวิชากรรมศาสตร์วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์และทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบ (IRT) มีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีเส้นตรง นอกเหนือนี้ ศิริชัย กาญจนวงศ์ และคณะ (2551) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการปรับเทียบผลการเรียนเฉลี่ยสะสมรวมและจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยใช้คะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และตรวจสอบคุณภาพวิธีการปรับเทียบ 4 วิธีคือ วิธีวิเคราะห์ถดถอย วิธีเชิงเส้นตรง วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ และวิธีวิเคราะห์พหุระดับ พบร่วมกับวิธีเชิงเส้นตรงและวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์จะให้ค่าการปรับเทียบใกล้เคียงกัน และสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่าวิธีวิเคราะห์ถดถอย และวิธีวิเคราะห์พหุระดับ จากผลวิจัยข้างต้นวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ จึงเป็นวิธีที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นวิธีง่ายในการนำไปใช้และสะดวกในการแปลงคะแนน (Kolen และ Whitney, 1982; Hills, Subhiyah and Hirsch, 1988 ข้างล่างใน อุทัยวรรณ พงศ์อร่าม, 2545)

จากการศึกษาที่กล่าวมานี้เห็นได้ว่าวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์เป็นวิธีที่ได้รับความนิยม และมีคุณภาพในการปรับเทียบคะแนนระหว่างแบบสอบ แต่มีข้อจำกัดอยู่ที่ว่าการจะใช้เทคนิคนี้จะต้องมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างเพียงพอและมีการแจกแจงปกติ จึงนำวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์โพซทสมูทที่ช่วยในการแก้ปัญหา แต่การศึกษาการเชื่อมโยงคะแนนส่วน

ให้ญี่เป็นการศึกษาเบรี่ยบเทียบระหว่างวิธีวิธีใหม่คุณภาพดีกว่ากัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งในประเด็นของ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ยังไม่ค่อยมีผู้ศึกษามากนัก โดยเฉพาะในเรื่องอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในแต่ละสาระการเรียนรู้ หรือในสังกัดของ สถานศึกษา ซึ่งงานวิจัยนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการหมายมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสาระการเรียนรู้ได้ และเพื่อให้ เกิดความยุติธรรมแก่นักเรียนได้

คำถามวิจัย

การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่ควรจะเป็นกับที่ได้รับจริงมีอัตราความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และแตกต่างกันหรือไม่ กล่าวคือระดับผลการเรียนรู้ที่ควรจะเป็นของนักเรียนตามคะแนนความสอดคล้องเมื่อยieldตามสาระการเรียนรู้หลัก กับระดับผลการเรียนรู้ที่ได้รับจริงจากคะแนนที่สังเกตได้ที่เทียบกับเกณฑ์ปกติในชั้นเรียนเกิดอัตราความคลาดเคลื่อนขึ้นหรือไม่ หากน้อยเพียงใด และแตกต่างกันหรือไม่ สามารถสรุปเป็นประเด็นดังนี้

1. การกำหนดระดับผลการเรียนของนักเรียนระหว่างระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เมื่อยieldสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก มีอัตราความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นหรือไม่ หากน้อยเพียงใด และแตกต่างกันหรือไม่

2. การกำหนดระดับผลการเรียนของนักเรียนระหว่างระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องของสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ เมื่อยieldสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก มีอัตราความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นหรือไม่ หากน้อยเพียงใด และแตกต่างกันหรือไม่

3. การกำหนดระดับผลการเรียนของนักเรียนระหว่างระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องของสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เมื่อยieldสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก มีอัตราความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นหรือไม่ หากน้อยเพียงใด และแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา คือ

1. เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับ คะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เมื่อยieldสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก

2. เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับ คะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ เมื่อยieldสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก

3. เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการ กำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับ คะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เมื่อยieldสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก

สมมติฐานของการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานของการกำหนดระดับ ผลการเรียนรู้ พบร่วมนักเรียนที่ได้รับการปฏิบัติเหมือนกัน แต่ได้ระดับผลการเรียนรู้ต่างกัน (Chen et al, 2007) และนักเรียนที่มีความสามารถเท่ากันแต่ได้รับระดับผลการเรียนรู้ต่างกัน (Jnola, 1968 อ้างถึงใน สุกุมาส อังคูโลติ, 2543) ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานในการวิจัย ว่า อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่ สังเกตได้กับระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้อง ในแต่ละสาระการเรียนรู้หลักแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องใน แต่ละสาระการเรียนรู้ โดยครอบคลุมเนื้อหาในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยieldสาระการเรียนรู้หลักที่แบ่งเป็น 3 กรณี คือ

บีดສาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เป็นหลัก ตามลำดับ

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ที่ศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน (สช.) และกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ทั้งนี้ นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่เท่าเทียมกัน

การวิจัยครั้งนี้ครอบคลุมตัวแปรสำคัญ ดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ 1) ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

2) ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องในสาระการ

เรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ตัวแปรตาม คือ อัตราความถูกต้องของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. อัตราความคลาดเคลื่อน หมายถึง สัดส่วนของจำนวนนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้ไม่ตรงกับระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องเมื่อปรับเทียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ต่อจำนวนนักเรียนทั้งหมด มีการพิจารณา 2 ลักษณะ (รัตน์ ไชยศรี, 2549)

1.1 ความคลาดเคลื่อนทางบวก หมายถึง การที่นักเรียนมีระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้สูงกว่าระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์

1.2 ความคลาดเคลื่อนทางลบ หมายถึง การที่นักเรียนมีระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้ต่ำกว่าระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์

2. อัตราความถูกต้อง หมายถึง สัดส่วนของนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้ตรงกับระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ซึ่งเป็นข้อตกลงรวมกันว่า ระดับผลการเรียนรู้ที่ได้จากการคะแนนที่สังเกตได้ถือว่าถูกต้อง และระดับผลการเรียนรู้ที่ได้จากการคะแนนความสอดคล้องถือว่าถูกต้อง

3. คะแนนที่สังเกตได้ หมายถึง คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

4. คะแนนความสอดคล้อง หมายถึง คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในแต่ละสาระการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับให้อยู่บนมาตรฐานมาตรฐานเดียวกันกับสาระการเรียนรู้หลักด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพิริสมุท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมุท

5. ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้ หมายถึง ผลการตัดสินระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ ซึ่งมีระบบการให้คะแนนแบบ 8 เกรด คือ 4, 3.5, 3, 2.5, 2, 1.5, 1, 0 โดยกำหนดเกณฑ์ของคะแนนของแต่ละระดับผลการเรียนรู้ไว้ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

ระดับผลการเรียน 4.0	หมายถึง	ระดับคะแนนจาก 80-100
ระดับผลการเรียน 3.5	หมายถึง	ระดับคะแนนจาก 75-79
ระดับผลการเรียน 3.0	หมายถึง	ระดับคะแนนจาก 70-74
ระดับผลการเรียน 2.5	หมายถึง	ระดับคะแนนจาก 65-69
ระดับผลการเรียน 2.0	หมายถึง	ระดับคะแนนจาก 60-64
ระดับผลการเรียน 1.5	หมายถึง	ระดับคะแนนจาก 55-59
ระดับผลการเรียน 1.0	หมายถึง	ระดับคะแนนจาก 50-54
ระดับผลการเรียน 0	หมายถึง	ระดับคะแนนจาก 0-49

7. ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้อง หมายถึง ผลการตัดสินระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนความสอดคล้องในแต่ละสาระการเรียนรู้ โดยยึดตามสาระการเรียนรู้หลัก

8. สาระการเรียนรู้ หมายถึง รายวิชาที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ได้แก่ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

9. สาระการเรียนรู้หลัก หมายถึง สาระการเรียนรู้ที่ใช้เป็นฐานในการสร้างคะแนนความสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ให้อยู่บนมาตรฐานเดียวกัน

10. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องที่สร้างขึ้น

โดยใช้เทคนิควิธีอิควิเปอร์ชีนไทย วิธีอิควิเปอร์ชีนไทยแบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์ชีนไทยแบบโพซทสมูท โดยการหาความถูกต้อง และความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น 2 กรณี คือ ความคลาดเคลื่อนทางบวก ความคลาดเคลื่อนทางลบ ในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในแต่ละสาขาวิชิตามสาระการเรียนรู้หลัก ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาในสามสาขาวิชาภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ดังภาพ 1.1

ภาพ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่จะได้รับ

1. ได้สารสนเทศที่เป็นแนวทางการวัดและประเมินผลการศึกษาของนักเรียนให้มีมาตรฐานเดียวกัน
2. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาการตัดสินใจของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารนำมารับตัดสินใจเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนการสอนของครู นักเรียน ในแต่ละสาขาวิชา
3. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ยุติธรรม ตรงกับระดับความสามารถและความสามารถของนักเรียนมากที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับความถูกต้อง และอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องโดยใช้เทคนิควิธีอิควิเบอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเบอร์เซ็นไทล์แบบพิเศษ มุท และวิธีอิควิเบอร์เซ็นไทล์แบบโพซิทสมูท ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในประเด็นดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

- 1.1 ความหมายของคะแนน
- 1.2 การกำหนดระดับผลการเรียนรู้
- 1.3 รูปแบบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้
- 1.4 อัตราความคลาดเคลื่อนในการกำหนดผลการเรียนรู้
- 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดผลการเรียนรู้

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับคะแนนความสอดคล้อง

- 2.1 ความหมายของคะแนนความสอดคล้อง
- 2.2 การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเบอร์เซ็นไทล์
- 2.3 สถานการณ์การสร้างคะแนนความสอดคล้อง
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคะแนนความสอดคล้อง

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

ในการวัดผลการศึกษา จำเป็นต้องมีเครื่องมือวัดเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลขที่ใช้แทนความสามารถของผู้เรียน ตัวเลขหรือคะแนนที่ได้นั้นแทนความสามารถที่แท้จริงของผู้สอบได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับชนิดของเครื่องมือวัดผลที่เหมาะสมและคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้วัดและวิธีการวัด แล้วมีการนำคะแนนที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนหรือผู้ปกครอง หรือแม้แต่ครูผู้สอนเอง จึงมีความจำเป็นต้องแปลความหมายคะแนนที่ได้ อよ่งถูกต้องและตัดสินผู้เรียนได้อย่างยุติธรรม

สำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียนการแปลความหมายคะแนนจะเป็นการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ หรือที่นิยมเรียกว่า การตัดเกรด แต่ก่อนที่จะศึกษาการแปลความหมายคะแนน

หรือการกำหนดระดับผลการเรียนรู้นั้น ควรจะทราบรายละเอียดของคะแนนเพื่อเป็นพื้นฐานในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

1.1 ความหมายของคะแนน

คะแนน เป็นตัวเลขที่สื่อถึงขนาดของความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียน และยังเป็นคะแนนที่ได้จากการตอบข้อสอบถูกอีกด้วย ซึ่งคะแนนที่ได้จากการวัดจะนำไปกำหนดระดับคะแนนหรือตัดสินผลลัพธ์แบ่งออกเป็น 2 ชนิด (พิชิต ฤทธิ์จูญ, 2551; ประคอง บรรณสุตรา และ วิรัตน์ ธรรมภรณ์, 2523; สุชา จันทร์เอม และสุรารค์ จันทร์เอม, 2518) คือคะแนนที่สังเกตได้ และ คะแนนปรับเปลี่ยน ซึ่งมีรายละเอียดของคะแนน ดังนี้

คะแนนที่สังเกตได้ (observe scores) เป็นคะแนนที่ได้จากการทดสอบจากสิ่งที่วัดโดยตรง เช่น สมคิดสอบบวิชาคณิตศาสตร์ได้ 50 คะแนน สมศรีสอบบวิชาวิทยาศาสตร์ได้ 60 คะแนน ซึ่งคะแนนที่สังเกตได้จะมีลักษณะทั่วไปดังนี้

1) คะแนนที่สังเกตได้เป็นตัวเลขที่อยู่ในมาตราเรียงลำดับเท่านั้น
เนื่องจากคะแนนแต่ละช่วงจะถือว่ามีความห่างไม่เท่ากันถึงแม้ว่าจะเป็นคะแนนที่ได้จากการทำข้อสอบที่กำหนดคะแนนไว้ข้อละเท่ากัน เช่น ข้อละ 1 คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนนก็ตาม เนื่องจากแต่ละข้อมีความยากง่ายไม่เท่ากัน

2) คะแนนที่สังเกตได้มิได้เป็นตัวเลขที่แสดงปริมาณความรู้แต่อย่างใด
การที่ผู้เรียนคนหนึ่งสอบได้ 25 คะแนนจากคะแนนเต็ม 50 คะแนน จะบอกว่าผู้เรียนคนนี้มี
ความสามารถปานกลางหรือมีความรู้ครึ่งหนึ่งคงไม่ได้ เพราะข้อสอบเขตของความรู้ในแต่ละวิชานั้น
หากข้อสอบมากไปกว่าครึ่งหนึ่งคงไม่ได้

3) คะแนนที่สังเกตได้ไม่มีความหมายในตัวเอง แต่จะบอกเพียงว่าทำถูก
เพียงใดเท่านั้น ไม่สามารถบอกได้ว่ามีความรู้มากหรือมีความรู้น้อย

4) คะแนนที่สังเกตได้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความยากง่ายของข้อสอบ
หากข้อสอบยากก็จะได้คะแนนน้อย และตรงข้ามถ้าข้อสอบง่ายก็จะได้คะแนนมาก

5) คะแนนที่สังเกตได้แต่ละวิชาจะนำมาเปรียบเทียบกันไม่ได้ว่าใครได้
คะแนนวิชาอะไรมากกว่าวิชาอะไร เพราะแต่ละวิชา มีคะแนนเต็มไม่เท่ากัน และหน่วยของคะแนน
ไม่เท่ากัน

6) ความพยายามที่จะนำคะแนนที่สังเกตได้มาเทียบกันว่า ใครมากกว่า
ใครอยู่เท่าไร โดยแปลงคะแนนที่สังเกตได้ให้เป็น “เปอร์เซ็นต์” ไม่ได้ช่วยให้คะแนนมีความหมาย
มากขึ้น เนื่องจากเป็นการขยายขึ้นแบบอัตราส่วนคงที่ในลักษณะของเส้นตรง ซึ่งคะแนนที่สังเกต

ได้ในสภาพจริงมีลักษณะตรงกันข้าม ก่อให้ความคือความสามารถของมนุษย์ไม่สามารถขยายในรูปของ เส้นตรงได้

คะแนนปรับเปลี่ยน (derived scores) หรือคะแนนแปลงรูปเป็นการนำคะแนนที่ สังเกตได้มาปรับเปลี่ยนด้วยกระบวนการทางคณิตศาสตร์ให้เป็นรูปคะแนนใหม่ที่มีความหมาย สมบูรณ์ยิ่งขึ้น สามารถอ่านแล้วเข้าใจได้ว่า ผู้สอบที่ได้คะแนนนั้น ๆ เก่งหรืออ่อนเท่าไร โดยมี เกณฑ์เปรียบเทียบ และถือว่าคะแนนปรับเปลี่ยนนือญในระดับอัตราภาคชั้น คือ มีช่วงห่างของแต่ละ ชั้นเท่ากัน สามารถบวกลบกันได้ คะแนนปรับเปลี่ยนที่ใช้ในการวัดผลอย่างแพร่หลายอยู่ในขณะนี้ ได้แก่ คะแนนมาตรฐาน (standard scores)

1.2 การกำหนดระดับผลการเรียนรู้

จากที่กล่าวมาเกี่ยวกับคะแนนว่า คะแนน เป็นตัวเลขที่แทนความสามารถในการเรียนรู้ ของผู้เรียน แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ คะแนนที่สังเกตได้ซึ่งเป็นที่ได้จากการวัดโดยตรง กับคะแนน ปรับเปลี่ยนที่นำคะแนนที่สังเกตได้มาปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานเพื่อสามารถนำ ข้อมูลมาเปรียบเทียบกันได้ เมื่อทราบข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนแล้วต่อไปก็จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการ กำหนดระดับผลการเรียนรู้ หรือที่เรียกว่า การตัดเกรด การกำหนดระดับผลการเรียนรู้เป็นการ ประเมินผลการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ที่อาศัยการดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการกำหนดเกณฑ์การ ตัดสินที่ได้มาตรฐาน อยู่บนพื้นฐานของความเป็นธรรม (equity) ความโปร่งใสและตรวจสอบได้ (accountability) ความถูกต้องสมเหตุสมผล (legally sound) และประสิทธิผล (effectiveness) ซึ่งเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ที่กระทำโดยครูผู้สอน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องมีความ รอบรู้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีความเข้าใจเทคนิคของการประเมินรวมทั้งการปฏิบัติที่ ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความยุติธรรมแก่นักเรียน (ธัญญา เรืองแก้ว, 2551)

ระดับผลการเรียนรู้หรือที่เรียกว่าเกรด คือตัวบ่งชี้ที่เป็นผลมาจากการประเมินผลการ เรียนรู้ ซึ่งเกรดที่ใช้ในปัจจุบันมี 3 แบบ คือ แบบตัวอักษร แบบตัวเลข และแบบที่ใช้ในการประเมิน การพัฒนาด้านความประพฤติ (ศรีชัย กาญจนวัฒ, 2552; พิชิต ฤทธิ์จูญ, 2551) แต่ในการศึกษา ครั้นนี้ผู้วิจัยจะยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพราะในการศึกษาครั้นนี้เป็น การศึกษาที่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนั้นผู้วิจัยได้นำการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของ นักเรียนมัธยมศึกษาในแต่ละกลุ่มสารการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่ง กล่าวไว้ว่า การตัดสินผลการเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสารการเรียนรู้ให้ใช้ระบบ ผ่านและไม่ผ่านโดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผ่านแต่ละสาระการเรียนรู้ที่ร้อยละ 50 จากนั้นจึงให้

ระดับผลการเรียนที่ผ่านใช้ตัวเลขแสดงระดับผลการเรียนเป็น 8 ระดับ สามารถแสดงได้ดังตาราง 2.1 (กระทรวงศึกษา, 2552)

ตาราง 2.1 แสดงเกณฑ์ระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4.0	ดีเยี่ยม	80-100
3.5	ดีมาก	75-79
3.0	ดี	70-74
2.5	ค่อนข้างดี	65-69
2.0	ปานกลาง	60-64
1.5	พอใช้	55-59
1.0	ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50-54
0	ต่ำกว่าเกณฑ์	0-49

1.3 รูปแบบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

รูปแบบของการกำหนดการเรียนรู้ (ศิริชัย กาญจนารสี, 2552; พิชิต ฤทธิ์จุล, 2551) ได้กำหนดรูปแบบการให้ระดับผลการเรียนที่สำคัญไว้ 3 รูปแบบ คือ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้แบบอิงกลุ่ม การกำหนดระดับผลการเรียนรู้แบบบasing-on เกณฑ์ และการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ รวมทั้งแบบบasing-on เกณฑ์และอิงกลุ่ม โดยมีรายละเอียดดังนี้

การกำหนดระดับผลการเรียนรู้แบบอิงกลุ่ม (norm-referenced grading) เป็นการตัดสินระดับผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้คะแนนเปรียบเทียบกันเองภายในกลุ่มผู้เรียนที่สอบด้วยแบบสອบเดียวกัน หรือแบบสอปคู่ขานาน วิธีการกำหนดระดับผลการเรียนรู้แบบบasing-on ที่ใช้กันมีอยู่หลายวิธี ตัวอย่างเช่น

1) การให้ระดับผลการเรียนรู้โดยกำหนดสัดส่วนไว้ล่วงหน้า เป็นการนำคะแนนของทั้งกลุ่มมาจัดเรียงตามลำดับคะแนนตามความมากน้อย เพื่อเป็นการเปรียบเทียบถึงความเก่ง อ่อนภายในกลุ่ม และให้ระดับผลการเรียนผู้เรียนแต่ละคนตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เช่น สัดส่วนจำนวนร้อยละของผู้ที่ได้แต่ละระดับการเรียนรู้ ดังนี้

ระดับผลการเรียนรู้	A	B	C	D	F
ร้อยละของผู้สอบได้	15	25	30	25	5

2) การให้ระดับผลการเรียนรู้โดยกำหนดช่วงคะแนนระหว่างระดับผลการเรียนรู้เท่ากัน การกำหนดระดับผลการเรียนรู้นี้มีแนวทางในการให้ระดับคะแนน 2 แบบ คือ

2.1 กำหนดช่วงคะแนนของแต่ละเกรดตามพิสัย (range) เป็นการคำนวณค่าพิสัยของคะแนน (คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด) แล้วนำค่าพิสัยมาหารด้วยจำนวนระดับผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้ผู้เรียน คะแนนที่ได้จะใช้เป็นช่วงคะแนนห่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้แต่ละระดับ

2.2 กำหนดช่วงคะแนนของแต่ละระดับผลการเรียนรู้จากโครงสร้างของคะแนนจากแต่ละระดับ แบบปกติ เป็นการยึดว่าคะแนนมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนส่วนมากใช้เป็นตัวกำหนดช่วงห่างระหว่างระดับผลการเรียนรู้แต่ละระดับ โดยใช้จำนวนระดับผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้กับผู้เรียนไปหาจำนวนช่วงการกระจายของ การแจกแจงโค้งปกติ ซึ่งมีการกระจายประมาณ 6 ช่วง ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\bar{X} \pm 3SD$)

3) การให้ระดับผลการเรียนรู้โดยพิจารณาความสามารถของกลุ่มผู้เรียน เกิดขึ้น เพราะมีนักวัดผลบางท่านเห็นว่าการให้ระดับผลการเรียนรู้จากวิธีที่ 1) และ 2) ไม่ยุติธรรม เพราะว่ากลุ่มแต่ละกลุ่มมีความสามารถไม่เท่ากัน Dewey B. Stuit (อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวاسي, 2552) เสนอวิธีการให้เกรดแบบ 5 เกรด โดยมีการปรับสัดส่วนของเกรดให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ด้วยการจัดกลุ่มความสามารถของผู้เรียนเป็น 7 ระดับ ซึ่งพิจารณาได้จากการคำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิตของเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) จากผลการเรียนที่ผ่านมาของผู้เรียนทั้งกลุ่ม แล้วอาศัยค่ามัธยฐาน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และกำหนดขีดจำกัดล่างของระดับผลการเรียนรู้ถัดลงไป โดยการลดคะแนนลงระดับผลการเรียนรู้ละ 1SD

4) การให้ระดับผลการเรียนรู้โดยการแปลงคะแนนที่สังเกตได้เป็นคะแนนมาตรฐานที่ปกติ และกำหนดระดับการเรียนรู้สูงสุด/ต่ำสุด โดยทั่วไปคะแนนที่สังเกตได้ที่เป็นรายต่อระหว่างระดับผลการเรียนรู้ไม่ห่างกันเกิน 2 เท่าของค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ การวัด จึงแปลงคะแนนที่สังเกตได้ให้เป็นคะแนนมาตรฐานที่ปกติ คำนวณค่าพิสัยของคะแนนมาตรฐานที่ดูดันนี้ กำหนดระดับผลการเรียนรู้สูงสุด และระดับผลการเรียนรู้ต่ำสุดที่จะให้ จากนั้น ให้นำจำนวนของระดับการเรียนรู้ที่ต้องการให้ไปหารค่าพิสัยของคะแนนมาตรฐานที่ปกติ เพื่อกำหนดช่วงของคะแนนมาตรฐานที่ปกติของแต่ละระดับผลการเรียนรู้ (สวัสดิ์ ประทุมราช, 2531)

การกำหนดระดับผลการเรียนรู้แบบอิงเกณฑ์ (criterion-referenced grading) เป็นการตัดสินระดับผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้คะแนนเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่

กำหนดได้ โดยไม่มีการเปรียบเทียบกับผู้อื่นทั้งในกลุ่มเดียวกัน หรือระหว่างกลุ่ม วิธีการกำหนดระดับผลการเรียนรู้แบบอิงเกณฑ์ที่ใช้กันมีอยู่หลายวิธี ตัวอย่างเช่น

1) การให้ระดับผลการเรียนรู้โดยการกำหนดเกณฑ์จุดจากคะแนน หรือประสบการณ์ เป็นการกำหนดเกณฑ์ที่ไว้ล่วงหน้า โดยอาศัยระเบียบหรือประสบการณ์ว่าผู้เรียนจะต้องได้คะแนนอย่างน้อยเท่าไรจึงจะถือว่าสอบผ่าน และมีการกำหนดด้วยว่าคะแนนในแต่ละช่วงมีความรู้ความสามารถระดับใด

2) การให้ระดับผลการเรียนรู้โดยกำหนดเกณฑ์พฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นการกำหนดผลการเรียนรู้โดยอิงกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม โดยผู้เรียนจะต้องมีความรู้ขึ้นต่อไปนี้ จึงจะถือว่าสอบผ่าน และมีการกำหนดว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถทดสอบได้ สามารถทำอะไรได้บ้าง ถึงขั้นไหนตามที่กำหนดดังจะได้ระดับของระดับผลการเรียนรู้แต่ละระดับ ผลการเรียนรู้ที่จะให้

3) การให้ระดับผลการเรียนรู้โดยกำหนดเกณฑ์จากผลการศึกษาวิจัย เป็นการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานสำหรับการตัดสินคุณค่าผลการเรียนรู้โดยใช้ผลการศึกษาวิจัย

การกำหนดระดับผลการเรียนรู้รวมทั้งแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์ (criterion and norm – referenced grading) เป็นการตัดสินระดับผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ใช้ทั้งวิธีอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์สมกัน โดยใช้คะแนนการวัดผลความก้าวหน้าเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ และใช้คะแนนการวัดผลสรุปรวมเปรียบเทียบกันเองภายในกลุ่ม

1.4 อัตราความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ (Grading error rate)

การตรวจสอบความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในแต่ละสาระการเรียนรู้ เรายังคงอาศัยวิธีการทางสถิติมาช่วยตรวจสอบซึ่งพิจารณาตัวบ่งชี้ 2 ตัวคือ อัตราความถูกต้องของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ และอัตราความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ หรืออัตราความคลาดเคลื่อนประเภทที่ 1 (type 1 error rate) ซึ่งเป็นโอกาสของการเกิดความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ พบว่า ระดับผลการเรียนรู้ที่ต่างกัน แต่จริง ๆ แล้วระดับผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน (ศิริชัย กัญจนวาสี, 2552)

ในการคำนวณค่าสถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทดสอบนัยสำคัญของการตรวจสอบ โดยมีสมมติฐานศูนย์ของการตรวจสอบ คืออัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในแต่ละสาระการเรียนรู้ หลักไม่แตกต่างกัน ซึ่งความคลาดเคลื่อนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้ (สุชาดา บรรกิติวงศ์, 2548)

1) ความคลาดเคลื่อนชนิดที่ 1 (Type I error) เป็นความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากที่ผู้วิจัยปฏิเสธในสิ่งที่ถูก หรือปฏิเสธในสมมติฐานที่เป็นจริง (reject a true null)

2) ความคลาดเคลื่อนชนิดที่ 2 (Type II error) เป็นความคลาดเคลื่อนที่เกิดจากผู้วิจัยยอมรับในสิ่งที่ผิด หรือยอมรับในสมมติฐานที่เป็นเท็จ (fail to reject a false null)

จากประเภทของความคลาดเคลื่อน ทำให้ผลของการทดสอบสมมติฐานที่จะยอมรับและปฏิเสธสมมติฐานเกิดโอกาสในการตัดสินใจ 4 สถานการณ์ จาksamมติฐานของการศึกษาครั้งนี้ว่า อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้ กับคะแนนความสอดคล้องในแต่ละสาระการเรียนรู้หลักแตกต่างกัน ดังตาราง 2.2

ตาราง 2.2 โอกาสในการตัดสินใจและความคลาดเคลื่อน

การตัดสินใจตามผลการ ตรวจสอบ	H_0 : อัตราความคลาดเคลื่อนไม่แตกต่างกัน	
	ความเป็นจริง	
	สมมติฐานถูก	สมมติฐานผิด
ยอมรับสมมติฐาน(retain)	ตัดสินถูกต้อง ระดับความเชื่อมั่น ($1 - \alpha$)	ตัดสินผิด Type II error (β)
ปฏิเสธสมมติฐาน(reject)	ตัดสินผิด Type I error (α)	ตัดสินถูกต้อง อำนาจการทดสอบ ($1 - \beta$)

จากค่าสถิติที่คำนวณอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ จะนำไปสู่การตัดสินใจสรุปผลดังนี้

1. ตัดสินใจถูก มีโอกาสเกิดขึ้นสองลักษณะคือ อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันตามความเป็นจริง กับอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้แตกต่างกันตามความเป็นจริง

2. ตัดสินใจผิด มีโอกาสเกิดขึ้นสองลักษณะคือ อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้แตกต่างกันทั้ง ๆ ที่ไม่แตกต่างกัน กับอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ทั้ง ๆ ที่แตกต่างกัน

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

รัตนนา ไชยตรี (2549) ได้ศึกษาเบรียบเทียบคุณภาพและอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดเกรดแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์ เมื่อใช้แบบสอบถามเลือกตอบที่มีการตอบและการตรวจให้คะแนนความรู้บางส่วนด้วยวิธีแตกต่างกันคือ วิธีของคูมบ์ส วิธีของเดรสเซลและชมิดท์ และวิธีการ

ตอบโดยบอกระดับความมั่นใจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 โรงเรียน รวมทั้งหมด 1,005 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามส่วนบุคคลที่ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์พื้นฐานชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์ ความตรงตามสภาพ ความเที่ยงแบบความ สอดคล้องภายใน ค่าอำนาจจำแนก ค่าความยาก พัฒนาสารสนเทศ ประสิทธิภาพสัมพัทธ์ของ แบบสอบถาม และวิเคราะห์อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดเกรด ด้วยโปรแกรม PASCALE และ SPSS ผลปรากฏว่า วิธีของตรวจสอบและซึมิดที่ให้ค่าความตรงสูงกว่าวิธีอื่น ๆ ส่วนค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยงและค่าพัฒนาสารสนเทศวิธีการตอบโดยบอกระดับความมั่นใจให้ค่าสูงที่สุด และอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดเกรดพบว่าวิธีการให้คะแนนของตรวจสอบและซึมิดที่มี อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกของเกรดแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์สูงสุด ส่วนอัตราความถูกต้อง สูงสุดเป็นวิธีการให้คะแนนของคุมบัญชีการกำหนดเกรดแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์

Juola (1968 ข้างล่างใน สุภมาส อังศุโชติ, 2543) ได้ศึกษาระดับคะแนนเฉลี่ยรายวิชาโดย ใช้ผู้ลงทะเบียนเรียนร่วม ในวิชาเคมี 111 กับวิชาเคมี 112 จำนวน 300 คน พบรความไม่คงที่การให้ ระดับคะแนนในวิชาที่ต่อเนื่องซึ่งส่วนใหญ่ในวิชาที่ต่อเนื่องได้ระดับคะแนนน้อยลง และยังพบอีกว่า ผู้สอนวิชาเดียวกันแต่ต่างกลุ่มก็มีมาตรฐานการให้ระดับคะแนนต่างกัน จากประเด็นนี้เข้าได้ศึกษา เปรียบเทียบระดับคะแนนเฉลี่ยวิชา American Thought and Language (ATL) ที่ลงทะเบียน เรียนในภาคฤดูใบไม้ร่วงปีการศึกษา 1965 ที่สอนโดยครู 3 คน คนละ 3 กลุ่ม กับระดับคะแนน เฉลี่ยวิชาอื่นที่นักศึกษาลงทะเบียนในภาคการศึกษาเดียวกัน พบร่วมกับคะแนนเฉลี่ยวิชา ATL ของ นักศึกษาทั้ง 9 กลุ่ม มีค่าระหว่าง 0.70-2.81 แต่ระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาอื่นมีค่าระหว่าง 1.92 – 2.48 ความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยทั้งสองนี้อยู่ระหว่าง - .62 - +.78 มีค่าสัมประสิทธิ์ สมมูลน้ำเชิงอันดับเท่ากับ -.20 แสดงว่าการให้ระดับคะแนนของอาจารย์ทั้ง 3 คนในวิชา ATL แตกต่างกันทั้ง ๆ ที่นักศึกษามีความสามารถไม่ต่างกัน

Goldman et al. (1974 ข้างล่างใน สุภมาส อังศุโชติ, 2543) ได้พัฒนาวิธีการหาดัชนีผล การคาดคะเนระดับคะแนนเฉลี่ยสูงวิชาเอกอื่น และการคาดคะเนระดับคะแนนเฉลี่ยจากวิชาเอกอื่น เพื่อใช้ตรวจสอบมาตรฐานการให้ระดับคะแนนของวิชาเอกต่าง ๆ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็น นักศึกษามหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 1972-1973 จำนวน 2000 คน และ เป็นนักศึกษาที่มีข้อมูลคะแนน SAT และ HSGPA พบร่วมกับค่าสัมประสิทธิ์สมมูลน้ำเชิงกลุ่ม นักศึกษาที่มีความสามารถต่างกัน กลาง สูงเป็น -.78, -.60 และ .16 ตามลำดับ แสดงว่ามาตรฐานการ

ให้ระดับคะแนนระหว่างวิชาเอกต่าง ๆ จะแตกต่างกันมากเมื่อนักศึกษามีความสามารถต่ำ และปานกลาง และจะลดลงเมื่อนักศึกษามีความสามารถสูง

Chen et al. (2007) ได้พิจารณาการกำหนดว่า การวัดนักเรียนที่ดีอยู่ย่างไร โดยการสุมโรงเรียน และทำการสังเกตข้อมูลจากโรงเรียน โดยที่ไม่มีการควบคุม ผลปรากฏว่า ความนำเชื้อถือทางวิชาการเกี่ยวกับมาตรฐานของการตัดเกรดมีน้อย และมีการตัดเกรดที่ไม่แน่นอน กล่าวคือ นักเรียนที่ได้รับการปฏิบัติเหมือนกันแต่อ้าจะได้รับเกรดไม่เหมือนกัน จึงได้รับการยืนยันว่านี่เป็นสาเหตุของมาตรฐานในการตัดเกรดที่ต่างกัน ดังนั้นควรจะพิจารณาอย่างอื่นด้วยนอกเหนือจากการสังเกต เช่น การวัดคุณภาพของนักเรียนจากค่าเฉลี่ยคะแนน SAT และ ACT การวัดจากการจัดขั้นตัวของโรงเรียนมีรายม เป็นต้น

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับคะแนนความสอดคล้อง

2.1 ความหมายของคะแนนความสอดคล้อง

คะแนนจากการประเมินผลการศึกษาสามารถนำมาเชื่อมโยงกันได้ในทางสถิติ ซึ่งคะแนนจากการประเมินหนึ่งสามารถแสดงในอีกหน่วยของการประเมินหนึ่งได้ การเชื่อมโยงคะแนนจึงเป็นความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบถามชุดที่มีคุณลักษณะที่เหมือนกันหรือต่างกันได้ (Angoff, 1971; Mislevy, 1992) จากแนวคิดการเชื่อมโยงคะแนนได้มีนักวิชาการหลายท่านพยายามแยกรูปแบบของการเชื่อมโยงคะแนนโดยใช้เกณฑ์ต่าง ๆ ดังนี้

Linn (1993, ข้างถึงใน สุวิมล กฤชฤทธาสน์, 2551) ได้นำแนวคิดมิสเลวี (Mislevy, 1992) มาใช้ในการจำแนกประเภทของการเชื่อมโยงคะแนนด้วยวิธีต่าง ๆ โดยนำวิธีทางสถิติ เป็นเครื่องมือในการจัดกลุ่มและจำแนกรูปแบบการเชื่อมโยงคะแนน คือการพิจารณาจากความแกร่ง (strength) ของผลคะแนนที่ได้จากการเชื่อมโยง โดยเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก คือ การพิจารณาว่าแบบสอบถามมีเนื้อหาที่ใช้ในการวัดที่มีลักษณะเดียวกัน (same content) หรือไม่ และค่าสถิติของแบบสอบถามทั้งสองฉบับมีลักษณะเดียวกันหรือไม่ ซึ่งสามารถจำแนกได้ 4 ชนิด ได้แก่ 1) การปรับเทียบคะแนน (equating) เป็นการเชื่อมโยงคะแนนจากแบบสอบถามที่มีการสอบคนละครั้ง แต่แบบสอบถามถูกสร้างด้วยลักษณะของความร่วมมือกันในด้านเนื้อหาและค่าสถิติระหว่างแบบสอบถาม 2) การทำคะแนนให้เป็นมาตรฐาน (calibration) เป็นการเชื่อมโยงคะแนนจากแบบสอบถามที่วัดคุณลักษณะเดียวกันแต่มีระดับความยากที่แตกต่างกัน 3) การฉายภาพ (projection) เป็นการเชื่อมโยงคะแนนจากแบบสอบถามที่วัดคุณลักษณะต่างกันด้วยวิธีการทำนาย 4) การปรับด้วยค่าสถิติ (statistical moderator) เป็นการเชื่อมโยงคะแนนจากแบบสอบถามที่วัดคุณลักษณะต่างกัน โดยมีตัวแปรปรับ (moderator) แห่งอยู่ในแบบสอบถามแต่ละฉบับ

Feuer et al. (1999) ได้พัฒนาแนวคิดการเขื่อมโยงคะแนนต่อจากมิสเลวีแลลินน์ โดยพิจารณาการจำแนกรูปแบบการเขื่อมโยงคะแนนระหว่างแบบสอบสองฉบับตามแบบแผนในการสร้างและพัฒนาแบบสอบ โดยใช้เกณฑ์ในการจำแนกรูปแบบการเขื่อมโยงคะแนน 3 เกณฑ์ คือ 1) แบบสอบทั้งสองฉบับมีการกำหนดโครงร่างของแบบสอบและมีการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของแบบสอบที่มีลักษณะเดียวกัน 2) แบบสอบทั้งสองฉบับมีการกำหนดโครงร่างของแบบสอบที่ต่างกัน 3) แบบสอบทั้งสองฉบับมีการกำหนดโครงร่างของแบบสอบที่ต่างกัน จากเกณฑ์ทั้งสามนี้ทำให้แนวคิดนี้มีรูปแบบการเขื่อมโยงคะแนน 3 รูปแบบ คือ การปรับเทียบคะแนน (equating) การปรับค่าทางสถิติ (moderation) โดยใช้ค่าแทนความสอดคล้อง และการปรับค่าทางสถิติ (moderation) โดยใช้แบบสอบเป็นตัวปรับ (moderator test)

Dorans (2000, ขึ้นถึงใน สุวิมล ภู่ชุดหาสน์, 2551) ได้จำแนกรูปแบบการเขื่อมโยงคะแนนโดยพิจารณาจากความคล้ายคลึงของแบบสอบทั้งสองฉบับ ขนาดของความสัมพันธ์ และความไม่แปรเปลี่ยนของประชากร จากเกณฑ์การพิจารณาสามารถจำแนกรูปแบบได้ 3 รูปแบบ คือ 1) การปรับเทียบคะแนน (equating) เป็นการเขื่อมโยงคะแนนโดยที่ผลคะแนนที่ได้สามารถนำมาราดต่ออย่างสมบูรณ์ (fully exchangeable) โดยที่แบบสอบทั้งสองฉบับถูกสร้างมา มีการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของข้อสอบที่มีลักษณะเดียวกัน 2) การสร้างมาตราวัด (scaling) เป็นการเขื่อมโยงคะแนนโดยเป็นการแปลงคะแนนจากแบบสอบหนึ่งมาอยู่บนมาตราวัดของแบบสอบอีกฉบับหนึ่งโดยอาศัยการจัดตัวແเน่งของผู้สอบในแต่ละแบบสอบ โดยที่แบบสอบสองฉบับมีการวัดคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกันและมีการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของข้อสอบที่มีลักษณะต่างกัน และผลของคะแนนที่ได้ไม่สามารถนำมาราดต่ออย่างสมบูรณ์ได้ 3) การฉายภาพ (prediction) เป็นการเขื่อมโยงคะแนนที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงเบื้องต้นของแบบสอบที่มีความผ่อนคลายของข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับแบบสอบมากที่สุด แต่ผลของคะแนนที่ได้ไม่มีคุณลักษณะความสมมาตร (symmetric)

Kolen and Brennan (2004) ได้นำแนวคิดของ Feuer et al. (1999) กับ Mislevy (1992) และ Linn (1993) มาผนวกกันในการจำแนกรูปแบบการเขื่อมโยงคะแนน สามารถจำแนกได้ 4 รูปแบบ คือ 1) การปรับเทียบคะแนน (equating) เป็นการเขื่อมโยงคะแนนจากแบบสอบที่มีคะแนนคงคลัง แต่แบบสอบถูกสร้างมาด้วยลักษณะของความร่วมกันหรือสัมพันธ์กันในด้านเนื้อหาและค่าสถิติของแบบสอบ หรือเป็นการนำมาจากการวัดลักษณะของเนื้อหาเดียวกันและมีค่าสถิติของแบบสอบเดียวกัน 2) การทำให้เป็นคะแนนมาตราฐาน (calibration) เป็นการเขื่อมโยง

คะแนนจากแบบสอบถามที่วัดคุณลักษณะเดียวกันแต่แบบสอบถามทั้งสองฉบับมีค่าความยากหรือค่าความเที่ยงต่างกัน 3) การฉายภาพ (projection) เป็นการเชื่อมโยงคะแนนจากแบบสอบถามที่วัดคุณลักษณะต่างกัน โดยใช้วิธีการทำนายเข้ามาช่วยในการเชื่อมโยงคะแนน และมีข้อแตกต่างจากการปรับเทียบ (equation) และการทำให้เป็นคะแนนมาตรฐาน และ 4) การปรับค่าทางสถิติ (moderation) หรือในบางครั้งเรียกว่า “การปรับให้การกระจายของคะแนนเท่าเทียมกัน (distribution matching)” โดยใช้กรณีที่มีการออกแบบเก็บรวบรวมข้อมูลแบบผู้สอบกลุ่มเดียว (single group design) ตลอดจนรวมถึงการออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบใช้ผู้สอบกลุ่มสุ่ม (random groups) และแบบการใช้ผู้สอบกลุ่มที่ไม่ทัดเทียมกัน (nonequivalent groups)

จากแนวคิดรูปแบบการเชื่อมโยงคะแนนของนักการศึกษาที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปความหมายคะแนนความสอดคล้องได้ดังนี้

Feuer et al (1999) กล่าวว่าคะแนนความสอดคล้องเป็นการเชื่อมโยงคะแนนโดยการแปลงคะแนนจากแบบสอบถามหนึ่งมาอยู่บนมาตรฐานเดียวกันแบบสอบถามหนึ่ง ซึ่งอาศัยการจัดตำแหน่งของผู้สอบในแต่ละแบบสอบถาม โดยที่แบบสอบถามนี้มีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่มีการทำหนดคุณลักษณะเฉพาะของข้อมูลที่มีลักษณะต่างกัน

Kolen and Brannan (2004) นิยามคะแนนสอดคล้องเป็นการปรับการกระจายของคะแนนให้เท่าเทียมกัน (distribution matching) โดยใช้กรณีที่มีการออกแบบเก็บรวบรวมข้อมูลแบบผู้สอบกลุ่มเดียว (single group design) ตลอดจนรวมถึงการออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบใช้ผู้สอบกลุ่มสุ่ม (random groups) และแบบการใช้ผู้สอบกลุ่มที่ไม่ทัดเทียมกัน แต่แบบสอบถามที่ใช้วัดคุณลักษณะจะต่างกัน

Dorans (2004, อ้างถึงใน สุวิมล กฤชคุณาสน์, 2551) กล่าวว่าการออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลและเทคนิคทางสถิติที่ใช้ในการสร้างคะแนนความสอดคล้อง สามารถใช้ได้ในลักษณะเดียวกับการปรับเทียบคะแนน โดยคะแนนความสอดคล้องเป็นการเชื่อมโยงคะแนนระหว่างแบบสอบถามที่มีลักษณะมาตรฐานต่างกันหรือการเชื่อมโยงคะแนนระหว่างสองมาตรฐานนั้น ความแตกต่างที่สำคัญของคะแนนที่ได้จากการแปลงมาตรฐานนี้คือคะแนนที่ไม่มีคุณสมบัติของการใช้คะแนนทดสอบกันได้ แต่กล่าวได้เพียงว่าระดับของคะแนนจากแบบสอบถาม x และแบบสอบถาม y อยู่ในระดับเดียวกันเนื่องจากคะแนนทั้งสองฉบับที่นำมาสร้างคะแนนความสอดคล้องมีการวัดโครงสร้างที่แตกต่างกัน

จากการให้นิยามความหมายของคะแนนความสอดคล้องของนักการศึกษาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การสร้างคะแนนความสอดคล้องเป็นการแปลงคะแนนของแบบสอบถามทั้งสองฉบับที่

มีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่การกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของข้อสอบต่างกัน หรือโครงสร้างต่างกัน และคะแนนที่ได้จะไม่สามารถนำมาทดแทนกันได้ กล่าวได้แต่เพียงว่าคะแนนของแบบสอบทั้งสองฉบับอยู่ในระดับเดียวกัน

2.2 การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์

ในส่วนของการสร้างคะแนนความสอดคล้องนี้จะประกอบด้วย 2 ส่วน คือ การออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูล กับการออกแบบการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 การออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลสำหรับนำผลมาใช้ในการเทียบคะแนนสามารถจำแนกได้ 3 แบบแผนใหญ่ ๆ (ศิริชัย กาญจนวاسي, 2550) ซึ่งการเลือกแบบแผนนั้นจะต้องเกี่ยวข้องกันทั้งวิธีการปฏิบัติและประเด็นของสถิติที่นำมาใช้ ดังมีรายละเอียดแบบแผนการรวบรวมข้อมูลต่อไปนี้

แบบแผนกลุ่มเดียว (Single Group Design) แบ่งเป็น 2 รูปแบบ คือ 1) แบบแผนกลุ่มเดียวที่ไม่ได้รับการจัดให้สมดุล (Uncounterbalanced Design) รูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่ผู้สอบกลุ่มเดียวทำแบบทดสอบทั้งสองฉบับโดยทำแบบทดสอบฉบับหนึ่งแล้วตามด้วยแบบทดสอบอีกฉบับหนึ่งทำให้ระดับความสามารถของผู้สอบทั้งสองฉบับเท่ากัน ช่วยลดปัญหาความยากของข้อสอบต่างฉบับที่แตกต่างกันได้ แต่จะมีผลกระทบจากการเรียนรู้ ความคุ้นเคยต่อบททดสอบฉบับแรกทำให้ผู้สอบได้คะแนนสูงขึ้นหรืออาจเกิดความเมื่อยล้าในการทำแบบทดสอบ ซึ่งจะทำให้เกิดความไม่ตั้งใจทำแบบทดสอบคะแนนที่ได้ก็จะลดลง 2) แบบแผนกลุ่มเดียวที่ได้รับการจัดให้สมดุล (Counterbalanced Design) รูปแบบนี้ได้พัฒนาขึ้นเพื่อขจัดความลำเอียงที่เกิดในแบบแผนกลุ่มเดียวที่ไม่ได้รับการจัดให้สมดุล โดยสูมผู้สอบออกเป็นสองกลุ่ม แต่ละกลุ่มจะได้ทำแบบทดสอบทั้งสองชุดในลักษณะของการจัดลำดับก่อนหลังต่างกัน

แบบแผนกลุ่มสมมูลหรือกลุ่มสุ่ม (Equivalent Group or Random Group Design) รูปแบบนี้ใช้กลุ่มผู้สอบที่มีความสามารถใกล้เคียงกันสองกลุ่ม ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแล้วให้ผู้สอบในแต่ละกลุ่มทำแบบทดสอบฉบับเดียว ซึ่งสามารถแก้ปัญหาการเรียนรู้หรือความเมื่อยล้าที่เกิดในแบบแผนกลุ่มเดียวได้ แต่ปัญหาอาจเกิดขึ้นได้หากกลุ่มผู้สอบแต่ละกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน ซึ่งทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการเทียบคะแนน การลดความแตกต่างระหว่างกลุ่มทำได้โดยใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่

แบบแผนผู้สอบต่างกลุ่มโดยมีผู้สอบร่วม (Common-Person Design) รูปแบบนี้ เป็นการใช้ผู้สอบต่างกลุ่มกันทำแบบทดสอบต่างฉบับ แต่มีผู้สอบส่วนหนึ่งจากทั้งสองกลุ่มร่วมกันทำ

แบบสอบทั้งสองฉบับ ซึ่งรูปแบบนี้มีข้อดีในด้านมีผู้สอบร่วมกันทำแบบสอบทั้งสองฉบับ ซึ่งคล้ายกับรูปแบบแผนกลุ่มเดียว ทำให้สามารถเทียบกันได้ บันพื้นฐานความสามารถของผู้สอบที่เท่ากันจากกลุ่มย่อยกลุ่มเดียวกัน แต่อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความเมื่อยล้าของผู้สอบร่วม ลำดับการทำแบบสอบ และการเรียนรู้จากแบบสอบ

แบบแผนแบบทดสอบร่วม (Anchor Test Design) แบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ คือ 1) แบบแผนแบบทดสอบร่วมภายใน (Internal Anchor Test Design) รูปแบบนี้เป็นการใช้กลุ่มผู้สอบสองกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มทำแบบทดสอบคนละฉบับ (ฉบับ X หรือฉบับ Y) โดยที่แบบทดสอบแต่ละฉบับจะมีแบบทดสอบร่วมรวมอยู่ด้วย 2) แบบแผนแบบทดสอบร่วมภายนอก (External Anchor Test Design) รูปแบบนี้เป็นการใช้กลุ่มผู้สอบสองกลุ่ม โดยผู้สอบแต่ละกลุ่มทำแบบทดสอบคนละฉบับและทำแบบทดสอบร่วมซึ่งแยกอีกฉบับ

แผนแบบทดสอบร่วมนี้จะช่วยลดความลำเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ ความคุ้นเคย ความเมื่อยล้า และความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้สอบในแบบแผนกลุ่มเดียวและแบบแผนกลุ่มสมมูลได้ แบบแผนแบบทดสอบร่วมจึงมีประสิทธิภาพดีกว่า แต่ประสิทธิภาพดังกล่าวขึ้นอยู่กับแบบทดสอบร่วม ซึ่งต้องวัดคุณลักษณะเดียวกัน มีเนื้อหา ระดับความยากเช่นเดียวกับแบบทดสอบที่ต้องการเทียบคะแนน และต้องมีความยาวที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้ผลการเทียบคะแนนมีความถูกต้องแม่นยำสูง ได้มีการศึกษาเกี่ยวกับความยาวของแบบทดสอบร่วมกรณีที่ Angoff (1984) กล่าวไว้ว่าแบบทดสอบร่วมควรมีจำนวนไม่น้อยกว่า 20 ข้อ หรือไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนข้อสอบในแบบทดสอบเทียบคะแนน แล้วแต่ว่าจำนวนไหนมากกว่าให้ใช้จำนวนนั้น ขณะที่ Wright and Stone (1979) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบร่วมควรเป็นข้อสอบที่วัดเรื่องเดียวกับแบบทดสอบที่ใช้เทียบคะแนนทั้งสองชุดและมีจำนวนเพียง 10 ข้อก็เพียงพอ

สำหรับแบบแผนแบบทดสอบร่วมที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถจำแนกตามกลุ่มผู้สอบได้ 2 ประเภท 1) แบบทดสอบอาจใช้กับกลุ่มสูมหรือกลุ่มเท่าเทียมกัน และ 2) แบบทดสอบอาจใช้กับกลุ่มที่ไม่เท่าเทียมกัน (Nonequivalent Groups) ซึ่งตามความหมายเมื่อนำมาใช้กับการเทียบคะแนนในแงวนอน คือ กลุ่มผู้สอบที่ไม่ได้มาจากประชากรเดียวกัน ได้แก่ ผู้สอบกลุ่มใหม่ในโปรแกรมการสอบเดียวกันหรือกลุ่มนักเรียนระดับชั้นเดียวกันคนละปีการศึกษาโดยแบบทดสอบร่วมที่นำมาใช้อาจจะเป็นแบบทดสอบร่วมภายนอกได้ อย่างไรก็ตาม คำว่า “กลุ่มไม่เท่าเทียมกัน” ในที่นี้เป็นคนละความหมายกับที่ใช้สำหรับการเขื่อมต่อหรือการเทียบคะแนนตามแนวตั้ง เพราะการเขื่อมต่อหรือการเทียบคะแนนในแนวตั้งนำมาใช้ในโครงสร้างของชุด

แบบทดสอบสัมฤทธิ์ เพื่อให้มีการพัฒนาความสามารถวัดที่มีประสิทธิภาพตามระดับชั้นเรียน โดยกลุ่มไม่เท่ากันตามความหมายนี้คือกลุ่มผู้สอบคนละระดับชั้นเรียน

จากแนวคิดเกี่ยวกับออกแบบการเก็บรวบรวมข้อมูลในการปรับค่าทางสถิติในการสร้างมาตรวัดสามารถแสดงได้ดังภาพ 2.1 (Slinde and Linn, 1978; Harris and Hoover, 1987 ข้างถึงใน สุนิสา จุ่ยม่วงศรี, 2546)

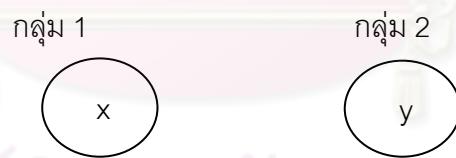
แบบแผนกลุ่มเดี่ยวที่ไม่ได้รับการจัดให้สมดุล

แบบแผนกลุ่มเดี่ยวที่ได้รับการจัดให้สมดุล

แบบแผนกลุ่มสมมูลหรือกลุ่มสุ่ม

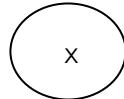

แบบแผนแบบทดสอบร่วมภายใน

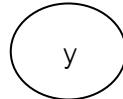

แบบแผนแบบทดสอบร่วมภายนอก

กลุ่ม 1

กลุ่ม 2

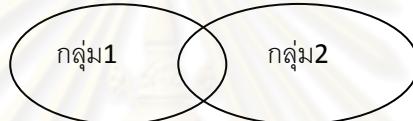
c

c

แบบแผนผู้สอบร่วม

แบบสอบ X

แบบสอบ Y

ภาพ 2.1 แบบแผนการร่วมข้อมูลในการเทียบคะแนน

2.2.2 การออกแบบการสร้างคะแนนทดสอบคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์

การออกแบบการสร้างคะแนนทดสอบคล้อง ได้มีนักศึกษาทางการวัดผลเสนอแนวทางในการดำเนินการไว้ 4 ขั้นตอน (Pommerich et al., 2004 ข้างต้นใน Dorans et al., 2007) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เป็นการเลือกประเภทและวิธีการเขื่อมโยงคะแนนที่เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 เป็นการเขื่อมโยงคะแนนและการคำนวณ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินคุณภาพของการเขื่อมโยงและการรายงานผล

ขั้นตอนที่ 4 การอภิปรายเกี่ยวกับการแปลความและการนำผลลัพธ์ไปใช้

การศึกษาระดับนี้จะเป็นการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ เป็นวิธีการปรับเทียบคะแนนโดยยึดหลักการพื้นฐานที่ การแจกแจงของคะแนนแบบสอบ X และแบบสอบ Y มีลักษณะคล้ายกัน หรือถ้ามีความแตกต่างก็เกิดขึ้นบ้างเล็กน้อย และจะถือว่าคะแนนสมมูลกันคะแนนทั้งสองฉบับนั้นอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน (ภาวนี ศรีสุขวัฒนาณัณฑ์, 2529; ศิริชัย กาญจนวงศ์, 2550) วิธีการสร้างคะแนนความสอดคล้องให้เป็นคะแนนมาตรฐาน (scale scores) โดยใช้ตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ที่เท่ากัน ดังแสดงในสมการ

สมการการปรับคะแนนมาตรฐาน (scale score) จากแบบสอบถาม X ไปอยู่บนแบบสอบถาม Y โดยใช้วิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์ โดยถือว่าเป็นคะแนนมาตรฐานเดียวกันถ้ามีตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ที่เท่ากัน

$$X_{PRk} = Y_{PRk}$$

โดยที่ X_{PRk} คือ คะแนนจากแบบสอบถาม X ตรงตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ k

Y_{PRk} คือ คะแนนจากแบบสอบถาม Y ตรงตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ k

และ

$$X_{PRk} = L_0 + \left[\frac{\frac{kn}{100} - F_b}{f} \right] (c)$$

โดยที่ L_0 คือ คะแนนขีดจำกัดล่างที่แท้จริงของคะแนนในชั้นเปอร์เซ็นไทล์ที่ k

n คือ จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่าง

f คือ ความถี่ของคะแนนในชั้นเปอร์เซ็นไทล์ที่ k

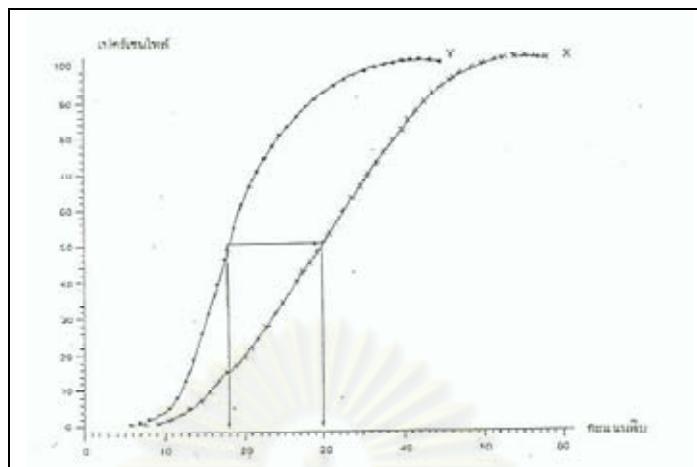
F_b คือ ความถี่สะสมก่อนถึงคะแนนในชั้นเปอร์เซ็นไทล์ที่ k

c คือ อัตราภาคชั้น

ชั้นตอนในการคำนวณคะแนนสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์ ประกอบด้วย 2 ชั้นตอน (Kolen, 1984 ชั้งถึงใน อุทัยวรรณ พงษ์อร่าม, 2545) โดยมีรายละเอียดดังนี้

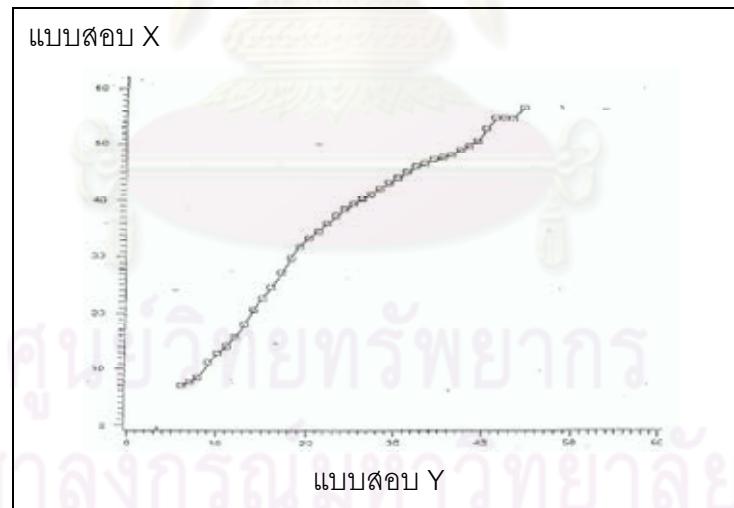
ชั้นตอนที่ 1 เป็นการกระจายความถี่สะสมที่มีความสัมพันธ์เป็นตาราง หรือกราฟ สำหรับสองแบบสอบถามที่นำมาเขียนโยงกัน โดยมีชั้นตอนย่ออย่างดังนี้

- 1) แจกแจงคะแนนความสามารถของผู้สอบในแบบสอบถาม X และฉบับ Y
- 2) คำนวณหาจุดกลางเปอร์เซ็นไทล์ของแต่ละการแจกแจง
- 3) อ่านและทำเครื่องหมายสำหรับค่าคะแนนของแบบสอบถาม X และฉบับ Y ของการแจกแจงที่สมมูลกันโดยวัดเป็นเส้นกราฟได้ดังภาพ 2.2

ภาพ 2.2 กระบวนการปรับเทียบค่าแนวรูปแบบอิควิเปอร์เซ็นไทล์

ขั้นตอนที่ 2 จากขั้นตอนที่ 1 ในข้อ 3 นำมาตัดกราฟใหม่ โดยแกนนอนเป็นค่าแนวแบบสອบ Y และแกนตั้งเป็นค่าแนวแบบสອบ X เส้นกราฟที่ได้เป็นค่าแนวสมมูลระหว่างแบบสอบฉบับ X และฉบับ Y ดังภาพ 2.3

ภาพ 2.3 การแปลงค่าแนวแบบสอบ X และแบบสอบ Y ให้เป็นค่าแนวสมมูล

จุดเด่นของวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ เมื่อเทียบกับวิธีค่าเฉลี่ย วิธีเส้นตรงและวิธีเส้นตรงคู่ขนาน พบร่วมมีดังนี้

1. ค่าแนวสมมูลอิควิเปอร์เซ็นไทล์ สามารถแสดงถึงช่วงของค่าแนวที่เป็นไปได้ทำให้สามารถลดปัญหาในกรณีที่ค่าแนวต่ำมาก ๆ หรือสูงมาก ๆ

2. สามารถใช้วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ในกรณีที่ความสัมพันธ์ของคะแนนระหว่างแบบสอบถามฉบับไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงเส้นตรง

3. การแปลงคะแนนจากการกระจายของคะแนนสะสมเป็นวิธีที่เหมาะสมกับกรณีที่แบบสอบถามมีการกระจายของคะแนนเป็นความถี่สะสม

4. เป็นวิธีที่เหมาะสมกับแบบสอบถามที่พบว่ามีค่าโมเมนต์ (moment) ต่าง ๆ เช่น มีค่าเฉลี่ย ค่าความแปรปรวน ความเบ้ ความโด่ง

จุดอ่อนของวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ เมื่อเทียบกับวิธีค่าเฉลี่ย วิธีเส้นตรงและวิธีเส้นตรงคุณนา พบร่วมมือดังนี้

1. ถ้าแบบสอบถามฉบับมีความยากที่ต่างกันจะส่งผลต่อการเขื่อมโยง

2. ผลของการเขื่อมโยงคะแนนด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ขึ้นอยู่กับขนาด

ของกลุ่มตัวอย่าง ถ้ากลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็กจะทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนขึ้นได้ เช่น จากการศึกษาของ Pommerich et al. (2000, ข้างลงใน Kolen และ Brennan, 2004) ที่สร้างตารางความสอดคล้องโดยใช้วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์จากผู้สอบที่มาจากการต่างสถาบันจะพบว่าผลของคะแนนมีค่าไม่คงที่ ในกรณีที่สถาบันนั้น ๆ มีขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยกว่า

จากจุดด้อยของการเขื่อมโยงคะแนนด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ที่มีขนาดของกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กทำให้มีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น 2 กรณี คือ 1) ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการกระจายของคะแนน 2) ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการสัมพันธ์ของตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ที่ได้จากการภาพไม้ขัดเจน จึงได้มีวิธีการปรับข้อมูลเพื่อลดความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดเล็กของวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ 2 วิธี (Cope and Kolen, 1990; Little and Rubin, 1994; Fairbank, 1987; Hanson et al., 1994; Kolen, 1984 ข้างลงใน Kolen and Brennan, 2004) คือ

1. พรีสมูท (presmoothing) เป็นการปรับการกระจายของข้อมูลให้เรียบ ซึ่งการกระจายที่ได้จะแตกต่างจากการกระจายของคะแนนที่สังเกตได้ เช่น ค่าพารามิเตอร์ของค่าเฉลี่ย ส่วนเปลี่ยนมาตราฐาน วิธีพรีสมูทมีการใช้ในการปรับให้เรียบ 3 วิธี คือ

1.1 Rolling average เป็นการประมาณค่าการกระจายของข้อมูลที่ยังไม่เรียบ หรือมีลักษณะเป็นทางเดทางหนึ่ง แต่ในส่วนที่ไม่เดินออกเท่ากับวิธีอื่น ๆ

1.2 Log-linear method เป็นการอธิบายลักษณะของการประมาณค่าคะแนนที่สังเกตได้ ซึ่งเป็นการพิจารณาความสอดคล้องของฟังก์ชัน \log กับการกระจายของกลุ่มตัวอย่าง

อธิบายโดย Darroch and Ratcliff (1972), Haberman (1978) และ Rosenbaum and Thayer (1987) (อ้างถึงใน Kolen and Brennan, 2004) โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\log[Nxf(x)] = \omega_0 + \omega_1 x + \omega_2 x^2 + \dots + \omega_C x^C$$

1.3 Strong true score method เป็นการใช้รูปแบบพารามิตเตอร์ของคะแนนจริง Lord (1965 อ้างถึงใน Kolen and Brennan, 2004) ได้พัฒนาขึ้น โดยเรียกว่าวิธีนี้ว่า beta4 เป็นการประมาณค่าการกระจายของคะแนนจริง ผลลัพธ์ของวิธีนี้จะเป็นการปรับการกระจายของคะแนนที่สังเกตได้ให้เรียนชี้การพัฒนาวิธีนี้มีข้อตกลงของพารามิตเตอร์ 2 ข้อ คือ การกระจายของประชากรในสัดส่วนความถูกต้องของคะแนนจริง และการกระจายของคะแนนที่สังเกตได้ให้เป็นคะแนนจริง โดยมีสูตรของการคำนวณดังนี้

$$f(x) = \int_0^1 f(x/\tau) \psi(\tau) d\tau$$

2. โพซทสมูท (postsmoothing) เป็นการปรับความสัมพันธ์ของตำแหน่งเบอร์เช่นไทร์ กล่าวคือ การเหมือนกันของตำแหน่งเบอร์เช่นไทร์ เป็นการปรับอย่างแท้จริง เป็นความสอดคล้องของโค้งความสัมพันธ์ตำแหน่งเบอร์เช่นไทร์ วิธีโพซทสมูทที่ใช้ในการปรับข้อมูล คือ Cubic smoothing splines (Reinsch, 1967 อ้างถึงใน Kolen and Brennan, 2004) ซึ่งเป็นวิธีที่มีความยืดหยุ่น โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\hat{d}_y(x) = v_{0i} + v_{1i}(x - x_i) + v_{2i}(x - x_i)^2 + v_{3i}(x - x_i)^3, \\ x_i \leq x \leq x_i + 1$$

คุณสมบัติสำคัญของการปรับข้อมูลให้เรียบ คือ

1. เป็นวิธีที่ทำให้การประมาณค่าการกระจายของประชากรและความเท่ากันของตำแหน่งเบอร์เช่นไทร์มีความถูกต้องแม่นยำ
2. เป็นวิธีที่มีความยืดหยุ่นมากพอ กับความหลากหลายของการกระจายและความสัมพันธ์ของตำแหน่งเบอร์เช่นไทร์ที่เกิดจากการปฏิบัติ
3. มีโครงสร้างทางสถิติสำหรับศึกษาความสอดคล้อง (fit)
4. เป็นวิธีที่มีการพัฒนาการประมาณค่าที่แสดงโดยการวิจัยเชิงประจักษ์เป็นฐาน

2.3 สถานการณ์การสร้างคะแนนความสอดคล้อง

จากการบวนการสร้างคะแนนความสอดคล้องมีขั้นตอนการดำเนินการที่ยุ่งยากและผลลัพธ์ที่ได้นั้นนำมาใช้ในการตัดสินความสำคัญ นักวัดผลได้สร้างสถานการณ์ที่เป็นไปได้ของการ

ใช้ผลลัพธ์ที่ไม่ถูกต้องและการแปลความหมายผิด ดังนั้นแนวทางในการปฏิบัติของผู้พัฒนา
คะแนนความสอดคล้องจะต้องคำนึงถึงประเด็นดังต่อไปนี้ (Dorans et al., 2007)

- 1) ความยึดหยุ่นของแนวทางในการสร้างคะแนนความสอดคล้อง
- 2) ความรับผิดชอบในการสร้างและการเผยแพร่ตารางคะแนนความสอดคล้อง
- 3) ผลกระทบซึ่งกันและกันในการสร้างคะแนนความสอดคล้อง
- 4) มีการอธิบายถึงการแปลผลและการนำผลลัพธ์ไปใช้ได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง
- 5) ความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติในการสร้างคะแนนความสอดคล้องของผู้ใช้

การสร้างคะแนนความสอดคล้องจะมีจุดเด่นตรงที่ผู้ใช้การนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์
อย่างสูงสุด เช่น กรณีของการศึกษาการสร้างคะแนนความสอดคล้อง ACT-SAT จะมีความ
ยึดหยุ่นมากในการเลือกวิธีการสอบของนักเรียนและโรงเรียน นอกจากนี้ยังลดค่าใช้จ่ายในการ
ทดสอบของนักเรียน จำนวนครั้งในการทดสอบ และนักเรียนยอมรับว่าเป็นทางเลือกที่ดีในการสอบ
เข้าวิทยาลัย รวมทั้งโรงเรียนกับนักเรียนก็ยอมรับในเรื่องของการเบรียบเทียบความสัมพันธ์ของ
ความสามารถระหว่างสองแบบสอบที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังครอบคลุมผู้ใช้คือ โรงเรียน นักเรียน
ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ให้การแนะนำ และผู้ปกครอง ซึ่งผู้ใช้ข้อมูลอาจมีอาชีพที่หลากหลายและมีความ
จำเป็นต่างกันของ การนำข้อมูลไปใช้ ดังนั้นการนำข้อมูลไปใช้ก็ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจหรือทัศนคติของ
ผู้ใช้ด้วย แต่กระนั้นการสร้างคะแนนความสอดคล้องก็ยังมีปัญหาอยู่บ้างในบางกรณี เช่น การแปล
ความหมายข้อมูลซึ่งเป็นผลมาจากการคะแนน มีการปรับปรุงอยู่บ่อยทำให้ผลลัพธ์เกิดการ
เปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้นจึงต้องระวังในการนำข้อมูลไปใช้ว่า เป็นผลลัพธ์ที่สมบูรณ์หรือไม่
อีกประเด็นจะเป็นปัญหาในโรงเรียน เพราะผู้พัฒนาจะสร้างคะแนนความสอดคล้องโดยรวมมีกลุ่ม
ประชากรขนาดใหญ่ และในโรงเรียนจะมีขนาดเล็ก ดังนั้นในการสร้างคะแนนความสอดคล้อง
จะต้องให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญและทักษะที่ดีในการพัฒนา แต่ที่พบคือผู้พัฒนาคะแนน
ความสอดคล้องมีทักษะในการพัฒนาน้อยกว่าผู้ที่มีทักษะในการพัฒนาแบบสอบ

นอกจากนี้การค้นหาข้อมูลตารางคะแนนความสอดคล้องทางอินเตอร์เน็ตอาจผิดพลาดได้
เพราะข้อมูลในบางเว็บไซต์ยังไม่มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน จึงทำให้เกิดสมการที่ว่า

$$\text{คะแนนความสอดคล้อง} + \text{อินเตอร์เน็ต} = \text{มวลของความสับสน}$$

ดังนั้นการที่จะนำข้อมูลไปใช้จะต้องศึกษาตรวจสอบให้ดีเสียก่อนว่าถูกต้องหรือไม่ อาจจะ
ติดต่อกับผู้พัฒนาโดยตรง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและทันสมัยที่สุด

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคะแนนความสอดคล้อง

สุวิมล กฤชคุณหาสน์ (2551) ได้ทำการพัฒนาฐานรูปแบบการเทียบโอนผลการเรียนภาษาในสาระการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการสร้างคะแนนความสอดคล้อง 4 วิธี คือ วิธีค่าเฉลี่ย วิธีเส้นตรง วิธีเส้นตรงคู่ขนาน และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ตามฐานรูปแบบการเทียบโอน 27 ฐานรูปแบบ สำหรับสถานศึกษาที่ขอและรับการเทียบโอนโดยใช้แบบสอบถามแตกต่างกันด้านความคล้ายคลึงของเนื้อหา 3 คุณลักษณะคือ เนื้อหามีความคล้ายคลึงกัน 50-55%, 60-65% และ 70-75% ซึ่งแบบสอบถามจะมีค่าความยาก 3 ระดับคือ ต่ำ กลาง และสูง และได้ตรวจสอบคุณภาพด้านความไม่เปลี่ยนแปลงตามระดับความสามารถของผู้เทียบโอน การศึกษานี้ได้จำลองข้อมูลคะแนนที่แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่าวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ มีคุณภาพสำหรับการเทียบโอนที่มีคุณลักษณะ เนื้อหาคล้ายคลึงกัน 50-55% วิธีค่าเฉลี่ย มีคุณภาพกับการเทียบโอนที่มีคุณลักษณะของเนื้อหาคล้ายคลึงกัน 60-65% และวิธีเส้นตรงคู่ขนาน มีคุณภาพกับการเทียบโอนที่มีคุณลักษณะของเนื้อหาคล้ายคลึงกัน 70-76% ส่วนค่าความยากของแบบสอบถาม วิธีค่าเฉลี่ย มีคุณภาพทั้งในระดับเดียวกันและคล้ายคลึงกัน

Pommerich, Hanson, Harris and Sconing (1999) ได้เสนอประเด็นในการสร้างคะแนนความสอดคล้องและการรายงานผลคะแนนความสอดคล้องที่สร้างด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ซึ่งได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับคะแนนความสอดคล้องว่าเป็นคะแนนที่ถูกสร้างขึ้นในกรณีที่แบบสอบถามทั้งสองฉบับมีการวัดคุณลักษณะที่แตกต่างกันหรือแบบสอบถามสองฉบับมีการกำหนดคุณลักษณะเฉพาะของแบบสอบถามทั้งสองฉบับมีความแตกต่างกัน (tests specification) โดยผลการสร้างคะแนนความสอดคล้องคือสามารถนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามสองฉบับมาเบรียบเทียบกันได้ แต่ควรมีความระมัดระวังในการรายงานผลคะแนนที่สร้างขึ้น เนื่องจากมีคุณสมบัติในด้านการแลกเปลี่ยนของคะแนนน้อยกว่าคะแนนที่ได้จากการปรับเทียบ และได้มีการยกตัวอย่างประกอบการสร้างคะแนนความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถาม ACT Composite และ SAT I V+M เป็นข้อมูลที่ได้จากการกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สอบจากสถาบันต่าง ๆ จำนวน 14 สถาบัน และมาจาก 2 ประเทศ นอกจากรายงานนี้ผู้สอบทุกคนเป็นผู้ทำแบบสอบถาม ACT Composite และ SAT I V+M จากผลการศึกษาพบว่าควรคำนึงถึงประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ 1) ควรมีการออกแบบการเก็บข้อมูลที่เหมาะสม 2) การใช้วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ในการสร้างคะแนนความสอดคล้อง 3) การเลือกใช้วิธีการปรับข้อมูลให้เรียบ (smoothing method) 4) การคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนความสอดคล้อง 5) จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์

Pommerich, Hanson, Harris และ Sconing (2004) ได้ศึกษาการเขื่อมโยงคะแนนจากแบบสอบที่มีลักษณะแตกต่างกันในกรณีที่แบบสอบทั้งสองฉบับมีการกำหนดแบบแผนการสร้างข้อสอบที่ต่างกันและสามารถนำผลของคะแนนที่ได้จากการเขื่อมโยงคะแนนระหว่างแบบสอบสองฉบับมาเทียบกันได้ โดยมีการนำเสนอถึงกระบวนการในการเขื่อมโยงคะแนนระหว่างแบบสอบสองฉบับที่มีความแตกต่างกัน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การคัดเลือกรูปแบบการเขื่อมโยงคะแนนที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของแบบสอบสองฉบับ 2) การเขื่อมโยงคะแนนและการวัดผลสรุปได้จากการคำนวณ 3) การศึกษาคุณภาพของผลที่ได้จากการเขื่อมโยงคะแนน และ 4) ข้อเสนอแนะในการแปลผลและการนำผลของคะแนนที่ได้ไปใช้ในทางปฏิบัติ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ได้ประยุกต์ใช้กับการเขื่อมโยงคะแนนโดยการสร้างคะแนนสอดคล้อง ระหว่างคะแนนส่วนประกอบของแบบสอบ ACT และคะแนนจากแบบสอบ SAT I V+M วัดความสามารถทางภาษาและวิทยาศาสตร์ โดยใช้วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์และวิธีการฉายภาพ ซึ่งเป็นกรณีที่แบบสอบมีลักษณะแตกต่างกันมาก

Hanson (2001) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับข้อเสนอแนะในการประเมินคุณภาพและการนำผลคะแนนสอดคล้องไปใช้อย่างเหมาะสม โดยกล่าวถึงกรอบแนวคิดในการประเมินคุณภาพของคะแนนสอดคล้องในความหมายที่เทียบเคียงกับคะแนนสมมูลที่ได้จากการเขื่อมโยงฉบับที่มีการวัดคุณลักษณะเดียวกันซึ่งสามารถประเมินจากโมเดลของตัวแปรแฟรงของคะแนนจากแบบสอบได้ ข้อเสนอแนะ 2 ประการคือ ความสามารถในการนำคะแนนจากแบบสอบสองฉบับมาเปรียบเทียบกัน และควรใช้คะแนนที่รายงานเป็นรายระดับคะแนน (scores of individual examinees) หรือใช้การกระจายของคะแนนที่สามารถนำแบบสอบสองฉบับมาเปรียบเทียบกันได้ จากการศึกษาพบว่าควรใช้การกระจายของคะแนนเพื่อประเมินคุณภาพมากกว่าการใช้คะแนนที่รายงานเป็นรายระดับคะแนน

Yin, Brennan และ Kolen (2004) ได้ทำการสร้างคะแนนสอดคล้องระหว่างแบบสอบ ACT และ ITED จากประชากรต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อตรวจสอบความไม่ผันแปรตามกลุ่มของคะแนนความสอดคล้อง ซึ่งใช้วิธีการแปลงคะแนนจากแบบสอบให้อยู่บนมาตราวัดเดียวกันด้วยวิธีเส้นตรง เส้นตรงคู่ขนาน และอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ผลการศึกษาพบว่า เมื่อแบบสอบสองฉบับที่มีเนื้อหาลักษณะที่คล้ายคลึงกัน การแปลผลของคะแนนจากแบบสอบที่ได้จากผู้สอบกลุ่มอย่างและกลุ่มรวมควรใช้วิธีเส้นตรง และเส้นตรงคู่ขนาน แต่อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ในการสร้างคะแนนความสอดคล้องต้องมีคุณสมบัติของความไม่ผันแปรตามกลุ่มตัวอย่าง และพบว่าการใช้วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์จะทำให้มีความผันแปรตามกลุ่มน้อยกว่าวิธีเส้นตรงคู่ขนาน

นอกจากนี้ยังได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการนำวิธีอิควิเปอร์ชีนไทยมาใช้ในการปรับมาตรฐานที่กว้างแบบสอบ สามารถนำมาสรุปลงในตารางได้เป็น 2 ประเด็น คือ 1) การเปรียบเทียบการเทียบมาตรฐานระหว่างวิธีอิควิเปอร์ชีนไทยกับวิธีอื่น ๆ ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้วพบว่าไม่มีวิธีใดดีที่สุด แต่จะขึ้นอยู่กับบริบทของงานวิจัยนั้น ๆ เช่น กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือ เป็นต้น 2) การศึกษาเกี่ยวกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับใช้ในการปรับมาตรฐานด้วยวิธีอิควิเปอร์ชีนไทย ว่าควรมีขนาดเท่าใด ซึ่งผลปรากฏว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างจะขึ้นอยู่กับเครื่องมือที่ใช้ การออกแบบการเก็บข้อมูล หรือแม้แต่ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากการวิจัย สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังตาราง 2.3

ตาราง 2.3 สรุปงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิธีอิควิเปอร์ชีนไทย

ปี	ผู้ศึกษา	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
การเปรียบเทียบรูปแบบอิควิเปอร์ชีนไทยกับรูปแบบอื่น ๆ			
1984	Skaggs G.E.	<ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบวิธีการปรับเทียบคะแนน 4 วิธี คือ ราสซ์โนเมเดล โนเมเดล 3 พารามิเตอร์ แบบเส้นตรง และแบบอิควิเปอร์ชีนไทย - การศึกษาใช้การจำลองข้อมูล - ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ ค่าความยาก จำนวนจำแนก ระดับโอกาสการเดา และค่าเฉลี่ยของความสามารถ 	<ul style="list-style-type: none"> - ราสซ์โนเมเดล และโนเมเดล 3 พารามิเตอร์ยังไม่มีความแกร่งเมื่อมีการลดเม็ดข้อตกลง กรณีที่ค่าเฉลี่ยของค่าอำนาจจำแนกไม่เท่ากัน - การปรับเทียบคะแนนแบบอิควิเปอร์ชีนไทยให้ผลดีเกือบทั้งหมด
1990	Patience W.M.	<ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบผลของการปรับเทียบคะแนน 5 วิธี คือ วิธีอิควิเปอร์ชีนไทย วิธีการของเทอร์สโตน์ วิธีจำลองโลจิสติกแบบหนึ่ง สอง และสามพารามิเตอร์ ภายใต้เงื่อนไขของความยากของแบบสอบ - แบบสอบมีความยาก 3 ระดับ คือ ง่าย ปานกลาง และยาก ใช้กับนักเรียนเกรด 9, 10 และ 11 เรียงลำดับตามความง่ายไปทางยาก 	<ul style="list-style-type: none"> - การปรับเทียบทั้ง 5 วิธีให้ผลที่คล้ายคลึงกัน เมื่อใช้แบบสอบที่มีความยากระดับปานกลางและง่าย - แบบสอบที่มีความยากระดับยาก วิธีอิควิเปอร์ชีนไทย วิธีการของเทอร์สโตน์ วิธีจำลองโลจิสติกแบบสามพารามิเตอร์ให้ผลคล้ายคลึงกับคะแนนที่ได้จากแบบสอบร่วมมากกว่าวิธีโลจิสติกแบบหนึ่ง และสอง พารามิเตอร์

ปี	ผู้ศึกษา	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
		- ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา คือ คะแนนจากแบบสอบที่มีความยากระดับ ง่าย ปานกลาง และยาก และคะแนนโดยรวมของนักเรียน	
2004	Yin, Brennan และ Kolen	- ศึกษาความไม่ผันแปรตามกลุ่มของคะแนนสอดคล้อง ใช้วิธีการแปลงคะแนน 3 วิธี คือ วิธีเส้นตรง เส้นตรงคู่ขนาน และอัคเเบร์เช็นไทร์ ภายใต้ประชากรต่างกัน - เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบ ACT และแบบสอบ ITED	- แบบสอบสองฉบับที่มีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน การแปลงคะแนนที่ได้จากผู้สอบกลุ่มอย่างและกลุ่มรวมควรใช้วิธีเชิงเส้นตรง และเส้นตรงคู่ขนาน - วิธีอัคเเบร์เช็นไทร์จะมีความผันแปรตามกลุ่มน้อยกว่าวิธีเส้นตรงคู่ขนาน
2528	ชูชีพ พงษ์สมฐานรัตน์	- เปรียบเทียบประสิทธิภาพและความคงที่ของการเทียบมาตรฐานระหว่างวิธีเชิงเส้นตรง อัคเเบร์เช็นไทร์ และวิธีโค้งคุณลักษณะข้อสอบ ภายใต้รูปแบบผู้สอบร่วมและแบบสอบร่วม - เครื่องมือเป็นแบบทดสอบคณิตศาสตร์ 60 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ฉบับ มีข้อร่วมภายใน 20 ข้อ - กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2526 จำนวน 3,721 คน แบ่งออกเป็น 6 กลุ่มอย่าง แต่ละกลุ่มมีความสามารถใกล้เคียงกัน	- ความคงที่ในรูปแบบผู้สอบร่วมพบว่าการเทียบมาตรฐานด้วยวิธีอัคเเบร์เช็นไทร์มีความคงที่มากกว่าการเทียบมาตรฐานวิธีเชิงเส้นตรง และมีความคงที่พอ ๆ กับการเทียบมาตรฐานวิธีโค้งคุณลักษณะข้อสอบ ส่วนในรูปแบบข้อสอบร่วมให้ผลเท่าเดียวกับรูปแบบผู้สอบร่วม - ประสิทธิภาพในแต่ละวิธีไม่แตกต่างกันทั้งในรูปแบบข้อสอบร่วมและผู้สอบร่วม
2529	ภาวิณี ศรีสุขวัฒนานนท์	- เปรียบเทียบรูปแบบการเทียบมาตรฐาน 3 วิธี คือ อัคเเบร์เช็นไทร์ เชิงเส้นตรง และทฤษฎีการตอบสนองข้อสอบแบบสามพารามิเตอร์ - เครื่องเป็นแบบสอบที่มีข้อสอบ	- การใช้แบบสอบร่วมที่ยากกว่าให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานน้อยกว่า - ความเพียงพอพอบ ragazziแบบสอบคัดเลือกรูปแบบการเทียบมาตรฐานแบบอัคเเบร์เช็นไทร์ให้ความเพียงพอมากที่สุด ส่วนในแบบสอบ

ปี	ผู้ศึกษา	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
		<p>ร่วมภายใน 3 ขนาดคือ 7, 14 และ 21 ข้อ จากข้อสอบทั้งหมด 100 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ชุด</p> <ul style="list-style-type: none"> - กลุ่มตัวอย่างแบ่งออกเป็น 2 กรณี คือ แบบทดสอบคัดเลือก 2 กลุ่ม กลุ่มละ 1,500 คน และกลุ่มสอบท่านผลอีก 1 กลุ่ม จำนวน 1,500 คน และอีกรอบนี้เป็นแบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เท่ากับกรณีแรก 	วัดผลสัมฤทธิ์รูปแบบการเทียบมาตรฐาน เชิงเส้นตรงให้ความเพียงพอมากที่สุด
2536	วราเนตร พิชิตเกริกผล	<ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบคุณภาพของวิธีการเทียบมาตรฐานระหว่างแบบอิควิเพอร์เซ็นไทล์และเชิงเส้นตรง ศึกษาในกรณีของแบบทดสอบที่มีความยากไก้กลั่นเดียงกันและแตกต่างกัน กับกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับความสามารถไก้ลั่นเดียงกันและแตกต่างกัน - เครื่องมือเป็นแบบสอบถามวิชาคณิตศาสตร์ จำนวนละ 3 ฉบับ ๆ ละ 40 ข้อ โดยมีข้อร่วมฉบับละ 20 ข้อ - กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ในจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 6,752 คน 	<ul style="list-style-type: none"> - กรณีที่แบบสอบและกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถไก้ลั่นเดียงกัน พบร่วยวิธีเชิงเส้นตรงให้คุณภาพดีกว่าวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์ - กรณีที่แบบสอบมีความยากไก้ลั่นเดียงกับกลุ่มตัวอย่าง ความสามารถต่างกัน และแบบสอบมีความยากต่างกันกับกลุ่มตัวอย่าง ความสามารถไก้ลั่นเดียงกันพบร่วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์ให้คุณภาพดีกว่าวิธีเชิงเส้นตรง - กรณีที่แบบสอบและกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถต่างกัน พบร่วม การเทียบทั้งสองวิธีมีความเพียงพอในระดับไม่น่าพอใจ
2541	สุภาวรรณ คงทวี	<ul style="list-style-type: none"> - เปรียบเทียบประสิทธิภาพของวิธีการปรับเทียบระหว่างวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์ เชิงเส้นตรง และไออาร์ที - ข้อมูลใช้เกردเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และ 	ผลการเปรียบเทียบประสิทธิภาพ พบร่วมในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์วิธีเส้นตรงมีประสิทธิภาพดีกว่าวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์ สาขาวิศวกรรมศาสตร์วิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์ และไออาร์ทีมีประสิทธิภาพดีกว่าวิธีเชิงเส้นตรง

ปี	ผู้ศึกษา	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
		<p>คะແນນສອບເຂົ້າມທາວິທຍາລັຍ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ນັກສຶກພາຊັ້ນປີ່ 1 ປີກາຣສຶກພາ <p>2540 ໃນທາວິທຍາລັຍຂອງຮູ້ສືບ ແບ່ງເປັນ 6 ກຸ່ມສາຂາ ດີ ອົງ ວິທຍາສາສຕ່ຽວ ວິສະກວດມາສຕ່ຽວ ສ ດ ບ ປ ຕ ຍ ກ ລ ມ ສ ຏ ຕ ຮ ພ ທ ດ ນ ອ ຊ ຢ ສ ຏ ຕ ຮ ແລະ ບ ປ ທ ມ ນ ດ ຜ ພ ສ ຏ ຕ ຮ -ສັງຄມມາສຕ່ຽວ(ແນ ສອບຄືລົບປີ ແລະ ແຜນສອບວິທຍ)</p>	
การศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง			
1982	Ayerve R.I.	<ul style="list-style-type: none"> - ເປົ້າຍເຖິງປະລິຫຼວງຂອງການ ປັບເຖິງປະແນນຕາມແນວດັ່ງດ້ວຍ ວິທີອີກວິເປົ້ອຣເຫັນໄທລີແລະ ວິທີ IRT ໂມເດລ 3 ພາວັນເຕୋຣ ກາຍ ໄດ້ ເຈັ້ອນໄຂ້ພາດຂອງກຸ່ມຕົວອຳຍ່າງ ຄວາມຍາວຂອງແບບທດສອບແລະ ຄວາມຍາວຂອງແບບທດສອບຮ່ວມ - ກາຣສຶກພາໃຊ້ກາຣຈຳລອງຂໍ້ມູນ - ຂາດກຸ່ມຕົວອຳຍ່າງມີ 3 ຂາດ ດືອນ 200, 500 ແລະ 1,000 ຄວາມຍາວ ຂອງແບບທດສອບມີ 2 ຂາດ ດືອນ 30 ກັບ 60 ຊົ້ວ ແລະ ຄວາມຍາວຂອງແບບ ສອບຮ່ວມມີ 2 ຂາດ ດືອນ 5 ກັບ 10 ຊົ້ວ 	<ul style="list-style-type: none"> - ກາຣປັບເຖິງປະແນນໂດຍວິທີອີກວິ ເປົ້ອຣເຫັນໄທລີພວກວ່າຄວາມຍາວຂອງ ແບບທດສອບກັບຄວາມຍາວຂອງ ແບບທດສອບຮ່ວມເປັນອົງກົງປະກອບທີ່ ສຳຄັນ - ກາຣປັບເຖິງປະແນນຕາມວິທີ IRT 3 ພາວັນເຕୋຣ ພາດກຸ່ມຕົວອຳຍ່າງເປັນ ອົງກົງປະກອບທີ່ສຳຄັນ ດືອນກຸ່ມ ຕົວອຳຍ່າງຂາດ 200 ດືອນນີ້ແນວໃນມື່ ໃຫ້ຜົດກາຣປັບເຖິງປະແນນທີ່ໄມ່ ຄູກຕ້ອງ
1997	Tsai T.H.	<ul style="list-style-type: none"> - ສຶກພາຂາດກຸ່ມຕົວອຳຍ່າງນ້ອຍສຸດ ສໍາຮັບກາຣເກີບຂໍ້ມູນກັບກຸ່ມສຸມ ທີ່ ເໝາະສມກັບ 3 ວິທີ ດືອນ ດືອນ ເສັ້ນຕຽງ ແລະ ອີກວິເປົ້ອຣເຫັນໄທລີ - ເຄື່ອງທີ່ໃຊ້ເປັນແບບສອບ ວິທຍາສາສຕ່ຽວ ຂອງກາຣປະເມີນ ACT 	<ul style="list-style-type: none"> ກາຣເລືອກຈຳນວນກຸ່ມຕົວອຳຍ່າງທີ່ ເໝາະສມກັບວິທີຕ່າງໆ ໄດ້ຢືດເກັນທີ່ 2 ອຳຍ່າງ ດືອນ ວະດັບນັຍສຳຄັນ ກັບຫຼວງ ປະແນນ z-score ພວກວ່າ ຫຼວງປະແນນ z-score ເປັນ -2 - +2 ທີ່ ວະດັບນັຍສຳຄັນ .01 ຈຳນວນກຸ່ມ ຕົວອຳຍ່າງໃນວິທີ ດືອນ ເສັ້ນຕຽງ ແລະ ອີກວິເປົ້ອຣເຫັນໄທລີ ມີ ດືອນ ທີ່

ปี	ผู้ศึกษา	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
			<p>400, 1,200 และ 3,057 ตามลำดับ ส่วนที่ระดับนับสำคัญ .5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในวิธีค่าเฉลี่ย เชิงเส้นตรง และอิควิเปอร์เซ็นไทล์มีค่าเท่ากับ 16, 48 และ 123 ตามลำดับ ในช่วงคะแนน z-score เป็น -3 - +3 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในวิธีค่าเฉลี่ย เชิงเส้นตรง และอิควิเปอร์เซ็นไทล์มีค่าเท่ากับ 400, 600 และ 1,207 ตามลำดับ ส่วนที่ระดับนับสำคัญ .5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในวิธีค่าเฉลี่ย เชิงเส้นตรง และอิควิเปอร์เซ็นไทล์มีค่าเท่ากับ 16, 24 และ 49 ตามลำดับ</p>
2539	นิภาพร ยอดเมือง	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาความแตกต่างของความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการเทียบคะแนน ความจำเอียงทางสถิติ และคะแนนที่ถูกเทียบโดยค่าเฉลี่ย เมื่อขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 30 60 120 และ 250 คน - เก็บข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2538 สังกัดกรุงเทพฯ จำนวน 1,826 คน - เครื่องมือเป็นแบบทดสอบ 3 ฉบับ มี 1 ฉบับเป็นแบบสอบถามเชื่อมโยง 	<ul style="list-style-type: none"> - คะแนนที่ถูกเทียบโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างขนาด 30, 60, 120 และ 250 คน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ - ค่าความจำเอียงทางสถิติในการเทียบคะแนนในกลุ่มตัวอย่างขนาด 30, 60, 120 และ 250 คน แตกต่างกันน้อยมาก และยังพบอีกว่าค่าความจำเอียงในกลุ่มตัวอย่างขนาด 60 กับ 250 เท่ากับ 0 เมื่อคะแนนสังเกตเข้าใกล้คะแนนเฉลี่ยและค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการเทียบคะแนนในกลุ่มตัวอย่างขนาด 30, 60, 120, และ 250 คน แตกต่างกันเล็กน้อย
2545	อุทัยวรรณ พงษ์อรุณ	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการปรับเทียบคะแนนด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ และวิธีเชิงเส้นตรง ภายใต้แบบ 	<ul style="list-style-type: none"> - การปรับเทียบคะแนนเชิงเส้นตรงในแบบแผนสมมูลจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมกับความยาวของแบบสอบถาม 60, 50 และ 40 ข้อ คือ 100 คน และ

ปี	ผู้ศึกษา	วิธีการศึกษา	ผลการศึกษา
		<p>แผนกกลุ่มสมมูลและข้อสอบร่วมที่มีความยากของแบบทดสอบต่างกันคือ 60, 50, 40 และ 30 ข้อ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เครื่องมือเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชา ค 101 ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ฉบับ - กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 3,552 คน ในจังหวัดชุมพร 	<p>30 ข้อ เป็น 200 คน ส่วนแบบแผนข้อสอบร่วมจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมกับความยากของแบบสอบ 60, 50 และ 40 ข้อ คือ 100 คน และ 30 ข้อ เป็น 300 คน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การปรับเทียบคะแนนวิธี ชีคิว เปอร์เซ็นไทล์ในแบบแผนสมมูลจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมกับความยากของแบบสอบ 60 คือ 200 คน ความยาก 50 กับ 40 ข้อ คือ 300 คน และ 30 ข้อ เป็น 400 คน ส่วนแบบแผนข้อสอบร่วมจำนวนตัวอย่างที่เหมาะสมกับความยากของแบบสอบ 60 กับ 50 คือ 200 คน ความยาก 40 กับ 30 ข้อ เป็น 500 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับอัตราความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้อง ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก 2) วิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้อง ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก 3) วิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้อง ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ในสถานศึกษา 3 สังกัด คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการล่งเสริมเอกชน (สช.) และกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ในสถานศึกษา 3 สังกัด คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานคณะกรรมการการล่งเสริมเอกชน (สช.) และกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) โดยมีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างสังกัดละหนึ่งโรงเรียนและมีวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เหมือนกัน คือ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ตรงตามเงื่อนไข รายละเอียดของเงื่อนไข ดังนี้

1. ต้องเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ที่ได้ลงทะเบียนเรียนในสภาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
2. นักเรียนกลุ่มนี้ต้องได้รับการสอนในสภาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยครูผู้สอนภาษาไทยคนเดียวกัน
3. นักเรียนกลุ่มนี้ต้องได้รับการสอนในสภาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยครูผู้สอนคณิตศาสตร์คนเดียวกัน
4. นักเรียนกลุ่มนี้ต้องได้รับการสอนในสภาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยครูผู้สอนวิทยาศาสตร์คนเดียวกัน
5. นักเรียนกลุ่มนี้ต้องมีจำนวนอย่างน้อย 100 คนขึ้นไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งเป็นข้อมูลทุติยภูมิ ดังนั้นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะเป็นแบบบันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีรูปแบบตามตาราง 3.1

ตาราง 3.1 แบบบันทึกคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นรายบุคคล

สังกัด			
โรงเรียน	จังหวัด		
รหัสนักเรียน	คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)		
	ภาษาไทย (คะแนน)	คณิตศาสตร์ (คะแนน)	วิทยาศาสตร์ (คะแนน)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งทุติยภูมิ ดังนั้นจึงเก็บข้อมูลด้วยตนเอง เพื่อความสะดวกและความถูกต้องของข้อมูล โดยมีขั้นตอนการเก็บข้อมูล ดังนี้

1. ติดต่อสถานศึกษาที่เปิดการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในแต่ละสังกัด เพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับตารางเรียน และผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากภาควิชาชีววิทยาการศึกษา คณบดุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อนำไปเสนอต่อสถานศึกษาที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานศึกษาที่ให้ความอนุเคราะห์ แล้วนำมาตรวจสอบความเป็นไปได้ตามเงื่อนไขของการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างของข้อมูลชุดนั้น ๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนในสารการเรียนรู้ภาษาไทย สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้โปรแกรมสำหรับ SPSS (Statistical Package For Social Science) วิเคราะห์หาค่าสูงที่สุด (Max) ค่าต่ำที่สุด (Min) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความเบี้ยว (Skewness) และความโค้ง (Kurtosis)

ตอนที่ 2 การสร้างคะแนนความสอดคล้องระหว่างการทำหน่วยระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้และคะแนนความสอดคล้องด้วยเทคนิควิธีอิควิเพอร์เช็นไทล์ วิธีอิควิเพอร์เช็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) และวิธีอิควิเพอร์เช็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsmsooth) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เช็นไทล์

1.1) จัดทำตารางแจกแจงความถี่ของระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้ในแต่ละสารการเรียนรู้ โดยยึดเกณฑ์การทำหน่วยระดับผลการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังตัวอย่างตาราง 3.2

ตาราง 3.2 จำนวนนักเรียนในแต่ละระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้จำแนกตามสารการเรียนรู้

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนน	จำนวนนักเรียน		
		สารการเรียนรู้ภาษาไทย	สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์
4	≥80	25	15	34
3.5	75-79	34	29	45
3	70-74	.	10	23
2.5	65-69	.	.	.
2	60-64	.	.	.
1.5	55-59	.	.	.
1	50-54	.	.	.
รวม		145	145	145

1.2) จัดทำตารางเปรียบเทียบคะแนนความสอดคล้องโดยการหาตำแหน่ง
เปอร์เซ็นไทล์ในแต่ละสาระการเรียนรู้ ดังตัวอย่างตาราง 3.3

**ตาราง 3.3 ข้อมูลคะแนนที่สังเกตได้ ตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ ของสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระ
การเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์**

สาระการเรียนรู้ภาษาไทย		สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์		สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	
คะแนนที่ สังเกตได้	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	คะแนนที่ สังเกตได้	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	คะแนนที่ สังเกตได้	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์

1.3) นำข้อมูลจากตาราง 3.3 ไปสร้างกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่
สังเกตได้กับตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ของแต่ละสาระการเรียนรู้ และนำมาสรุปเป็นช่วงคะแนน
ความสอดคล้องโดยยึดสาระการเรียนรู้หลัก ดังตัวอย่างตาราง 3.4

**ตาราง 3.4 ช่วงคะแนนความสอดคล้อง ของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สาระการเรียนรู้
วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก**

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนที่ สังเกตได้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง	
		คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์
4	≥ 80	75-79	85-100
3.5	75-79	70-74	80-85
3	70-74	.	.
2.5	65-69	.	.
2	60-64	.	.
1.5	55-59	.	.
1	50-54	.	.
0	< 50	.	.

2. การสร้างค่าแทนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (Presmooth)

- 2.1) นำข้อมูลค่าแทนที่สังเกตได้มาแจกแจงความถี่ของแต่ละค่าแทน และสร้างค่าแทนมาตรฐานที่ของแต่ละค่าแทน
- 2.2) นำข้อมูลค่าแทนที่สังเกตได้ในข้อ 2.1 ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม RAGE-RGEQUATE_WC(V3.22) โดยเลือกวิธีพรีสมูทแบบ Strong true score method
- 2.3) นำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาสร้างค่าแทนความสอดคล้องระหว่างค่าแทนที่สังเกตได้กับค่าแทนความสอดคล้อง ดังตาราง 3.5

ตาราง 3.5 ค่าแทนความสอดคล้องแต่ละสาขาวิชาเรียนรู้หลักด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท(presmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ค่าแทน ที่สังเกต ได้	ค่าแทนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
45	45.85	44.50	44.59	44.50	47.01	48.05
46	47.57	44.57	45.13	44.51	48.27	49.69
47	49.32	45.00	45.73	44.59	49.24	51.05

3. การสร้างค่าแทนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (Postsmooth)

- 3.1) นำข้อมูลค่าแทนที่สังเกตได้มาแจกแจงความถี่ของแต่ละค่าแทน และสร้างค่าแทนมาตรฐานที่ของแต่ละค่าแทน
- 3.2) นำข้อมูลค่าแทนที่สังเกตได้ในข้อ 3.1 ไปวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม RAGE-RGEQUATE_WC(V3.22) โดยเลือกวิธีพรีสมูทแบบ Cubic smoothing splines
- 3.3) นำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาสร้างค่าแทนความสอดคล้องระหว่างค่าแทนที่สังเกตได้กับค่าแทนความสอดคล้อง ดังตาราง 3.6

**ตาราง 3.6 คะແນນຄວາມສອດຄລ້ອງແຕ່ລະສາຮກຮາວເຮືອນິ້ນຫຼັກດ້ວຍວິທີອີຄົວເປົອຣ໌ເຊົ່ານໄກລ໌ແບບ
ພູ້ສຸມູກ (postssmooth) ໃນສັກດຳສຳນັກງານຄະນະກວມກາງກາຮັກສຶກໜາຂັ້ນພື້ນຖານ**

ຄະແນນທີ່ ສັກເກດໄດ້	ຄະແນນຄວາມສອດຄລ້ອງ					
	ກາງາໄທຢັ້ງໝັກ		ຄນິຕັກສັກ		ວິທີາສາສັກ	
	ຄນິຕັກສັກ	ວິທີາສາສັກ	ກາງາໄທ	ວິທີາສາສັກ	ກາງາໄທ	ຄນິຕັກສັກ
45	49.79	44.95	42.07	42.84	45.06	50.63
46	51.54	45.84	42.61	43.22	46.19	52.32
47	52.21	46.73	43.16	43.60	47.31	52.96

4. ນຳຂໍອມຸລໃນຂໍ້ອ 1.3, 2.3 ແລະ 3.3 ມາສຽບເປັນຕາງຈະແນນຄວາມສອດຄລ້ອງຮ່ວງ
ຄະແນນທີ່ສັກເກດໄດ້ກັບຄະແນນຄວາມສອດຄລ້ອງດ້ວຍວິທີອີຄົວເປົອຣ໌ເຊົ່ານໄກລ໌ແບບ
ພູ້ສຸມູກ (presmooth) ແລະວິທີອີຄົວເປົອຣ໌ເຊົ່ານໄກລ໌ແບບພູ້ສຸມູກ (postssmooth) ດັ່ງຕາງ 3.7

**ตาราง 3.7 ທົ່ວຈຳຄະແນນຄວາມສອດຄລ້ອງ ຂອງສາຮກຮາວເຮືອນິ້ນຫຼັກຄນິຕັກສັກ ສາຮກຮາວເຮືອນິ້ນຫຼັກ
ວິທີາສາສັກ ໂດຍຢືນຢັນວິທີອີຄົວເປົອຣ໌ເຊົ່ານໄກລ໌ແບບພູ້ສຸມູກ**

ຮະດັບຜລກາຮືອນິ້ນຫຼັກ	ທົ່ວຈຳຄະແນນຄວາມສອດຄລ້ອງ							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
ຄະແນນທີ່ສັກເກດໄດ້								
ກາງາໄທ	<50	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	>79
ຄະແນນຜ່ານກາງປ່ວມດ້ວຍວິທີອີຄົວເປົອຣ໌ເຊົ່ານໄກລ໌								
ຄນິຕັກສັກ	<45	45-51	52-53	54-57	58-62	63-70	71-79	>79
ວິທີາສາສັກ	<50	50-54	55-56	57-60	61-64	65-69	70-72	>72
ຄະແນນຜ່ານກາງປ່ວມໃຫ້ເຮືອນິ້ນຫຼັກແບບພູ້ສຸມູກ								
ຄນິຕັກສັກ	<54	54-61	62-66	67-70	71-73	74-76	77-79	>79
ວິທີາສາສັກ	<48	48-54	55-62	63-69	70-74	75-78	79-82	>82
ຄະແນນຜ່ານກາງປ່ວມໃຫ້ເຮືອນິ້ນຫຼັກແບບພູ້ສຸມູກ								
ຄນິຕັກສັກ	<53	53-60	61-65	66-70	71-72	73-75	76-79	>79
ວິທີາສາສັກ	<49	49-54	55-63	64-68	69-74	75-79	80-82	>82

**ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนและอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนใน
การกำหนดระดับผลการเรียนรู้**

การวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน
ระหว่างคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องของแต่ละสาระการเรียนรู้โดยยึดสาระ
การเรียนรู้หลัก สามารถทำได้โดยการแยกแจงความถูกต้องของนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียนรู้ของ
การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้ และระดับผลการเรียนรู้จากการกำหนด
ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องโดยมีเกณฑ์ในการหาความถูกต้อง และ
ความคลาดเคลื่อนดังนี้

ความความถูกต้อง หมายถึง การที่นักเรียนมีระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่
สังเกตได้ตรงกับระดับผลการเรียนรู้ตามช่วงคะแนนความสอดคล้อง

ความคลาดเคลื่อนทางบวก หมายถึง การที่นักเรียนมีระดับผลการเรียนรู้ตาม
คะแนนที่สังเกตได้สูงกว่าระดับผลการเรียนรู้ตามช่วงคะแนนความสอดคล้อง

ความคลาดเคลื่อนทางลบ หมายถึง การที่นักเรียนมีระดับผลการเรียนรู้ตาม
คะแนนที่สังเกตได้ต่ำกว่าระดับผลการเรียนรู้ตามช่วงคะแนนความสอดคล้อง ดังตาราง 3.8

**ตาราง 3.8 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้
ภาษาไทยเป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้อง									รวม
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0		
4	*	+	+	+	+	+	+	+	+	
3.5	-	*	+	+	+	+	+	+	+	
3	-	-	*	+	+	+	+	+	+	
2.5	-	-	-	*	+	+	+	+	+	
2	-	-	-	-	*	+	+	+	+	
1.5	-	-	-	-	-	*	+	+	+	
1	-	-	-	-	-	-	*	+		
0	-	-	-	-	-	-	-	-	*	
รวม										

โดยที่ เครื่องหมาย * หมายถึง ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องตรงกัน

เครื่องหมาย + หมายถึง เกิดความคลาดเคลื่อนทางบวกของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

เครื่องหมาย - หมายถึง เกิดความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

เมื่อวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนทุกสถานการณ์แล้ว นำผลการวิเคราะห์ทั้งหมดมาสร้างเป็นตารางรวม เพื่อนำไปใช้วิเคราะห์อัตราความคลาดเคลื่อน ได้ดังนี้

ตาราง 3.9 จำนวนความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยรวม ในแต่ละสาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้	จำนวนถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม
		ทางบวก	ทางลบ	
สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก				
คณิตศาสตร์	0	17	28	45
วิทยาศาสตร์	-	-	-	-
รวม				

แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความถูกต้อง และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าสัดส่วน (*p*) ในการทดสอบไฮสแควร์ (χ^2 - test) และการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนเป็นรายคู่ โดยใช้การทดสอบ Z-test จากสูตร (รัตนนา ไชยตรี, 2549)

$$Z = \frac{p_1 - p_2}{\sqrt{\hat{p}\hat{q}\left(\frac{1}{N_1} + \frac{1}{N_2}\right)}}, \quad \hat{p} = \frac{n_1 + n_2}{N_1 + N_2}, \quad \hat{q} = 1 - \hat{p}$$

เมื่อ

p_1, p_2 แทน อัตราส่วนของความถูกต้อง/ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ที่ 1,2 ระหว่างความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อน ทางบวก/ทางลบกับจำนวนความถูกต้อง/ความคลาดเคลื่อนทั้งหมด

n_1, n_2 แทน จำนวนความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนทางบวก/ทางลบ จากการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ที่ 1, 2

N_1, N_2 แทน จำนวนความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนทั้งหมดจากการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ที่ 1, 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) วิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับความสด潁ดล่องที่ใช้เทคนิคคิวเบอร์ชีนไทร์ ในสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก 2) วิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับความสด潁ดล่องที่ใช้เทคนิคคิวเบอร์ชีนไทร์ ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก 3) วิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับความสด潁ดล่องที่ใช้เทคนิคคิวเบอร์ชีนไทร์ ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ผู้วิจัยได้จัดการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสาระการเรียนรู้หลักโดยแยกออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของข้อมูล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การสร้างคะแนนความสด潁ดล่อง

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนและอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดอักษรย่อที่ใช้ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียน

Max แทน คะแนนที่สูงที่สุด

Min แทน คะแนนที่ต่ำที่สุด

Mean แทน คะแนนเฉลี่ย

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

Sk แทน ความเบี้

Ku แทน ความโด่ง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน

การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานในตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์ค่าแหน่งมากที่สุด ค่าแหน่งน้อยที่สุด ค่าแหน่งค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบี่ยงเบน และความต่อของค่าแหน่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยแยกนำเสนอตามสังกัดของสถานศึกษา แต่ละสังกัดสถานศึกษาจะนำเสนอค่าสถิติตามค่าแหน่งที่สังเกตได้ ค่าแหน่งที่ผ่านการปรับข้อมูลให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsSmooth) โดยยึดตามสาระการเรียนรู้หลัก ซึ่งจำนวนผู้ให้ข้อมูลแต่ละสังกัดเท่ากับ 145 คน รายละเอียดดังนี้

1.1 ค่าสถิติพื้นฐานของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของค่าแหน่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกเป็นค่าแหน่งที่สังเกตได้ ค่าแหน่งที่ผ่านการปรับข้อมูลให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsSmooth) ที่ยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก รายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของค่าแหน่งที่สังเกตได้ ได้ว่าค่าแหน่งจะอยู่ในช่วง 45-98 ค่าแหน่ง โดยที่ค่าแหน่งในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ระหว่าง 50-92 ค่าแหน่ง ค่าแหน่งเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 74.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.16 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบี้ยว ($sk = -0.31$) และความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ ($ku = 2.34$) สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีค่าแหน่งอยู่ระหว่าง 45-98 ค่าแหน่ง ค่าแหน่งเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 72.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.12 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบี้ยว ($sk = 0.04$) ส่วนความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ ($ku=1.86$) และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีค่าแหน่งอยู่ระหว่าง 50-92 ค่าแหน่งเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 70.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.36 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบี้ยว ($sk=0.20$) และความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ ($ku = 2.10$)

ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลที่ผ่านการปรับให้เรียบโดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีค่าแหน่งอยู่ระหว่าง 46 – 97 ค่าแหน่งค่าแหน่งเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 74.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.14 ความเบี้ยวของข้อมูลมีค่าเท่ากับ -0.31 และความโด่งมีค่าเท่ากับ 2.33 ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีค่าแหน่งอยู่ระหว่าง 45–91 ค่าแหน่ง ค่าแหน่งเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 74.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.15 ความเบี้ยวเท่ากับ -0.31 และความโด่งเท่ากับ 2.34 และการ

ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsmooth) ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 50 – 93 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 74.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.24 ความเบี้ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ -0.30 และความโด่งเท่ากับ 2.39 ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 45 – 98 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 74.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.19 ความเบี้ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ -0.31 และความโด่งเท่ากับ 2.35

ค่าสถิตพื้นฐานของการปรับข้อมูลให้เรียบโดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) สาระการเรียนรู้ภาษาไทยและสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ให้ค่าที่เหมือนกัน คือ มีคะแนนอยู่ระหว่าง 45 – 99 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 72.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 14.07 ความเบี้ยงเบน 0.04 และความโด่งเท่ากับ 1.86 และการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsmooth) ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีคะแนนอยู่ระหว่าง 42.98 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 72.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.00 และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 43-98 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 72.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.04 และทั้งสองสาระนี้มีความเบี้ยงเบนและความโด่งเหมือนกัน คือ 0.04 กับ 1.86 ตามลำดับ

ค่าสถิตพื้นฐานของการปรับข้อมูลให้เรียบโดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนอยู่ระหว่าง 47 – 98 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 70.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.36 ความเบี้ยงเบนของข้อมูลมีค่าเท่ากับ 0.20 และความโด่งมีค่าเท่ากับ 2.10 ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มีคะแนนอยู่ระหว่าง 48-93 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 70.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.35 ความเบี้ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.20 และความโด่งเท่ากับ 2.09 และการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsmooth) ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนอยู่ระหว่าง 45-98 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 70.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.32 ความเบี้ยงเบนเท่ากับ 0.20 และความโด่งเท่ากับ 2.09 ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 51 -96 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 70.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.43 ความเบี้ยงเบนเท่ากับ 0.22 และความโด่งเท่ากับ 2.17 ดังแสดงในตาราง 4.1

**ตาราง 4.1 สถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

รายการ	N	Max	Min	Mean	SD	Sk	Ku
คะแนนที่สังเกตได้							
สารการเรียนรู้ภาษาไทย	145	92	50	74.31	10.16	-0.31	2.34
สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	98	45	72.52	14.07	0.04	1.86
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	92	50	70.75	10.36	0.20	2.10
คะแนนผ่านการปรับให้เรียนโดยยึดสารการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก							
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท							
สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	97	46	74.31	10.14	-0.31	2.33
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	91	45	74.31	10.15	-0.31	2.34
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท							
สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	93	50	74.30	10.24	-0.30	2.39
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	98	45	74.27	10.19	-0.31	2.35
คะแนนผ่านการปรับให้เรียนโดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก							
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท							
สารการเรียนรู้ภาษาไทย	145	99	45	72.52	14.07	0.04	1.86
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	99	45	72.52	14.07	0.04	1.86
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท							
สารการเรียนรู้ภาษาไทย	145	98	42	72.57	14.00	0.04	1.86
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	98	43	72.55	14.04	0.04	1.86
คะแนนผ่านการปรับให้เรียนโดยยึดสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก							
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท							
สารการเรียนรู้ภาษาไทย	145	98	47	70.75	10.36	0.20	2.10
สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	93	48	70.75	10.35	0.20	2.09
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท							
สารการเรียนรู้ภาษาไทย	145	98	45	70.78	10.32	0.20	2.09
สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	96	51	70.73	10.43	0.22	2.17

1.2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน จำแนกเป็นคะแนนที่สังเกตได้ คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบ

พรีสมูท (presmooth) และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsSmooth) ที่มีดัชนีการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ดังรายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนที่สังเกตได้ ได้ว่าคะแนนจะอยู่ระหว่าง 48-94 คะแนน โดยที่สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนอยู่ระหว่าง 57-84 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 70.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.52 และการแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบี้ยว ($sk = 0.01$) ส่วนความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ ($ku = 2.46$) สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 50-94 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 66.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.44 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบี้ยว ($sk = 0.34$) ส่วนความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ ($ku = 2.31$) และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 48-81 คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 61.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.00 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบี้ยว ($sk = 0.40$) ส่วนความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ ($ku = 2.82$)

ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลที่ผ่านการปรับให้เรียบโดยมีดัชนีการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 58-85 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 70.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.50 ความเบี้ยวของข้อมูลมีค่าเท่ากับ 0.03 และความโด่งมีค่าเท่ากับ 2.40 ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 57-93 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 70.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.51 ความเบี้ยวเท่ากับ 0.02 และความโด่งเท่ากับ 2.44 และการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsSmooth) ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 50-89 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 70.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.48 ความเบี้ยวเท่ากับ 0.30 และความโด่งเท่ากับ 2.77 ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 58-94 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 70.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.48 ความเบี้ยวเท่ากับ -0.03 และความโด่งเท่ากับ 2.41

ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลที่ผ่านการปรับให้เรียบโดยมีดัชนีการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนอยู่ระหว่าง 47-95 คะแนน และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 48.95 คะแนน ทั้งสองสาระการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ย ความเบี้ยว ความโด่ง เหมือนกันคือ 66.18, 0.34 และ 2.17 ตามลำดับ แต่ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่างกันโดยที่ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเท่ากับ 10.42 ส่วนสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เท่ากับ 10.43 และการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบ

โพซทสมูท (postsmooth) ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีค่าแหนนอยู่ระหว่าง 47-94 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 60.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.37 ความเบี้ยเท่ากับ 0.34 และความโด่งเท่ากับ 2.28 ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีค่าแหนนอยู่ระหว่าง 49-94 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 66.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.36 ความเบี้ยเท่ากับ 0.32 และความโด่งเท่ากับ 2.31

ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลที่ผ่านการปรับให้เรียบโดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีค่าแหนนอยู่หลัก ด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีค่าแหนนอยู่ระหว่าง 47-94 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 61.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.98 ความเบี้ยของข้อมูลมีค่าเท่ากับ 0.40 และความโด่งมีค่าเท่ากับ 2.65 ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีค่าแหนนอยู่ระหว่าง 49-84 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 61.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.99 ความเบี้ยเท่ากับ 0.40 และความโด่งเท่ากับ 2.64 และการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsmooth) ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีค่าแหนนอยู่ระหว่าง 44-94 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 61.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.01 ความเบี้ยเท่ากับ 0.42 และความโด่งเท่ากับ 2.92 ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีค่าแหนนอยู่ระหว่าง 39-90 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 61.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.11 ความเบี้ยเท่ากับ 0.71 และความโด่งเท่ากับ 3.79 ดังแสดงในตาราง 4.2

ตาราง 4.2 สถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

รายการ	N	Max	Min	Mean	SD	Sk	Ku
คะแนนที่สังเกตได้							
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย	145	84	57	70.37	5.52	0.01	2.46
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	94	50	66.19	11.44	0.34	2.31
สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	81	48	61.48	7.00	0.40	2.82
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบโดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก							
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท							
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	85	58	70.37	5.5	0.03	2.40
สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	93	57	70.37	5.51	0.02	2.44
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท							
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	89	50	70.46	5.48	0.30	2.77
สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	94	58	70.37	5.48	-0.03	2.41

**ตาราง 4.2 สถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการการส่งเสริมเอกชน (ต่อ)**

รายการ	N	Max	Min	Mean	SD	Sk	Ku
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบโดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก							
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท							
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย	145	95	47	66.18	11.42	0.34	2.17
สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	95	48	66.18	11.43	0.34	2.17
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท							
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย	145	94	47	66.21	11.37	0.34	2.28
สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	94	49	66.23	11.36	0.32	2.31
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบโดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก							
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท							
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย	145	94	47	61.48	6.98	0.4	2.65
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	84	49	61.48	6.99	0.4	2.64
ปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท							
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย	145	94	44	61.53	7.01	0.42	2.92
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	90	39	61.59	7.11	0.71	3.79

1.3 สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็นคะแนนที่สังเกตได้ คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทที่ยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก มีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติของคะแนนที่สังเกตได้ คะแนนจะอยู่ระหว่าง 47-90 คะแนน โดยที่สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนอยู่ระหว่าง 50-90 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 64.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.07 และการแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบี้ยว ($sk = 0.16$) ส่วนความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ ($ku = 2.18$) สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 50-87 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 59.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.48 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเบี้ยว ($sk = 0.97$) ส่วนความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ ($ku = 3.92$) และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 47-81 คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 60.46

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.19 การแจกแจงของข้อมูลมีลักษณะเป็นบัว ($sk = 0.63$) และความโด่งสูงกว่าโค้งปกติ ($ku = 2.60$)

สถิติพื้นฐานของข้อมูลที่ผ่านการปรับให้เรียบโดยใช้ดัวยิคิวาร์เพอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 47-90 คะแนน และในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 47.91 คะแนน ซึ่งทั้งสองสาระการเรียนรู้นี้มีคะแนนเฉลี่ย ความเบี้ยว ความโด่ง เท่ากันคือ 66.43, 0.17 และ 2.15 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจะต่างกันโดยที่ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เท่ากับ 10.05 และในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เท่ากับ 10.06 และการปรับด้วยวิธีอิคิวาร์เซ็นไทล์แบบโพสต์สมูท (postsSmooth) ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 47-90 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 66.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.07 ความเบี้ยวเท่ากับ 0.15 และความโด่งเท่ากับ 2.16 ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 47-90 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 66.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.06 ความเบี้ยวเท่ากับ 0.15 และความโด่งเท่ากับ 2.17

ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลที่ผ่านการปรับให้เรียบโดยใช้ดัวยิคิวาร์เพื่อเป็นหลัก ด้วยวิธีอิคิวาร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนอยู่ระหว่าง 48-87 คะแนน และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 48-90 คะแนน ส่วนคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทั้งสองสาระการเรียนรู้เท่ากับ 59.48 และ 7.47 ความเบี้ยวในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเท่ากับ 0.96 ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เท่ากับ 0.97 ความโด่งของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเท่ากับ 3.50 ในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เท่ากับ 3.51 และการปรับด้วยวิธีอิคิวาร์เซ็นไทล์แบบโพสต์สมูท (postsSmooth) ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนอยู่ระหว่าง 47-88 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 59.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.49 ความเบี้ยวเท่ากับ 0.96 และความโด่งเท่ากับ 3.90 ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 90-47 คะแนน คะแนนเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 59.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.23 ความเบี้ยวเท่ากับ 0.71 และความโด่งเท่ากับ 2.91

ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลที่ผ่านการปรับให้เรียบโดยใช้ดัวยิคิวาร์เพื่อเป็นหลัก ด้วยวิธีอิคิวาร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) สาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนอยู่ 47-85 คะแนน สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนอยู่ระหว่าง 47-88 คะแนน ซึ่งทั้งสองสาระการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยกับความเบี้ยวเท่ากัน คือ 60.46 และ 0.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเท่ากับ 8.19 สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เท่ากับ 8.18 และความโด่งสาระการ

เรียนรู้ภาษาไทยเท่ากับ 2.59 ส่วนในสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เท่ากับ 2.60 และการปรับด้วยวิธีอัลกอริทึมแบบโพซทสมูท (postsmooth) สารการเรียนรู้ภาษาไทยมีค่าแนวอยู่ระหว่าง 47-87 คะแนน ค่าแนวเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 60.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.31 ความเบี่ยงเบนด้วยวิธีอัลกอริทึมแบบโพซทสมูท (postsmooth) สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีค่าแนวอยู่ระหว่าง 47-90 คะแนน ค่าแนวเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 60.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 8.27 ความเบี่ยงเบนด้วยวิธีอัลกอริทึมแบบโพซทสมูท (postsmooth) สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีค่าแนวอยู่ระหว่าง 47-90 คะแนน ค่าแนวเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 60.46 ดังแสดงในตาราง 4.3

ตาราง 4.3 สถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนสังกัด กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

รายการ	N	Max	Min	Mean	SD	Sk	Ku
คะแนนที่สังเกตได้							
สารการเรียนรู้ภาษาไทย	145	90	50	66.43	10.07	0.16	2.18
สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	87	50	59.48	7.48	0.97	3.92
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	81	47	60.46	8.19	0.63	2.60
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบโดยยึดสารการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก							
ปรับด้วยวิธีอัลกอริทึมแบบโพซทสมูท							
สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	90	47	66.43	10.05	0.17	2.15
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	91	47	66.43	10.06	0.17	2.15
ปรับด้วยวิธีอัลกอริทึมแบบโพซทสมูท							
สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	90	47	66.39	10.07	0.15	2.16
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	90	47	66.41	10.06	0.15	2.17
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบโดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก							
ปรับด้วยวิธีอัลกอริทึมแบบโพซทสมูท							
สารการเรียนรู้ภาษาไทย	145	87	48	59.48	7.47	0.96	3.5
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	90	48	59.48	7.47	0.97	3.51
ปรับด้วยวิธีอัลกอริทึมแบบโพซทสมูท							
สารการเรียนรู้ภาษาไทย	145	88	47	59.49	7.49	0.96	3.90
สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์	145	90	47	59.40	7.23	0.71	2.91
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบโดยยึดสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก							
ปรับด้วยวิธีอัลกอริทึมแบบโพซทสมูท							
สารการเรียนรู้ภาษาไทย	145	85	47	60.46	8.19	0.63	2.59
สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	88	47	60.46	8.18	0.63	2.6
ปรับด้วยวิธีอัลกอริทึมแบบโพซทสมูท							
สารการเรียนรู้ภาษาไทย	145	87	47	60.54	8.31	0.75	2.98
สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์	145	90	47	60.52	8.27	0.74	2.90

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์การสร้างค่าแทนความสอดคล้อง

การสร้างค่าแทนความสอดคล้องผู้วิจัยได้เข้าทั้งหมด 3 วิธี คือ 1) เทคนิคอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ดังที่ได้กล่าวไว้ในบทก่อนหน้า คือ เริ่มตั้งแต่การสร้างแจกแจงความถี่ของแต่ละสาระการเรียนรู้ แล้วนำมาหาตำแหน่งเบอร์เซ็นไทล์ของแต่ละระดับชั้นค่าแทน จากนั้นนำมาเขียนกราฟแสดงความสัมพันธ์ของค่าแทนที่สังเกตได้กับตำแหน่งเบอร์เซ็นไทล์ระหว่างสาระการเรียนรู้กับสาระการเรียนรู้หลัก อ่านค่าแทนความสอดคล้องของทั้งสองสาระการเรียนรู้ที่นำมาคำนวณสอดคล้องในตำแหน่งเบอร์เซ็นไทล์ที่เท่ากันขอนำเสนอต่อไปยังสาระการเรียนรู้ที่นำมาคำนวณสอดคล้องในตำแหน่งเบอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) นำเสนอด้วยการแสดงข้อมูลแยกเป็นสังกัดสถานศึกษา ในภาคผนวก ก 2) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsSmooth) ได้นำเสนอต่อไปยังสาระการเรียนรู้ที่นำมาคำนวณโดยแยกนำเสนอเป็นสังกัดสถานศึกษา ในภาคผนวก ข และ 3) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsSmooth) ได้นำเสนอต่อไปยังสาระการเรียนรู้ที่นำมาคำนวณโดยแยกนำเสนอเป็นสังกัดสถานศึกษา ในภาคผนวก ค ซึ่งผลการสร้างค่าแทนความสอดคล้อง ทำให้ได้ช่วงค่าแทนที่ใช้ในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของค่าแทนความสอดคล้อง แบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ตามสาระการเรียนรู้หลัก โดยมีรายละเอียดผลการสร้างค่าแทนความสอดคล้องดังนี้

3.1 ค่าแทนความสอดคล้องโดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก

ผลการสร้างค่าแทนความสอดคล้องที่ยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก แยกนำเสนอตามสังกัดของสถานศึกษา วิธีการการสร้างค่าแทนความสอดคล้องคือ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsSmooth) รายละเอียดดังนี้

ก. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ค่าแทนความสอดคล้องในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ได้ผลดังนี้ การสร้างค่าแทนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ของช่วงค่าแทนของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ได้ช่วงค่าแทนเท่ากับ <45, 45-51, 52-53, 54-57, 58-62, 63-70, 71-79 และ >79 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงค่าแทนความสอดคล้องเท่ากับ <50, 50-54, 55-56, 57-60, 61-64, 65-69, 70-72 และ >72 ตามลำดับ

การสร้างค่าแทนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทของช่วงค่าแทนของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงค่าแทน

ความสอดคล้องเท่ากับ <54, 54-61, 62-66, 67-70, 71-73, 74-76, 77-79 และ >79 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <48, 48-54, 55-62, 63-69, 70-74, 75-78, 79-82 และ >82 ตามลำดับ และการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <53, 53-60, 61-65, 66-70, 71-72, 73-75, 76-79 และ >79 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <49, 49-54, 55-63, 64-68, 69-74, 75-79, 80-82 และ >82 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 4.4

ตาราง 4.4 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
คะแนนที่สังเกตได้								
ภาษาไทย	<50	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	>79
คะแนนผ่านการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์								
คณิตศาสตร์	<45	45-51	52-53	54-57	58-62	63-70	71-79	>79
วิทยาศาสตร์	<50	50-54	55-56	57-60	61-64	65-69	70-72	>72
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท								
คณิตศาสตร์	<54	54-61	62-66	67-70	71-73	74-76	77-79	>79
วิทยาศาสตร์	<48	48-54	55-62	63-69	70-74	75-78	79-82	>82
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท								
คณิตศาสตร์	<53	53-60	61-65	66-70	71-72	73-75	76-79	>79
วิทยาศาสตร์	<49	49-54	55-63	64-68	69-74	75-79	80-82	>82

ข. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

คะแนนความสอดคล้องในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน ที่ยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ได้ผลดังนี้ การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <48, 48-48, 49-49, 50-50, 51-62, 63-73, 74-84 และ >84

ตามลำดับ ส่วนในสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <48, 48-48, 49-49, 50-53, 54-59, 60-65, 66-72 และ >72 ตามลำดับ

การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงวงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <61, 61-64, 65-67, 68-69, 70-72, 73-74, 75-76 และ >76 ตามลำดับ ส่วนในสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <60, 60-64, 65-69, 70-73, 74-76, 77-79, 81-82 และ >82 ตามลำดับ และการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <57, 57-64, 65-67, 68-69, 70-71, 72-74, 75-76 และ >76 ตามลำดับ ส่วนในสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <60, 60-64, 65-68, 69-73, 74-76, 77-79, 80-80 และ >80 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 4.5

ตาราง 4.5 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์โดยยึดสารการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
คะแนนที่สังเกตได้								
ภาษาไทย	<50	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	>79
คะแนนผ่านการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์								
คณิตศาสตร์	<48	48-48	49-49	50-50	51-62	63-73	74-84	>84
วิทยาศาสตร์	<48	48-48	49-49	50-53	54-59	60-65	66-72	>72
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท								
คณิตศาสตร์	<61	61-64	65-67	68-69	70-72	73-74	75-76	>76
วิทยาศาสตร์	<60	60-64	65-69	70-73	74-76	77-79	80-82	>82
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท								
คณิตศาสตร์	<57	57-64	65-67	68-69	70-71	72-74	75-76	>76
วิทยาศาสตร์	<60	60-64	65-68	69-73	74-76	77-79	80-80	>80

ค. สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

คะแนนความสอดคล้องในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ได้ผลดังนี้ การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50 , 50-51, 52-54, 55-56, 57-60, 61-64, 65-69 และ >69 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <48 , 48-50, 51-55, 56-57, 58-60, 61-65, 66-73 และ >73 ตามลำดับ

การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทของช่วงคะแนนระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <49 , 49-59, 60-68, 69-74, 75-79, 80-83, 84-86 และ >86 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50 , 50-59, 60-66, 67-72, 73-77, 78-82, 83-86 และ >86 ตามลำดับ และการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทของช่วงคะแนนระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50 , 50-59, 60-68, 69-74, 75-78, 79-82, 83-88 และ >88 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <51 , 51-56, 57-66, 67-72, 73-77, 78-80, 81-85 และ >85 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 4.6

ตาราง 4.6 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
คะแนนที่สังเกตได้								
ภาษาไทย	<50	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	>79
คะแนนผ่านการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์								
คณิตศาสตร์	<50	50-51	52-54	55-56	57-60	61-64	65-69	>69
วิทยาศาสตร์	<48	48-50	51-55	56-57	58-60	61-65	66-73	>73
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท								
คณิตศาสตร์	<49	49-59	60-68	69-74	75-79	80-83	84-86	>86
วิทยาศาสตร์	<50	50-59	60-66	67-72	73-77	78-82	83-86	>86

ตาราง 4.6 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท								
คณิตศาสตร์	<50	50-59	60-68	69-74	75-78	79-82	83-88	>88
วิทยาศาสตร์	<51	51-56	57-66	67-72	73-77	78-80	81-85	>85

3.2 คะแนนความสอดคล้องโดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก

ผลการสร้างคะแนนความสอดคล้องที่ยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก แยกนำเสนอตามสังกัดของสถานศึกษา วิธีการการสร้างคะแนนความสอดคล้องคือ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsSmooth) รายละเอียดดังนี้

ก. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คะแนนความสอดคล้องในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ได้ผลดังนี้ การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <53, 53-60, 61-65, 66-70, 71-72, 73-75, 76-79 และ >79 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <54, 54-56, 57-61, 62-65, 66-66, 67-70, 71-72 และ >72 ตามลำดับ

การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <47, 47-49, 50-52, 53-57, 58-63, 64-70, 71-79 และ >79 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <46, 46-50, 51-56, 57-63, 64-71, 72-78, 79-85 และ >85 ตามลำดับ และการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <45, 45-51, 52-53, 54-57, 58-62, 63-70, 71-79 และ >79 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนน

ความสอดคล้องเท่ากับ <45, 45-51, 52-55, 56-61, 62-70, 71-79, 80-83 และ >83 ตามลำดับ
ดังรายละเอียดในตาราง 4.7

ตาราง 4.7 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
คะแนนที่สังเกตได้								
คณิตศาสตร์	<50	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	>79
คะแนนผ่านการปรับด้วยวิธีอิคิวบอร์ชันไทย								
ภาษาไทย	<53	53-60	61-65	66-70	71-72	73-75	76-79	>79
วิทยาศาสตร์	<54	54-56	57-61	62-65	66-66	67-70	71-72	>72
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิคิวบอร์ชันไทยแบบพรีสมูท								
ภาษาไทย	<47	47-49	50-52	53-57	58-63	64-70	71-79	>79
วิทยาศาสตร์	<46	46-50	51-56	57-63	64-71	72-78	79-85	>85
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิคิวบอร์ชันไทยแบบโพษทสมูท								
ภาษาไทย	<45	45-51	52-53	54-57	58-62	63-70	71-79	>79
วิทยาศาสตร์	<45	45-51	52-55	56-61	62-70	71-79	80-83	>83

ข. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

คะแนนความสอดคล้องในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน ที่ยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ได้ผลดังนี้ การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิคิวบอร์ชันไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ 48-49, 62-64, 65-67, 68-69, 71-71, 73-74, 75-76 และ 77-94 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ 48, 52-54, 55-56, 59-60, 61-62, 64-65, 67-69 และ 70-94 ตามลำดับ

การสร้างคะแนนความสอดคล้องของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ด้วยวิธีอิคิวบอร์ชันไทยแบบพรีสมูทในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <47, 47-47, 48-48, 49-53, 54-62, 63-74, 75-86 และ >86 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้

วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <49, 49-53, 55-62, 63-71, 72-79, 80-87, 88-91 และ >91 ตามลำดับ และการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทของระดับผลการเรียนรุ่น 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <48, 48-48, 49-49, 50-51, 52-63, 64-73, 74-85 และ >85 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50, 50-51, 52-60, 61-71, 72-78, 79-86, 87-91 และ >91 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 4.8

ตาราง 4.8 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
คะแนนที่สังเกตได้								
คณิตศาสตร์	<50	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	>79
คะแนนผ่านการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์								
ภาษาไทย	<50	50-64	65-67	68-69	70-72	73-74	75-76	>76
วิทยาศาสตร์	<49	49-54	55-56	57-60	61-62	63-65	66-69	>69
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท								
ภาษาไทย	<47	47-47	48-48	49-53	54-62	63-74	75-86	>86
วิทยาศาสตร์	<49	49-53	55-62	63-71	72-79	80-87	88-91	>91
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท								
ภาษาไทย	<48	48-48	49-49	50-51	52-63	64-73	74-85	>85
วิทยาศาสตร์	<50	50-51	52-60	61-71	72-78	79-86	87-91	>91

ค. สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

คะแนนความสอดคล้องในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ได้ผลดังนี้ การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ของระดับผลการเรียนรุ่น 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50, 50-58, 59-67, 68-73, 74-78, 79-82, 83-88 และ >88

ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <48, 48-54, 55-59, 60-64, 65-72, 73-76, 77-80 และ >80 ตามลำดับ

การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50, 50-51, 52-54, 55-56, 57-59, 60-64, 65-69 และ >69 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <51, 51-54, 55-58, 59-62, 63-67, 68-72, 73-78 และ >78 ตามลำดับ และการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50, 50-51, 52-54, 55-56, 57-60, 61-64, 65-69 และ >69 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50, 50-53, 54-58, 59-62, 63-66, 67-71, 72-75 และ >75 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 4.9

ตาราง 4.9 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
คะแนนที่สังเกตได้								
คณิตศาสตร์	<50	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	>79
คะแนนผ่านการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์								
ภาษาไทย	<50	50-58	59-67	68-73	74-78	79-82	83-88	>88
วิทยาศาสตร์	<48	48-54	55-59	60-64	65-72	73-76	77-80	>80
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท								
ภาษาไทย	<50	50-51	52-54	55-56	57-59	60-64	65-69	>69
วิทยาศาสตร์	<51	51-54	55-58	59-62	63-67	68-72	73-78	>78
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท								
ภาษาไทย	<50	50-51	52-54	55-56	57-60	61-64	65-69	>69
วิทยาศาสตร์	<50	50-53	54-58	59-62	63-66	67-71	72-75	>75

3.3 คะแนนความสอดคล้องโดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก

ผลการสร้างคะแนนความสอดคล้องที่ยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก แยกนำเสนอตามสังกัดของสถานศึกษา วิธีการการสร้างคะแนนความสอดคล้องคือ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท (presmooth) และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsSmooth) รายละเอียดดังนี้

ก. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คะแนนความสอดคล้องในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ได้ผลดังนี้ การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50, 50-54, 55-62, 63-67, 68-73, 74-80, 81-82 และ >82 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <45, 45-51, 52-55, 56-61, 62-70, 71-80, 81-82 และ >82 ตามลำดับ

การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <52, 52-54, 55-56, 57-60, 61-64, 65-69, 70-74 และ >74 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <54, 54-58, 59-61, 62-64, 65-68, 69-71, 72-74 และ >74 ตามลำดับ และการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <51, 51-54, 55-56, 57-60, 61-64, 65-69, 70-73 และ >73 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <54, 54-57, 58-61, 62-65, 66-67, 68-70, 71-73 และ >73 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 4.10

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 4.10 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องใน
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก
ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
คะแนนที่สังเกตได้								
วิทยาศาสตร์	<50	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	>79
คะแนนผ่านการปรับด้วยวิธีอิควิเพอร์เช่นไอล์								
ภาษาไทย	<50	50-54	55-62	63-67	68-73	74-80	81-82	>82
คณิตศาสตร์	<45	45-51	52-55	56-61	62-70	71-80	81-82	>82
คะแนนผ่านการปรับให้เทียบด้วยวิธีอิควิเพอร์เช่นไอล์แบบพรีสมูท								
ภาษาไทย	<52	52-54	55-56	57-60	61-64	65-69	70-74	>74
คณิตศาสตร์	<54	54-58	59-61	62-64	65-68	69-71	72-74	>74
คะแนนผ่านการปรับให้เทียบด้วยวิธีอิควิเพอร์เช่นไอล์แบบโพซทสมูท								
ภาษาไทย	<51	51-54	55-56	57-60	61-64	65-69	70-73	>73
คณิตศาสตร์	<54	54-57	58-61	62-65	66-67	68-70	71-73	>73

ข. สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

คะแนนความสอดคล้องในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน ที่ยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ได้ผลดังนี้ การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เช่นไอล์ของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <60, 60-64, 65-67, 68-72, 73-76, 77-79, 80-81 และ >81 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50, 50-51, 52-60, 61-71, 72-78, 79-85, 86-91 และ >91 ตามลำดับ

การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เช่นไอล์แบบพรีสมูทของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 โดยมีช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <47, 47-47, 48-49, 50-54, 55-59, 60-66, 67-73 และ >73 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <51, 51-54, 55-57, 58-60, 61-63, 64-65, 66-68 และ >68 ตามลำดับ และการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วย

วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <45, 45-46, 47-49, 50-53, 54-59, 60-65, 66-72 และ >72 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <47, 47-54, 55-57, 58-60, 61-62, 63-65, 66-69 และ >69 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 4.11

ตาราง 4.11 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สั่งเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
คะแนนที่สั่งเกตได้								
วิทยาศาสตร์	<50	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	>79
คะแนนผ่านการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์								
ภาษาไทย	<60	60-64	65-67	68-72	73-76	77-79	80-81	>81
คณิตศาสตร์	<50	50-51	52-60	61-71	72-78	79-85	86-91	>91
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพريสมูท								
ภาษาไทย	<47	47-47	48-49	50-54	55-59	60-66	67-73	>73
คณิตศาสตร์	<51	51-54	55-57	58-60	61-63	64-65	66-68	>68
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท								
ภาษาไทย	<45	45-46	47-49	50-53	54-59	60-65	66-72	>72
คณิตศาสตร์	<47	47-54	55-57	58-60	61-62	63-65	66-69	>69

ค. สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

คะแนนความสอดคล้องในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ได้ผลดังนี้ การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50, 50-56, 57-66, 67-72, 73-76, 77-79, 80-84 และ >84 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <50, 50-53, 54-58, 59-61, 62-66, 67-70, 71-75 และ >75 ตามลำดับ

การสร้างคะแนนความสอดคล้องของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <49, 49-51, 52-54, 55-57, 58-61, 62-66, 67-71 และ >71 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <49, 49-54, 55-61, 62-66, 67-71, 72-75, 76-79 และ >79 ตามลำดับ และการสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทของระดับผลการเรียนรู้ 0, 1, 1.5, 2, 2.5, 3, 3.5, 4 ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <49, 49-51, 52-55, 56-57, 58-60, 61-66, 67-73 และ >73 ตามลำดับ ส่วนในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ได้ช่วงคะแนนความสอดคล้องเท่ากับ <49, 49-55, 56-59, 60-65, 66-72, 73-76, 77-81 และ >81 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตาราง 4.12

ตาราง 4.12 ช่วงคะแนนความสอดคล้องของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลักของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้	ช่วงคะแนนความสอดคล้อง							
	0	1	1.5	2	2.5	3	3.5	4
คะแนนที่สังเกตได้								
วิทยาศาสตร์	<50	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	>79
คะแนนผ่านการปรับด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์								
ภาษาไทย	<50	50-56	57-66	67-72	73-76	77-79	80-84	>84
คณิตศาสตร์	<50	50-53	54-58	59-61	62-66	67-70	71-75	>75
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท								
ภาษาไทย	<49	49-51	52-54	55-57	58-61	62-66	67-71	>71
คณิตศาสตร์	<49	49-54	55-61	62-66	67-71	72-75	76-79	>79
คะแนนผ่านการปรับให้เรียบด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท								
ภาษาไทย	<49	49-51	52-55	56-57	58-60	61-66	67-73	>73
คณิตศาสตร์	<49	49-55	56-59	60-65	66-72	73-76	77-81	>81

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนและอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนในภาคผนวก ง เป็นการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนจากการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในแต่ละสาระการเรียนรู้ โดยมีด้วยการเรียนรู้หลัก เป็นการนำความถี่ของจำนวนนักเรียนที่ได้ระดับผลการเรียนรู้ตามเกณฑ์ของคะแนนที่สังเกตได้กับช่วงคะแนนความสอดคล้องมาเปรียบเทียบกัน ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาความคลาดเคลื่อน ดังนี้

ความคลาดเคลื่อนทางบวก หมายถึง การที่นักเรียนมีระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้สูงกว่าระดับผลการเรียนรู้ตามช่วงคะแนนความสอดคล้อง

ความคลาดเคลื่อนทางลบ หมายถึง การนักเรียนมีระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้ต่ำกว่าระดับผลการเรียนรู้ตามช่วงคะแนนความสอดคล้อง

ความถูกต้อง หมายถึง การที่นักเรียนมีระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้อง

จากนั้นนำผลการวิเคราะห์ความคลาดเคลื่อนมาวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ แบ่งการนำเสนอเป็น 3 ส่วน ตามสาระการเรียนรู้หลัก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1 อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก แยกนำเสนอเป็น อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนโดยรวม และในแต่ละสังกัดของสถานศึกษา รายละเอียดดังนี้

ก. อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนโดยรวม

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากการยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก พบว่า ในภาพรวม การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของทั้ง 3 วิชี คือ วิธีคิวเบอร์เข็นไกล์ วิธีคิวเบอร์เข็นไกล์แบบพรีสมูท และวิธีคิวเบอร์เข็นไกล์แบบโพซทสมูท มีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อน

ทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบอีกว่าในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทน์มีความคลาดเคลื่อนทางลบเกิดขึ้นมากที่สุด ส่วนวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทน์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทน์แบบโพซทสมูทมีความคลาดเคลื่อนทางบวกเกิดขึ้นมากที่สุด ดังแสดงในตาราง 4.13

ตาราง 4.13 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยรวมในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก

สาระการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทน์					
คณิตศาสตร์	122	11	302	435	15.206*
วิทยาศาสตร์	99	0	336	435	
รวม	221	11	638	870	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทน์แบบพรีสมูท					
คณิตศาสตร์	153	272	10	435	37.466*
วิทยาศาสตร์	87	348	0	435	
รวม	240	620	10	870	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทน์แบบโพซทสมูท					
คณิตศาสตร์	162	263	10	435	44.415*
วิทยาศาสตร์	87	348	0	435	
รวม	249	611	10	870	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าทั้งสามวิธีมีอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้แตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ พบร่วมกับวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทน์ สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีอัตราความถูกต้องไม่แตกต่างกัน ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกัน โดยที่สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทน์แบบพรีสมูท กับวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทน์แบบโพซทสมูทจะให้ผลเหมือนกัน คือ

สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์และสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกัน โดยที่สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีอัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบสูงกว่าสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้สูงกว่าสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 4.14

ตาราง 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างโดยรวมของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้ภาษาไทย

ความถูกต้องของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสารการเรียนรู้			Z
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์		
วิธีอคิวเบอร์ชีนไทย				
อัตราความถูกต้อง	0.280	0.228	1.795	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.025	0.000	3.359*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.694	0.772	-2.617*	
วิธีอคิวเบอร์ชีนไทยแบบพรีสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.352	0.200	5.080*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.625	0.800	-5.803*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.023	0.000	3.199*	
วิธีอคิวเบอร์ชีนไทยแบบโพซทสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.372	0.200	5.731*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.605	0.800	-6.451*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.023	0.000	3.199*	

* $p > .05$

ข. อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับ

สารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากการยึดสารการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์มีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบระหว่างสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ส่วนในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบระหว่างสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 4.15

ตาราง 4.15 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สารการเรียนรู้	จำนวนความ ถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์					
คณิตศาสตร์	60	0	85	145	0.014
วิทยาศาสตร์	61	0	84	145	
รวม	121	0	169	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท					
คณิตศาสตร์	72	73	0	145	6.226*
วิทยาศาสตร์	51	94	0	145	
รวม	123	167	0	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท					
คณิตศาสตร์	78	67	0	145	12.631*
วิทยาศาสตร์	48	97	0	145	
รวม	126	164	0	290	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทและวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทมีอัตราความถูกต้อง และอัตราความคลาดเคลื่อนแตกต่างกัน จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนระหว่างสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ พบว่า ในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทและวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท

ให้ผลเหมือนกันคือ อัตราความถูกต้องในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกของสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบไม่เกิดขึ้นกับทั้งสองวิธี ดังแสดงในตาราง 4.16

ตาราง 4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ความถูกต้องของการกำหนดระดับ ผลการเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้			Z
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.497	0.352	2.522*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.503	0.648	-2.522*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.000	0.000	0.000	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.538	0.331	3.634*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.462	0.669	-3.634*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.000	0.000	0.000	

* $p > .05$

ค. อัตราความถูกต้อง และอัตราความคลาดเคลื่อนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากการยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน พบร่วมกับ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของทั้ง 3 วิธี คือ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท มีอัตราความถูกต้อง อัตรา

ความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 4.17

ตาราง 4.17 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอัคชิวเปอร์เซ็นไทล์					
คณิตศาสตร์	41	11	93	145	54.035*
วิทยาศาสตร์	3	0	142	145	
รวม	44	11	235	290	
วิธีอัคชิวเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท					
คณิตศาสตร์	33	102	10	145	41.557*
วิทยาศาสตร์	3	142	0	145	
รวม	36	244	10	290	
วิธีอัคชิวเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท					
คณิตศาสตร์	37	98	10	145	44.297*
วิทยาศาสตร์	4	141	0	145	
รวม	41	239	10	290	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้แตกต่างกันจึงทำการเบริยบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ พบร่วมกับ วิธีอัคชิวเปอร์เซ็นไทล์ มีอัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แตกต่างกัน โดยที่อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และในวิธีอัคชิวเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทกับวิธีอัคชิวเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทให้ผลที่เหมือนกัน คือ อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้

คณิตศาสตร์สูงกว่าในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 4.18

ตาราง 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ความถูกต้องของการกำหนดระดับ ผลการเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้		Z
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	
วิธีอัคโวร์ชีนไทร์			
อัตราความถูกต้อง	0.283	0.021	6.682*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.076	0.000	3.450*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.641	0.979	-8.134*
วิธีอัคโวร์ชีนไทร์แบบพรีสมูท			
อัตราความถูกต้อง	0.228	0.021	5.627*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.703	0.979	-6.944*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.069	0.000	3.277*
วิธีอัคโวร์ชีนไทร์แบบโพซทสมูท			
อัตราความถูกต้อง	0.255	0.028	5.885*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.676	0.972	-7.201*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.069	0.000	3.277*

* $p > .05$

ง. อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากการยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น พ布ว่า ในวิธีอัคโวร์ชีนไทร์และวิธีอัคโวร์ชีนไทร์แบบพรีสมูทมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบระหว่าง

สารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบระหว่างสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 4.19

ตาราง 4.19 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นหลัก ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

สารการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์					
คณิตศาสตร์	21	0	124	145	4.338*
วิทยาศาสตร์	35	0	110	145	
รวม	56	0	234	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท					
คณิตศาสตร์	48	97	0	145	3.854*
วิทยาศาสตร์	33	112	0	145	
รวม	81	209	0	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท					
คณิตศาสตร์	47	98	0	145	2.448
วิทยาศาสตร์	35	110	0	145	
รวม	82	208	0	290	

* $p < .05$

เมื่อพบว่ามีสองวิธีที่อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนแตกต่างกัน ดีอิควิอิควิเปอร์เซ็นไทล์ กับวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนระหว่างสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ พบว่า ในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์อัตราความถูกต้องในสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าในสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนไม่เกิดขึ้นในวิธีนี้ และในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทอัตราความถูกต้องในสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสารการเรียนรู้

วิทยาศาสตร์ และอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกของสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบไม่เกิดขึ้นในวิธีนี้ ดังแสดงในตาราง 4.20

ตาราง 4.20 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของภาระหน่วยการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิน

ความถูกต้องของการกำหนดระดับ ผลการเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้			Z
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์		
วิธีอัคบร์เต็นไทน์				
อัตราความถูกต้อง	0.145	0.241	-2.098*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.000	0.000	0.000	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.855	0.759	2.098*	
วิธีอัคบร์เต็นไทน์แบบพรีสูท				
อัตราความถูกต้อง	0.331	0.228	1.976*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.669	0.772	-1.976*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.000	0.000	0.000	

* $p > .05$

3.2 อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก แยกนำเสนอเป็นในโดยรวมและในแต่ละสังกัดของสถานศึกษา รายละเอียดดังนี้

ก. อัตราความถูกต้อง อัตราคลาดเคลื่อนโดยรวม

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากการยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก พ布ว่า ในภาพรวมการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของทั้ง 3 วิชี คือ วิธีอัคบร์เต็นไทน์ วิธีอัคบร์เต็นไทน์แบบพรีสูท และวิธีอัคบร์เต็นไทน์แบบ

โพษทสมูทมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 4.21

ตาราง 4.21 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยรวม ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์เป็นหลัก

สาระการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอัคบิเปอร์เซ็นไทล์					
ภาษาไทย	149	273	13	435	285.113*
วิทยาศาสตร์	275	44	116	435	
รวม	424	317	129	870	
วิธีอัคบิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท					
ภาษาไทย	177	9	249	435	304.266*
วิทยาศาสตร์	251	151	33	435	
รวม	428	160	282	870	
วิธีอัคบิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท					
ภาษาไทย	175	9	251	435	197.851*
วิทยาศาสตร์	255	108	72	435	
รวม	430	117	323	870	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กับวิทยาศาสตร์ พบร่วมกับวิธีอัคบิเปอร์เซ็นไทล์อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และในวิธีอัคบิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทกับวิธีอัคบิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูทให้ผลที่เหมือนกัน คือ อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกของสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่า

สารการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสารการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 4.22

ตาราง 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างโดยรวมของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ความถูกต้องของการกำหนดระดับ ผลการเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสารการเรียนรู้		Z
	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	
วิธีคิวเบอร์เซ็นไทล์			
อัตราความถูกต้อง	0.343	0.632	-8.929*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.628	0.101	19.270*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.030	0.267	-10.422*
วิธีคิวเบอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท			
อัตราความถูกต้อง	0.407	0.577	-5.093*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.021	0.347	-13.702*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.572	0.076	18.456
วิธีคิวเบอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท			
อัตราความถูกต้อง	0.402	0.586	-5.519*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.021	0.248	-10.436*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.577	0.166	13.883*

* $p > .05$

ข. อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากการยืดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบร่วมกับ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของทั้ง 3 วิชี คือ วิธีคิวเบอร์เซ็นไทล์ วิธีคิวเบอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีคิวเบอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท มีอัตราความถูกต้อง อัตรา

ความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 4.23

ตาราง 4.23 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีคิวเบอร์เข็นไกล์					
ภาษาไทย	82	63	0	145	45.716*
วิทยาศาสตร์	81	30	34	145	
รวม	163	93	34	290	
วิธีคิวเบอร์เข็นไกล์แบบพรีสมูท					
ภาษาไทย	81	0	64	145	83.494*
วิทยาศาสตร์	77	53	15	145	
รวม	158	53	79	290	
วิธีคิวเบอร์เข็นไกล์แบบโพซทสมูท					
ภาษาไทย	83	0	62	145	53.919*
วิทยาศาสตร์	78	40	27	145	
รวม	161	40	89	290	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้อง ข้อตราชารามคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ พบร่วมกับวิธีคิวเบอร์เข็นไกล์อัตราความถูกต้องระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ พบร่วมกับวิธีคิวเบอร์เข็นไกล์แบบพรีสมูทและวิธีคิวเบอร์เข็นไกล์แบบโพซทสมูทไม่แตกต่างกัน อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และวิธีคิวเบอร์เข็นไกล์แบบพรีสมูทกับวิธีคิวเบอร์เข็นไกล์แบบโพซทสมูท ให้ผลเหมือนกันคือ อัตรา

ความคลาดเคลื่อนทางบวกระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 4.24

ตาราง 4.24 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของภาระหนนัดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ความถูกต้องของการกำหนดระดับ ผลการเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้			Z
	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์		
วิธีอัคบร์เซ็นไทน์				
อัตราความถูกต้อง	0.566	0.559	0.118	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.434	0.207	4.281*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.000	0.234	-6.664*	
วิธีอัคบร์เซ็นไทน์แบบพรีสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.559	0.531	0.472	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.000	0.366	-9.140*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.441	0.103	6.986*	
วิธีอัคบร์เซ็นไทน์แบบโพซทสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.572	0.538	0.591	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.000	0.276	-7.432*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.428	0.186	4.617*	

* $p > .05$

ค. อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของภาระหนนัดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากการยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน พบว่า การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของทั้ง 3 วิชี คือ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 4.25

ตาราง 4.25 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

สาระการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์					
ภาษาไทย	39	93	13	145	147.769*
วิทยาศาสตร์	65	0	80	145	
รวม	104	93	93	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท					
ภาษาไทย	74	9	62	145	119.837*
วิทยาศาสตร์	61	83	1	145	
รวม	135	92	63	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท					
ภาษาไทย	70	9	66	145	77.804*
วิทยาศาสตร์	62	68	15	145	
รวม	132	77	81	290	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กับวิทยาศาสตร์ พบว่า ในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และวิธีอิควิ

เปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทกับวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทให้ผลที่เหมือนกันคือ อัตราความถูกต้องระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 4.26

ตาราง 4.26 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ความถูกต้องของการกำหนดระดับ ผลการเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้			Z
	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์				
อัตราความถูกต้อง	0.269	0.448	-3.241*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.641	0.000	16.104*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.090	0.552	-9.701*	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.510	0.421	1.537	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.062	0.572	-11.165*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.428	0.007	10.099*	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.483	0.428	0.945	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.062	0.469	-8.839*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.455	0.103	7.256*	

* $p > .05$

ง. อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ จากการยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดกรมส่งเสริมการ

ปกครองส่วนห้องถิน พบว่า การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของทั้ง 3 วิชี คือ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 4.27

ตาราง 4.27 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เป็นหลัก ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิน

สาระการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์					
ภาษาไทย	28	117	0	145	147.959*
วิทยาศาสตร์	129	14	2	145	
รวม	157	131	2	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท					
ภาษาไทย	22	0	123	145	156.598*
วิทยาศาสตร์	113	15	17	145	
รวม	135	15	140	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท					
ภาษาไทย	22	0	123	145	119.661*
วิทยาศาสตร์	115	0	30	145	
รวม	137	0	153	290	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์แตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ พบว่า ในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์อัตราความถูกต้องในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการ

เรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบระหว่างสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน และในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทกับวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทให้ผลเหมือนกันในส่วนของอัตราความถูกต้องของสารการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสารการเรียนรู้ภาษาไทย และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสารการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์สูงกว่าสารการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ทั้งสองสารการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ดังแสดงในตาราง 4.28

ตาราง 4.28 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ในสังกัดความสัมเสเวิร์กของปีครองส่วนท้องถิ่น

ความถูกต้องของการกำหนดระดับผล การเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสารการเรียนรู้			Z
	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์				
อัตราความถูกต้อง	0.193	0.890	-16.643*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.807	0.097	17.350*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.000	0.014	-1.424	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.152	0.779	-13.782*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.000	0.103	-4.090*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.848	0.117	18.268*	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.152	0.793	-14.273*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.000	0.000	0.000	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.848	0.207	14.273*	

* $p > .05$

3.3 อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก แยกนำเสนอเป็นในภาพรวมและในแต่ละสังกัดของสถานศึกษา รายละเอียดดังนี้

ก. อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนโดยภาพรวม

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จากการยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก พบร่วม การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของทั้ง 3 วิชี คือ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท มีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 4.29

ตาราง 4.29 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยรวมในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก

สาระการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์					
ภาษาไทย	103	332	0	435	324.093*
คณิตศาสตร์	271	76	88	435	
รวม	374	408	88	870	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท					
ภาษาไทย	93	2	340	435	103.773*
คณิตศาสตร์	177	51	207	435	
รวม	270	53	547	870	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท					
ภาษาไทย	97	1	337	435	264.966*
คณิตศาสตร์	279	54	102	435	
รวม	376	55	439	870	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์แตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์พบว่า ในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทกับวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทให้ผลเหมือนกันคือ อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 4.30

ตาราง 4.30 เปรียบเทียบความแตกต่างโดยรวมของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนความถูกต้องของกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

ความถูกต้องของการกำหนดระดับผล การเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้			Z
	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์				
อัตราความถูกต้อง	0.237	0.623	-12.495*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.763	0.175	21.534*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.000	0.202	-10.503*	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.214	0.407	-6.294*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.005	0.117	-7.147*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.782	0.476	9.838*	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.223	0.641	-13.741*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.002	0.124	-7.627*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.775	0.234	18.937*	

*p > .05

**ข. อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน**

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความ
คลาดเคลื่อนทางลบของทำการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาร
การเรียนรู้คณิตศาสตร์ จากการยึดสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของสารการเรียนรู้
ภาษาไทยกับสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของทั้ง 3 วิชี คือ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิ
เปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทมีอัตราความถูกต้อง อัตรา
ความคลาดเคลื่อนทางบวก และข้อต่อความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 4.31

**ตาราง 4.31 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการ
เรียนรู้ในสารการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์
เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

สารการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์					
ภาษาไทย	64	81	0	145	127.623*
คณิตศาสตร์	111	0	34	145	
รวม	175	81	34	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท					
ภาษาไทย	62	2	81	145	78.330*
คณิตศาสตร์	96	33	16	145	
รวม	158	35	97	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท					
ภาษาไทย	62	1	82	145	74.358*
คณิตศาสตร์	95	31	19	145	
รวม	157	32	101	290	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์แตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ พบร่วมกับในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ส่วนในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทกับวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทให้ผลที่เหมือนกันคือ อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ดังแสดงในตาราง 4.32

ตาราง 4.32 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ความถูกต้องของการกำหนดระดับผล การเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้		Z
	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์			
อัตราความถูกต้อง	0.441	0.766	-5.980*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.559	0.000	13.547*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.000	0.234	-6.664*
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท			
อัตราความถูกต้อง	0.428	0.662	-4.125*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.014	0.228	-5.916*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.559	0.110	9.194*
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท			
อัตราความถูกต้อง	0.428	0.655	-3.995*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.007	0.214	-5.957*
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.566	0.131	8.725*

* $p > .05$

ค. อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของภารกิจหน้าที่ดับผลการเรียนรู้ระหว่างสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จากการยึดสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน พบร่วมกับภารกิจหน้าที่ดับผลการเรียนรู้ของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของทั้ง 3 วิธี คือ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และข้อความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 4.33

ตาราง 4.33 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสารการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

สารการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์					
ภาษาไทย	2	143	0	145	83.737*
คณิตศาสตร์	65	76	4	145	
รวม	67	219	4	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท					
ภาษาไทย	9	0	136	145	53.940*
คณิตศาสตร์	44	18	83	145	
รวม	53	18	219	290	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท					
ภาษาไทย	9	0	136	145	52.390*
คณิตศาสตร์	62	0	83	145	
รวม	71	0	219	290	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์แตกต่างกันจึงทำ

การเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ พ布ว่า ในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพวิสมูทและวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทให้ผลเหมือนกันในส่วนของอัตราความถูกต้องในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพวิสมูทสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทไม่มีความคลาดเคลื่อนทางบวกเกิดขึ้น ดังแสดงในตาราง 4.34

ตาราง 4.34 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของ การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ความถูกต้องของการกำหนดระดับผล การเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้			Z
	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์				
อัตราความถูกต้อง	0.014	0.448	-10.242*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.986	0.524	10.849*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.000	0.028	-2.028*	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพวิสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.062	0.303	-5.598*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.000	0.124	-4.533*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.938	0.572	7.996*	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.062	0.428	-7.996*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.000	0.000	0.000	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.938	0.572	7.996*	

*p>.05

๔. อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิเคราะห์อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของภารกิจหน่วยระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ จากการยึดสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ภารกิจหน่วยระดับผลการเรียนรู้ของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของทั้ง 3 วิชี คือ วิธีอัคโวเรอร์ชีนไทร์ วิธีอัคโวเรอร์ชีนไทร์แบบพรีสมูท และ วิธีอัคโวเรอร์ชีนไทร์แบบโพซทสมูท มีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และ อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตาราง 4.35

ตาราง 4.35 ความถี่ของจำนวนความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสารการเรียนรู้ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เป็นหลัก ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

สารการเรียนรู้	จำนวนความถูกต้อง	จำนวนความคลาดเคลื่อน		รวม	χ^2
		ทางบวก	ทางลบ		
วิธีอัคโวเรอร์ชีนไทร์					
ภาษาไทย	37	108	0	145	183.485*
คณิตศาสตร์	95	0	50	145	
รวม	132	108	50	290	
วิธีอัคโวเรอร์ชีนไทร์แบบพรีสมูท					
ภาษาไทย	22	0	123	145	4.788*
คณิตศาสตร์	37	0	108	145	
รวม	59	0	231	290	
วิธีอัคโวเรอร์ชีนไทร์แบบโพซทสมูท					
ภาษาไทย	26	0	119	145	204.270*
คณิตศาสตร์	122	23	0	145	
รวม	148	23	119	290	

* $p < .05$

เมื่อพบว่าทั้งสามวิธีมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์แตกต่างกันจึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ พบร่วมกับในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์อัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทและวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทให้ผลเหมือนกันในส่วนของอัตราความถูกต้องในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ส่วนอัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทไม่มีความคลาดเคลื่อนทางบวกเกิดขึ้น ส่วนในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์สูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังแสดงในตาราง 4.36

ตาราง 4.36 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าอัตราส่วนของความถูกต้อง ความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ความถูกต้องของการกำหนดระดับผล การเรียนรู้	เปรียบเทียบระหว่างสาระการเรียนรู้			Z
	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์		
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์				
อัตราความถูกต้อง	0.255	0.655	-7.468*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.745	0.000	20.573*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.000	0.345	-8.736*	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.152	0.255	-2.206*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.000	0.000	0.000	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.848	0.745	2.206*	
วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท				
อัตราความถูกต้อง	0.179	0.841	-15.050*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก	0.000	0.159	-5.228*	
อัตราความคลาดเคลื่อนทางลบ	0.821	0.000	25.761*	

* $p < .05$

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ 1) วิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก 2) วิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก 3) วิเคราะห์และเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระหว่างระดับผลการเรียนรู้ของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก โดยมีสมมติฐานของการวิจัยว่าการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องในแต่ละสาระการเรียนรู้หลักแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการการส่งเสริมเอกชน และสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยที่แต่ละสังกัดมีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เหมือนกัน คือใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบมีเงื่อนไข ได้จำนวนนักเรียนสังกัดละ 145 คน

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยเป็นคะแนนผลสัมฤทธิ์ในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ซึ่งทั้งสามสาระการเรียนรู้นักเรียนได้รับการสอนโดยครูในแต่ละสาระการเรียนรู้คณิตเดียวกัน โดยผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลด้วยตนเอง ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจะแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อถูกกราฟ化ของข้อมูล ตอนที่ 2 วิเคราะห์การสร้างคะแนนความสอดคล้อง ระหว่างคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้อง และตอนที่ 3 วิเคราะห์ความคลาดเคลื่อน และอัตรา ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ ซึ่งในส่วนของการวิเคราะห์ความ

คลาดเคลื่อนเป็นการเปรียบเทียบความถี่ในแต่ละระดับผลการเรียนนี้ของคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้นั้น ๆ ส่วนการวิเคราะห์อัตราความคลาดเคลื่อนใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (χ^2 - test) และเมื่อพิจารณาแตกต่างทางการเปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนรายคู่โดยใช้สถิติทดสอบ Z-test

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตอนที่ 2 สรุปผลการวิจัยเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

ข้อมูลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนของแต่ละสังกัดมีจำนวนนักเรียนในแต่ละสาระการเรียนรู้เท่ากับ 145 คน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 92 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 50 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 74.31 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 98 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 45 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 72.52 และในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 92 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 50 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 70.75

2) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชนในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 84 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 57 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 70.37 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 94 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 50 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 66.19 และในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 81 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 48 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 61.48

3) สังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 90 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 50 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 66.43 ในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 87 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 50 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 59.48 และในสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีคะแนนสูงสุดเท่ากับ 81 คะแนนต่ำสุดเท่ากับ 47 และคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 60.46

ตอนที่ 2 สุ่ปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

1. ผลการวิเคราะห์อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ ระหว่าง คะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก สามารถสรุปได้ว่า อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของกำหนดระดับผล การเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิ เปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท ระหว่างสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ พบร่วมกัน ทั้งสองสาระการเรียนรู้มีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามวิธีการสร้างคะแนนความสอดคล้องพบว่า (1) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 25.40 และ ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 74.60 เมื่อเปรียบเทียบอัตรา ความถูกต้องพบว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความถูกต้องไม่แตกต่างกับสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความคลาดเคลื่อน สูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อยู่ร้อยละ 2.5 และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบสาระ การเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์อยู่ร้อยละ 7.8 (2) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทมีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็น ร้อยละ 27.59 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 72.41 เมื่อ เปรียบเทียบอัตราความถูกต้องพบว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความถูกต้องสูงกว่าสาระการ เรียนรู้วิทยาศาสตร์อยู่ร้อยละ 15.2 อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์อยู่ร้อยละ 2.3 (3) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทมีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 28.62 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 71.38 เมื่อเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องพบว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มี ความถูกต้องสูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อยู่ร้อยละ 17.2 อัตราความคลาดเคลื่อน ทางบวกสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์อยู่ ร้อยละ 19.5 และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความคลาดเคลื่อน สูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อยู่ร้อยละ 2.3

เมื่อพิจารณาในแต่ละสังกัดพบว่าอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่ส่งเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท ระหว่างสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของแต่ละสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นในสังกัด สพฐ. การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์มีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน และในสังกัด อปท. การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทมีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกและอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามวิธีการสร้างคะแนนความสอดคล้อง พบว่า (1) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ในสังกัด สพฐ. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 41.72 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 58.28 ในสังกัด สช. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 15.17 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 84.83 และในสังกัด อปท. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 19.31 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 80.69 (2) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท ในสังกัด สพฐ. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 42.41 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 57.59 ในสังกัด สช. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 12.41 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 87.59 และในสังกัด อปท. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 27.93 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 72.07 (3) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท ในสังกัด สพฐ. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 43.45 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 56.55 ในสังกัด สช. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 14.14 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 85.86 และในสังกัด อปท. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 28.28 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 71.72

2. ผลการวิเคราะห์อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ ระหว่างคะแนนที่ส่งเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และสาระการเรียนรู้

วิทยาศาสตร์ โดยขึ้ดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก สามารถสรุปได้ว่าอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของภารกิจนี้ดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท ระหว่างสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์พบว่า ทั้งสองสารการเรียนรู้มีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามวิธีการสร้างคะแนนความสอดคล้องพบว่า (1) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์มีความถูกต้องในการภารกิจนี้ดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 48.74 และความคลาดเคลื่อนในการภารกิจนี้ดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 51.26 เมื่อเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องพบว่าสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความถูกต้องสูงกว่าสารการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 29 อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสารการเรียนรู้ภาษาไทยมีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อยู่ร้อยละ 52.6 และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสารการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 23.7 (2) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทมีความถูกต้องในการภารกิจนี้ดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 49.20 และความคลาดเคลื่อนในการภารกิจนี้ดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 50.80 เมื่อเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องพบว่าสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความถูกต้องสูงกว่าสารการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 17 อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสารการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 32.6 และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบสารการเรียนรู้ภาษาไทยมีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อยู่ร้อยละ 47.9 (3) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทมีความถูกต้องในการภารกิจนี้ดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 50.57 เมื่อเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องพบว่าสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความถูกต้องสูงกว่าสารการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 18.4 อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสารการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 22.8 และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบสารการเรียนรู้ภาษาไทยมีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์อยู่ร้อยละ 41.1

เมื่อพิจารณาในแต่ละสังกัดพบว่าอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของภารกิจนี้ดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิ

เปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของแต่ละสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามวิธีการสร้างคะแนนความสอดคล้องพบว่า (1) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ในสังกัด สพฐ. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 56.21 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 43.79 ในสังกัด สช. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 35.86 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 64.14 และในสังกัด อปท. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 54.14 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 45.86 (2) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท ในสังกัด สพฐ. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 54.48 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 45.52 ในสังกัด สช. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 46.55 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 53.45 และในสังกัด อปท. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 46.55 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 53.55 (3) วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท ในสังกัด สพฐ. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 55.52 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 44.48 ในสังกัด สช. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 45.52 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 54.48 และในสังกัด อปท. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 47.24 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 52.76

3. ผลการวิเคราะห์อัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ ระหว่างคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องในสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก สามารถสรุปได้ว่า อัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ พบร่วมทั้งสองสาระการเรียนรู้มีอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามวิธีการสร้างคะแนนความสอดคล้องพบว่า (1) วิธีอิควิ

เปอร์เซ็นไทล์มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 42.99 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 57.01 เมื่อเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องพบว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความถูกต้องสูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 38.6 อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์อยู่ร้อยละ 58.9 และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 20.2 (2) วิธีอธิบายเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทมีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 31.01 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 68.97 เมื่อเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องพบว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความถูกต้องสูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 19.3 อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 11.3 และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์อยู่ร้อยละ 30.6 (3) วิธีอธิบายเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูทมีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 43.22 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดgradeด้วยผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 56.78 เมื่อเปรียบเทียบอัตราความถูกต้องพบว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความถูกต้องสูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 41.8 อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวกสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ร้อยละ 12.2 และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีความคลาดเคลื่อนสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์อยู่ร้อยละ 54

เมื่อพิจารณาในแต่ละสังกัดพบว่าอัตราความถูกต้อง อัตราความคลาดเคลื่อนทางบวก และอัตราความคลาดเคลื่อนทางลบของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอธิบายเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอธิบายเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอธิบายเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท ระหว่างสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของแต่ละสังกัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาตามวิธีการสร้างคะแนนความสอดคล้องพบว่า (1) วิธีอธิบายเปอร์เซ็นไทล์ ในสังกัด สพฐ. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 60.34 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 39.66 ในสังกัด สช. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 23.10 และความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 76.90 และในสังกัด อปท. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 45.52

และความคาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 54.48 (2) วิธีอิควิเปอร์ชีนไทล์แบบพรีสูท ในสังกัด สพฐ. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 54.48 และความคาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 45.52 ในสังกัด สช. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 18.28 และความคาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 81.72 และในสังกัด อปท. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 20.34 และความคาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 79.66 (3) วิธีอิควิเปอร์ชีนไทล์แบบโพซทสูท ในสังกัด สพฐ. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 54.14 และความคาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 45.86 ในสังกัด สช. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 24.48 และความคาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 75.52 และในสังกัด อปท. มีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 51.03 และความคาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 48.97

อภิปรายผล

1. การกำหนดระดับผลการเรียนรู้มีอัตราความถูกต้องและอัตราความคาดเคลื่อนเกิดขึ้น และแตกต่างกันซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ยอมแสดงว่าการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้มีมาตรฐานของการให้ระดับผลการเรียนรู้แก่นักเรียนต่างกันสอดคล้อง กับการศึกษาของ Junola (1968 อ้างถึงใน สุภมาส อังศุโชคิ, 2543) ที่ว่าผู้สอนวิชาเดียวกันแต่ นักเรียนต่างกลุ่มนี้มีมาตรฐานการให้ระดับผลการเรียนรู้ต่างกันทั้ง ๆ ที่นักศึกษามีความสามารถไม่ต่างกัน

2. พิจารณาความถูกต้องและความคาดเคลื่อนเมื่อขึ้นตามสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลักจะเห็นว่ามีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของทั้งสามวิธีโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 27.2 และมีความคาดเคลื่อนของทำการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 72.8 เมื่อขึ้นตามสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลักจะเห็นว่ามีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของทั้งสามวิธีโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 49.12 และมีความคาดเคลื่อนของทำการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 50.88 และเมื่อขึ้นตามสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลักจะเห็นว่ามีความถูกต้องในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของทั้งสามวิธีโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 39.08 และมีความคาดเคลื่อนของทำการกำหนดระดับผลการเรียนรู้โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 60.92

จะเห็นว่าความถูกต้องโดยเฉลี่ยในการยึดສาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลักมีความถูกต้องมากที่สุดเมื่อเทียบกับการยึดສาระการเรียนรู้อื่น ๆ นั้นย่ออมแสดงว่าในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีมาตราฐานในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้สูงกว่าอีกสองสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะในสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลักที่มีความถูกต้องเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. พิจารณาความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในแต่ละสังกัดของสถานศึกษา จะเห็นว่าในทุกวิธีการสร้างคบแคนความสดคล้องสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะมีความถูกต้องโดยเฉลี่ยในทุกสาระการเรียนรู้หลัก ($mean=51.42$) สูงกว่าสังกัดอื่น ๆ รองลงมาจะเป็นสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ($mean=31.42$) และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเอกชน ($mean=26.17$) ดังนั้นจากผลการวิจัยในครั้งนี้การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีมาตรฐานมากกว่าสังกัดอื่น ๆ

4. อีกประเด็นหนึ่งที่พบก็คือการเปรียบเทียบความถูกต้องและความคลาดเคลื่อนของแต่ละวิธีคือวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ วิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท และวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท ซึ่งดูแต่ละวิธีแล้วพบว่าความถูกต้องของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะให้ผลเหมือนกัน เช่น สังกัด สช. ในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความถูกต้องสูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ซึ่งให้ผลเหมือนกับวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทและวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท แต่ถ้าพิจารณาความคลาดเคลื่อนแล้วพบว่าทั้งสามวิธีจะให้ผลที่คลับกัน คือ ถ้าในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์มีความคลาดเคลื่อนทางบวกสูง ส่วนวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทและโพซทสมูทจะมีความคลาดเคลื่อนทางลบสูง ซึ่งให้ผลที่ตรงกันข้ามกัน เช่น สังกัด สช. ในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนทางบวกสูงกว่าสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ แต่ในวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูทและโพซทสมูทสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์มีความคลาดเคลื่อนทางลบสูงกว่าสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่า การกำหนดระดับผลการเรียนรู้มีอัตราความถูกต้องและอัตราความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น และมีแตกต่างกันน้อยย่ออมแสดงว่าการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้มีมาตรฐานของการให้ระดับผลการเรียนรู้แก่นักเรียนต่างกัน ดังนั้นสถานศึกษาควรกำหนดมาตรฐานของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่เป็น

มาตรฐาน โดยให้ครุตระหนักถึงความสำคัญ ความต้อง ยุติธรรมของการตัดสินผลการเรียน ซึ่ง สถานศึกษาอาจจะมีการจัดประชุมหรือภูมิประยุว์รวมกันของครุทุกสาระการเรียนรู้ เพื่อหาแนวทาง ในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ของนักเรียนให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีการคัดเลือกแบบมีเงื่อนไข ซึ่ง ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ได้กับบางกลุ่มที่มีลักษณะของกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกันเท่านั้น ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไปควรมีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายให้มากกว่านี้

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ระหว่างคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์เท่านั้น มิได้ศึกษาในวิธีการอื่น ๆ คือ วิธีเส้นตรง วิธีค่าเฉลี่ย และวิธีเส้นตรงคู่ขนาน ดังนั้นจึงควรมีการสร้างคะแนนความสอดคล้องตามวิธีดังกล่าวและนำมาเปรียบเทียบว่ามีอัตราความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น ว่าแตกต่างกันหรือไม่

3. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ใน สามสาขาวิชาเรียนรู้เท่านั้น คือ สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาขาวิชาเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาในสาขาวิชาเรียนรู้ทั้งหมดกลุ่มสาขาวิชาเรียนรู้เพื่อ เปรียบเทียบว่าความคลาดเคลื่อนของการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสาขาวิชาเรียนรู้ใดมีความคลาดเคลื่อนมากกว่ากัน

4. การเปรียบเทียบการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัยนี้เป็นการเปรียบเทียบ ระหว่างการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนที่สังเกตได้กับคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ดังนั้น ควรศึกษาเปรียบเทียบการกำหนดระดับผลการเรียนรู้วิธีอื่น ๆ เช่น การจำลองข้อมูล วิธี Angoff กับการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กนิษฐา แสนแก้ว. (2541). การปรับແຕ່ມເລື່ຍສະສວະດັບນົຍມສຶກພາຕອນປລາຍດ້ວຍຄະແນນ
ຄວາມຄັດທາງການເຮັດວຽກ : ການເປົ້າມວະນາຄາມການປັບປຸງແບບອົບວິເປັນໄທລ໌
ເຊີງເສັ້ນຕຽບແລະໄອອາຣທີ. ວິທຍານິພນົມປະຈຸບັນທິດ ສາຂາວິຊາວິຈັດການສຶກພາ
ຄະະຄຽວສາສຕ່ວ ຈຸ່າລັງກຣນົມຫາວິທາລັຍ.
- ຝູ້ຟີ ພົງໝໍສມບູຮົນ. (2528). ການເປົ້າມວະນາຄາມການປັບປຸງແບບທີ່ໃຊ້ຜູ້ສອບຮ່ວມ ກັບຮູບແບບທີ່ໃຊ້
ແບບສອບຮ່ວມ ວິທຍານິພນົມປະຈຸບັນທິດ ສາຂາວິຊາວິຈັດການສຶກພາ ຄະະຄຽວສາສຕ່ວ
ຈຸ່າລັງກຣນົມຫາວິທາລັຍ.
- ດຽວນີ ພຣປະເສົງ. (2541). ການເຫັນຄະແນນຮ່ວງແບບທົດສອບຮະດັບປະເທດແລະແບບທົດສອບ
ຮະດັບຈັງໜ້າດັ່ງກ່າວໜຸ່ມທັກະນິຕາສັດວິຊັ້ນປະໂຄມສຶກພາ ປຶກການສຶກພາ 2540. ວິທຍານິພນົມ
ປະຈຸບັນທິດ ບັນຫຼິຕິວິທາລັຍ ມຫາວິທາລັຍຮາມຄຳແໜ່ງ.
- ອີ້ນໝາ ເຮືອງແກ້ວ. (2551). ກາວຕັດເກວດໃໝ່ມາຕຽບສູ່ານ. ວາວສາວິຊາກາຮ. 11, 3(ກວດກວາມ – ກັນຍາຍັນ):
75-78
- ປະຄອນ ກຣດສູ່ຕວ ແລະວິຮັດນີ້ ອະນາກອນ. (2523). ກາຈັດຮະດັບຄະແນນເປັນຕົວອັກຊີ.
ກຽມເທັມການຄວບຄົງ: ໄກຍວັດນາພານີ້.
- ນິກາພຣ ຍອດເນື້ອງ. (2539). ຄວາມຄລາດເຄລື່ອນແລະຄວາມລຳເຂີຍທາງສັດຖິໃນການເຫັນຄະແນນເຊີງ
ເສັ້ນຕຽບແບບຄະແນນຈິງສັ້ນພັນນີ້ໃນກ່າວໜຸ່ມຕ້ວຍ່າງໜາດເລັກ. ວິທຍານິພນົມປະຈຸບັນທິດ
ບັນທຶກວິທາລັຍ ມຫາວິທາລັຍຄວິນຄວິນທຣວິໂຮ.
- ພ້ອງ ຈັນທົ່ງເປົ້າ. (2547). ການສຶກພາພື້ນນາກາຮຄວາມສາມາດທາງຄະນິຕາສັດວິຊັ້ນນັກເຮັດວຽນໂດຍ
ວິທີການປັບປຸງແບບແນວດັ່ງຕາມວິທີທຸ່ກົງກົງຕອບສັນອອຸ້ນສອບຮ່ວມກຳບັນດາວິທີການປັບປຸງແບບເຊີງ
ເສັ້ນຕຽບ. ວິທຍານິພນົມປະຈຸບັນທິດ ປາກວິຊາວິຈັດແລະຈິຕວິທາການສຶກພາ
ຄະະຄຽວສາສຕ່ວ ຈຸ່າລັງກຣນົມຫາວິທາລັຍ.
- ພ້ອງ ຈັນທົ່ງເປົ້າ. (2550). ການເປົ້າມວະນາຄາມວິທີການເຊື່ອມໂຍງຄະແນນຕາມທຸ່ກົງກົງກົງ
ຕອບສັນອອຸ້ນສອບ ແບບພຸ່ມມືຕິກາຍໃຫ້ກາຮມຸນແກນ ໂດຮ່າງເຊີງມືຕິແລະຮະດັບ
ຄວາມສັ້ນພັນນີ້ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ວິທຍານິພນົມປະຈຸບັນທິດ ປາກວິຊາວິຈັດແລະຈິຕວິທາ
ການສຶກພາ ຄະະຄຽວສາສຕ່ວ ຈຸ່າລັງກຣນົມຫາວິທາລັຍ.
- ພິຈິດ ຖົກ້າວິຈຸດ. (2551). ໄລກກາວວັດແລະປະເມີນຜລກການສຶກພາ. ພິມພົກຮ້າງທີ່ 4. ກຽມເທັມການຄວບ
ເສັ້ນ ອອພ ເຄວົມສົກ.

- ภาวิณี ศรีสุขวัฒนานนท์. (2529). การเปรียบเทียบผลจากการใช้รูปแบบการเปรียบเทียบมาตราต่างกัน เมื่อแบบทดสอบร่วมมีความยาวต่างกัน. *วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- รัตนา ไชยตรี. (2549). การเปรียบเทียบคุณภาพและอัตราความคลาดเคลื่อนของการกำหนดเกรดแบบอิงกลุ่มและอิงเกณฑ์ เมื่อใช้แบบสอบถามเลือกตอบที่มีการตอบและการตรวจให้คะแนนความรู้บางส่วนด้วยวิธีแตกต่างกัน. *วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2527). หลักการสร้างแบบทดสอบความถนัดทางการเรียน. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพาณิช.
- วนเนตรา พิชิตเกริกพล. (2536). การเปรียบเทียบคุณภาพของวิธีการเทียบมาตราระหว่างแบบอิควิเบอร์เซ็นไทล์กับแบบเชิงเส้นตรง. *วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ศิริชัย กาญจนวاسي. (2550). ทฤษฎีการตอบสนองแนวใหม่ (Modern Test Theories). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวاسي. (2552). ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม (Classical Test Theories). พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวاسي, ศิริเดช สุชีวะ, เอมอรา จังศิริพรประรณ และดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ. (2551). การพัฒนาวิธีการปรับเปลี่ยนผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้โดยใช้คะแนน O-NET ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. *วารสารวิชีวิทยาการวิจัย.* 21, 3(กันยายน – ธันวาคม): 316-339
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สวัสดิ์ ประทุมราษฎร์. (2531). แนวคิดเชิงทฤษฎี : การวิจัย การวัดและประเมินผล. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุชา จันทร์เอม และสุรางค์ จันเอม. (2518). การวัดทางจิตวิทยาและการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เพื่อพิทยา

- สุชาดา บวรกิติวงศ์. (2548). *สถิติประยุกต์ทางพยานกรรมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนิสา จุยม่วงศรี. (2546). การศึกษาผลการปรับเทียบคะแนนด้วยข้อสอบที่ตรวจสอบให้คะแนนแบบหลายค่า. *วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต* บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิろฒประisan มิตร.
- สุภมาส อังคุโชติ. (2543). การปรับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย : การเบริยบเทียบความตรงเชิงทำนาย. *วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาไวจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาภรณ์ คงทวี. (2541). การปรับแต้มเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัย: การเบริยบเทียบระหว่างวิธีการปรับเทียบแบบอิควิเปอร์เซ็นต์ ile และเชิงเส้นตรง และไอการ์ที. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล กฤชคุณานนท์. (2551). การพัฒนาชุดแบบการเทียบโอนผลการเรียนภาษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้: การประยุกต์ใช้เทคนิคการสร้างคะแนนสอดคล้อง. *วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาไวจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัยวรรณ พงษ์อ้วรມ. (2545). การศึกษาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสำหรับการปรับเทียบคะแนนด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นต์ ile และวิธีเชิงเส้นตรงตามแบบจำลองคะแนนจริงสัมพันธ์ที่มีแบบแผนการปรับเทียบและความยาวของแบบทดสอบแตกต่างกัน. *วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการทดสอบและวัดผลการศึกษา* บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒประisan มิตร.

ภาษาอังกฤษ

- Angoff, W.H. (1971). Scales , norm and equivalent score. In R.L. Thorndike(Ed.), *Education Measurement*. (2nd ed.), 508-600. Washington, D.C. : American Council on Education.
- Angoff, W.H. (1984). Scales , norm and equivalent score. Princeton, New Jersey: Education Testing Service.

- Ayerve, R.I. (1992). *The effectiveness of the equipercentile method and IRT Three parameter model vertical equating under varying conditions of sample size, test length, and anchor test length : A Simulation Study*. Dissertation Abstracts International, 53: 1841-A.
- David, B. (1985). Efficiency of Linear Equating as a Function of the Length of the Anchor Test. *Journal of Educational Measure*. 22: 13-20.
- Chen, W., Hao, L., and Suen, W. (2007). A Signaling Theory of Grade Inflation. *International Economic Review*. 48: 1065–1090.
- Cope, Ronald T. (1987). How Well Do the Angoff Design V Linear Equating Method Compare With the Tucker and Levine Methods. *Applied Psychological Measurement*. 11(2):143-149.
- Divgi, D.R. (1985). A Minimum Chi-Square Method for Developing a common Metric in Item Response Theory. *Applied Psychological Measurement*. 9(4): 413-415.
- Dorans, N.J., and Holland, P.W. (2000). Population invariance and the Equatability of Tests : Basic Theory and the Linear Case. *Educational Measurement*. 37(4): 281-306.
- Dorans, N.J., Pommerich, M., and Holland, P.W. (2007). *Linking and Aligning Score and Scale*. New York : Spring
- Feuer, M.J., Holland, P.W., Green, B.F., Bertenthal, M.W, and Hemphill, F.C. (1999). Uncommon Measure : Equivalence and Linkage among education tests (Online). Available from: <http://www.eric.ed.gov/ERICDocs.data> (2006, December 27).
- Flanagan, T.C. (1951). Units, Score and Norms. In EF. Linguist(Ed.) *Education Measurement*. Washington, D.C. : American Council on Education.
- Harris, D.J. (1991). A comparison of angoff's design I and design II for vertical equating using tradition and IRT methodology. *Journal of Educational Measurement*, 28 : 221-234
- Harris, D.J., and Crouse, J.D. (1993). A Study of Criteria Used in Equating. *Applied Measurement in Education*. 6(3): 195-240.

- Holland, P.W. ,and Rubin, D.B. (1982). *Test Equating*. New Jersey: Educational Testing Service. Princeton Academic Press.
- Jaeger, R.M. (1981). Some Exploratory Indices for Selection of a Test Equating Method. *Education Measurement*. 18(1): 23-37.
- Kolen, M.J., and Brennan R.L. (1987). Linear Equating Model for the Common – Item Nonequivalent-populations Design. *Applied Psychological Measurement*. 11(3): 263-277.
- Kolen, M.J., and Brennan R.L. (1995). *Test Equating, Methods and Practices*. New York: Spring.
- Kolen, M.J., and Brennan R.L. (2004). *Test Equating, Scaling, and Linking : Methods and Practices*. New York: Springer Science Business Media.
- Kolen, M.J., and Whitney, D.R. (1982). Comparison of Four Procedures for Equating the tests of General Educational Development. *Education Measurement*. 19(4): 279-294.
- Lord, F.M. (1980). *Applications of Item Response Theory to Practical testing Problems*. New Jersey: Hillsdale Erlbaum.
- Patience, W.M. (1990, August). A Comparison of Classical and Item Response Theory Methods of Vertical Equating Tests. *Dissertation Abstracts International*. 51: 486 – A.
- Petersen, N.S., Marco, G.L., and Stewart, E.E. (1982). A test of the Adequacy of linear score equating Methods. In Holland, P.W. and Rubin, D.B (Eds.) *Test Equating*. New York :Academic Press.
- Petersen and other. (1982). A test of the Adequacy of linear score equating Methods. In R.L.Linn(Ed.). *Education Measurement.(3rd ed.)* New York : Macmillan.
- Pommerich, M., Hanson, B.A., Harris, D.J., and Sconing, J.A. (2004). Issues in Conducting Linkages Between Distinct Tests. *Applied Psychological Measurement*. 28(4): 247-273.

- Skaggs, G.E. (1984). A Montecarlo Exploration of the Robustness of Four Test Equating Models (Item Responses Theory, Rasch, Three Parameter). Doctoral Dissertation, University of Maryland College Park. *Dissertation Abstracts International*. 46 : 1259.
- Yin, P., Brennan, R.L., and Kolen, M.J. (2004). Concordance Between ACT and ITED Score From Different Population. *Applied Psychological Measurement*. 28(4): 274-289.

ภาควิชานวัตกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยเทคนิคอิควิเปอร์เซ็นไทล์

- ตารางคะแนนความสอดคล้อง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่สังเกตได้กับตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ของแต่ละสารการเรียนรู้หลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ตารางคะแนนความสอดคล้อง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน
- กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่สังเกตได้กับตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ของแต่ละสารการเรียนรู้หลัก ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน
- ตารางคะแนนความสอดคล้อง ในสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น
- กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่สังเกตได้กับตำแหน่งเปอร์เซ็นไทล์ของแต่ละสารการเรียนรู้หลัก ในสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตาราง ก1 คะແນນຄວາມສອດຄລ້ອງດ້ວຍເຖົນໄກລ໌ຂອງສາວະກາຮເວີຍນິ້ງກາຊໄທຢ
ສາວະກາຮເວີຍນິ້ງຄນິຕາສຕ່ຣ ແລະສາວະກາຮເວີຍນິ້ງຄນິຕາສຕ່ຣໃນສັງກັດສຳນັກງານ
ຄມະກວມກາງກາງສຶກໝາຂໍ້ານພື້ນສູານ

ຄະແນນທີ ສັງເກດໄດ້	ກາງາໄທຢ		ຄນິຕາສຕ່ຣ		ວິທາສາສຕ່ຣ	
	ຄວາມຄື	ຕຳແໜ່ງ ເປົອຮັ້ນໄກລ໌	ຄວາມຄື	ຕຳແໜ່ງ ເປົອຮັ້ນໄກລ໌	ຄວາມຄື	ຕຳແໜ່ງ ເປົອຮັ້ນໄກລ໌
45	0	0.00	2	0.69	0	0.00
46	0	0.00	0	1.38	0	0.00
47	0	0.00	2	2.07	0	0.00
48	0	0.00	0	2.76	0	0.00
49	0	0.00	0	2.76	0	0.00
50	1	0.34	1	3.10	1	0.34
51	1	1.03	0	3.45	0	0.69
52	1	1.72	6	5.52	1	1.03
53	3	3.10	1	7.93	2	2.07
54	0	4.14	3	9.31	3	3.79
55	2	4.83	5	12.07	2	5.52
56	0	5.52	0	13.79	4	7.59
57	2	6.21	5	15.52	2	9.66
58	1	7.24	5	18.97	4	11.72
59	1	7.93	1	21.03	0	13.10
60	2	8.97	4	22.76	7	15.52
61	2	10.34	6	26.21	3	18.97
62	1	11.38	2	28.97	5	21.72
63	6	13.79	3	30.69	3	24.48
64	1	16.21	4	33.10	3	26.55

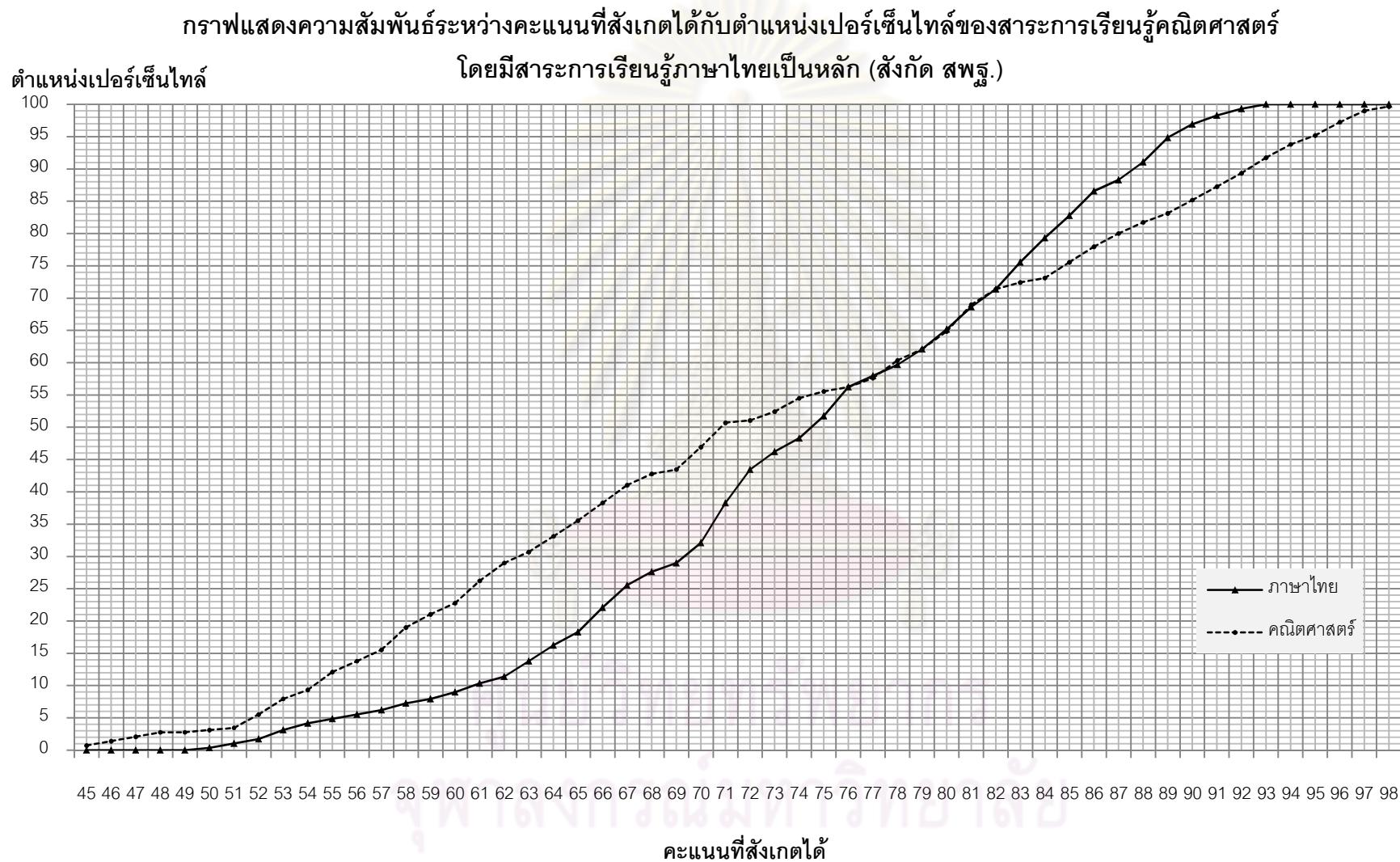
ตาราง ก1 (ต่อ)

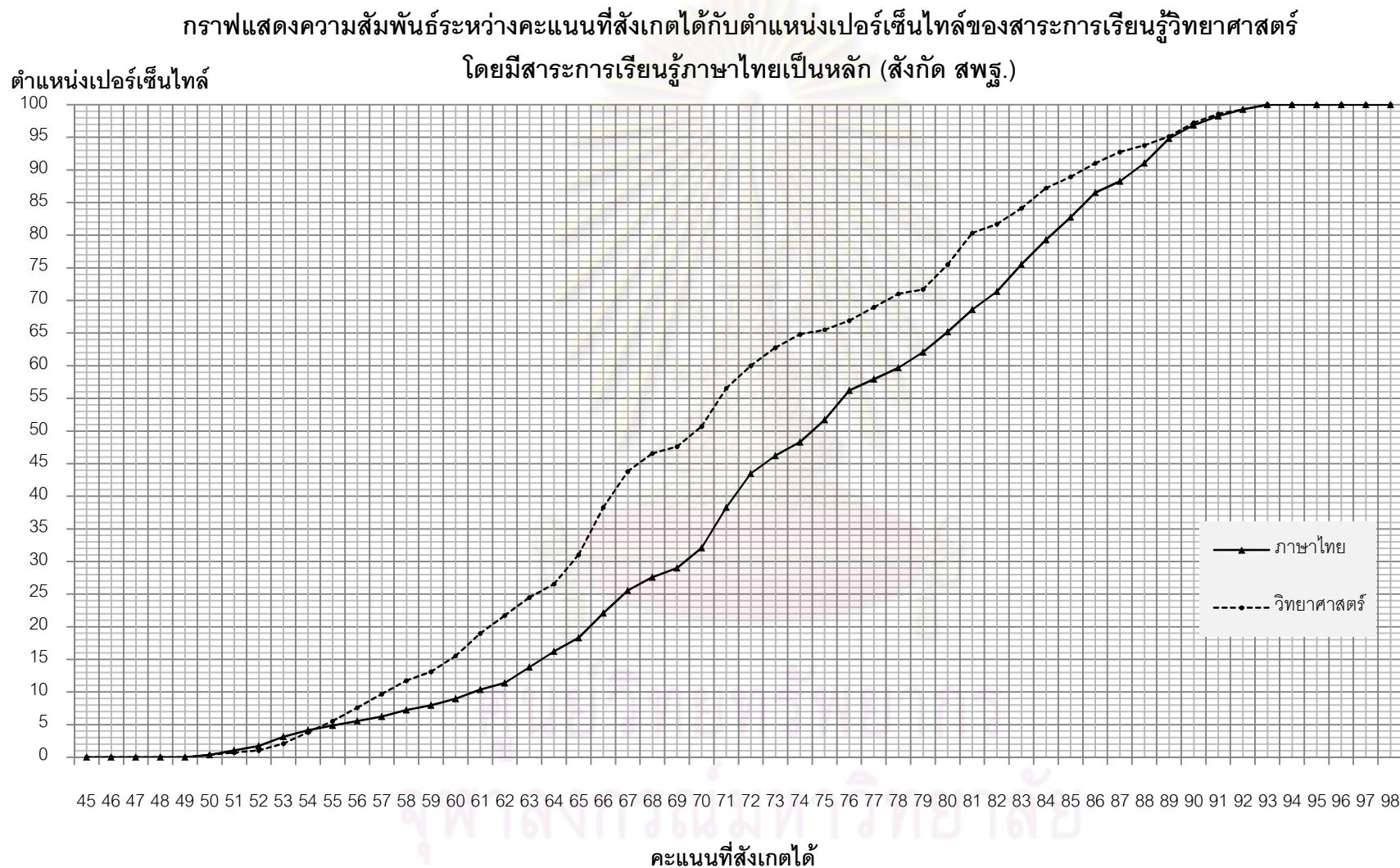
คะแนนที่ สังเกตได้	ภาษาไทย		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์	
	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์
65	5	18.28	3	35.52	10	31.03
66	6	22.07	5	38.28	11	38.28
67	4	25.52	3	41.03	5	43.79
68	2	27.59	2	42.76	3	46.55
69	2	28.97	0	43.45	0	47.59
70	7	32.07	10	46.90	9	50.69
71	11	38.28	1	50.69	8	56.55
72	4	43.45	0	51.03	2	60.00
73	4	46.21	4	52.41	6	62.76
74	2	48.28	2	54.48	0	64.83
75	8	51.72	1	55.52	2	65.52
76	5	56.21	1	56.21	2	66.90
77	0	57.93	3	57.59	4	68.97
78	5	59.66	5	60.34	2	71.03
79	2	62.07	0	62.07	0	71.72
80	7	65.17	8	64.83	11	75.52
81	3	68.62	4	68.97	3	80.34
82	5	71.38	3	71.38	1	81.72
83	7	75.52	0	72.41	6	84.14
84	4	79.31	2	73.10	3	87.24
85	6	82.76	5	75.52	2	88.97
86	5	86.55	2	77.93	4	91.03

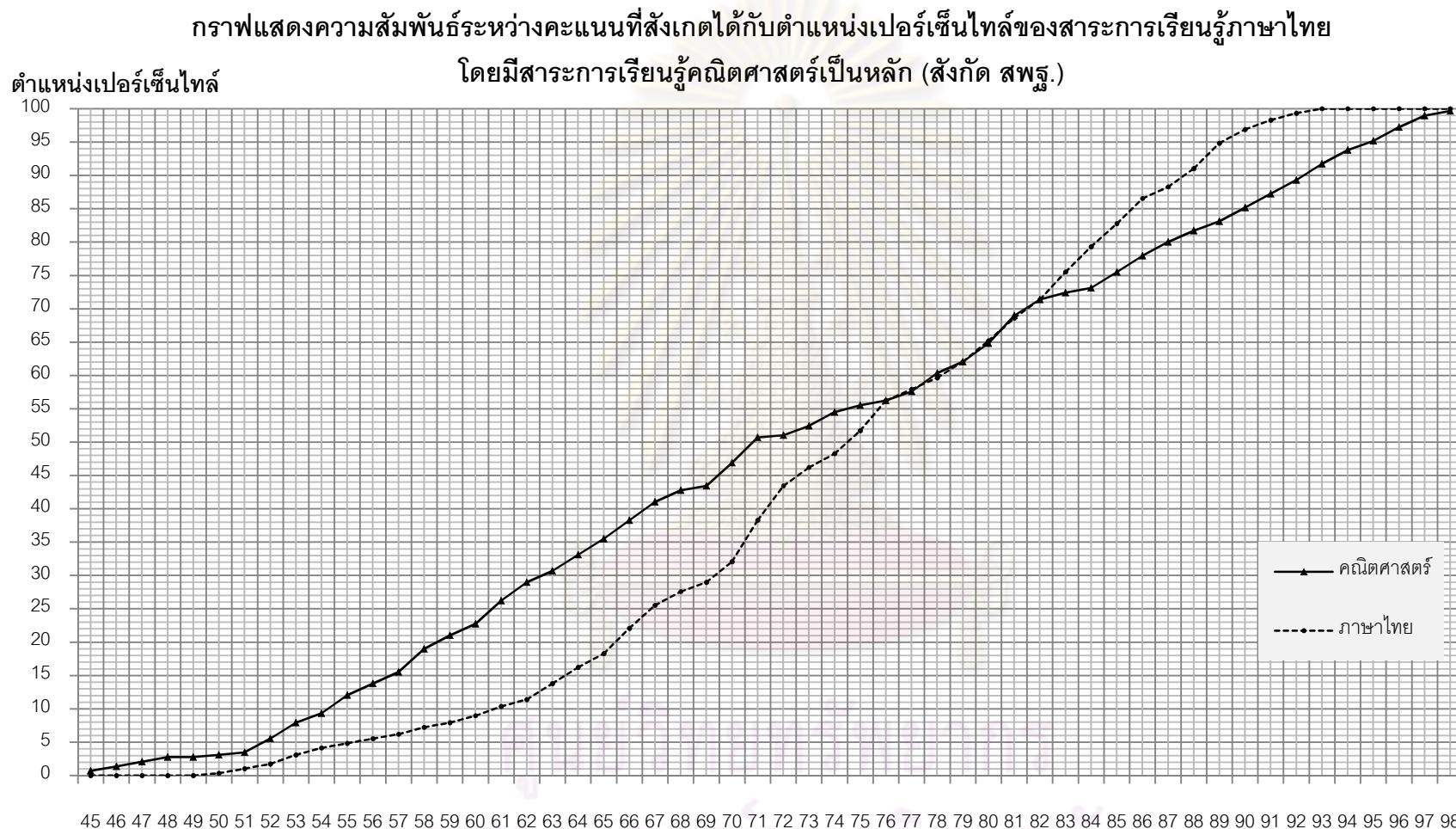
ตาราง ก1 (ต่อ)

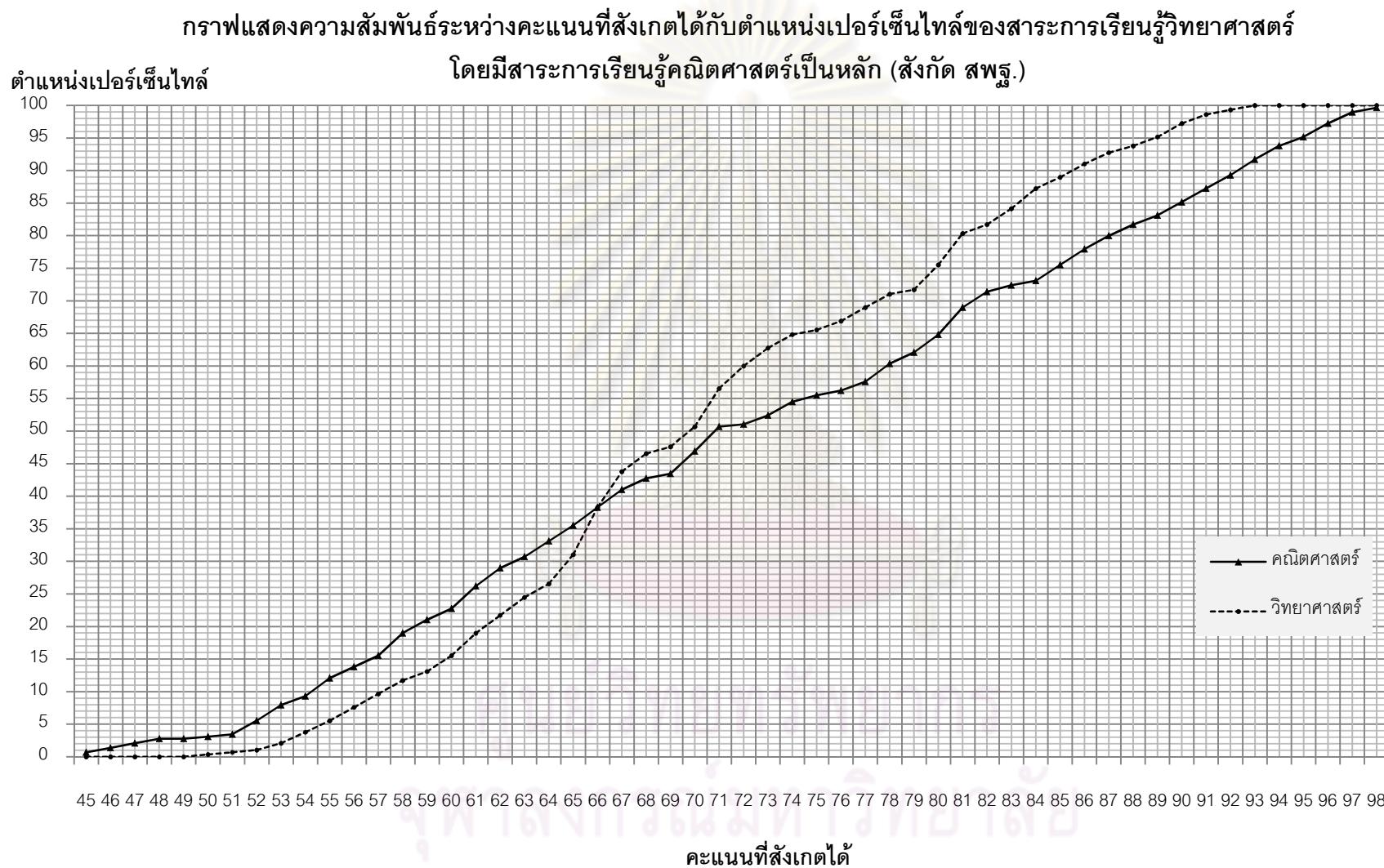
คะแนนที่ สังเกตได้	ภาษาไทย		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์	
	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์
87	0	88.28	4	80.00	1	92.76
88	8	91.03	1	81.72	2	93.79
89	3	94.83	3	83.10	2	95.17
90	3	96.90	3	85.17	4	97.24
91	1	98.28	3	87.24	0	98.62
92	2	99.31	3	89.31	2	99.31
93	0	100.00	4	91.72	0	100.00
94	0	100.00	2	93.79	0	100.00
95	0	100.00	2	95.17	0	100.00
96	0	100.00	4	97.24	0	100.00
97	0	100.00	1	98.97	0	100.00
98	0	100.00	1	99.66	0	100.00

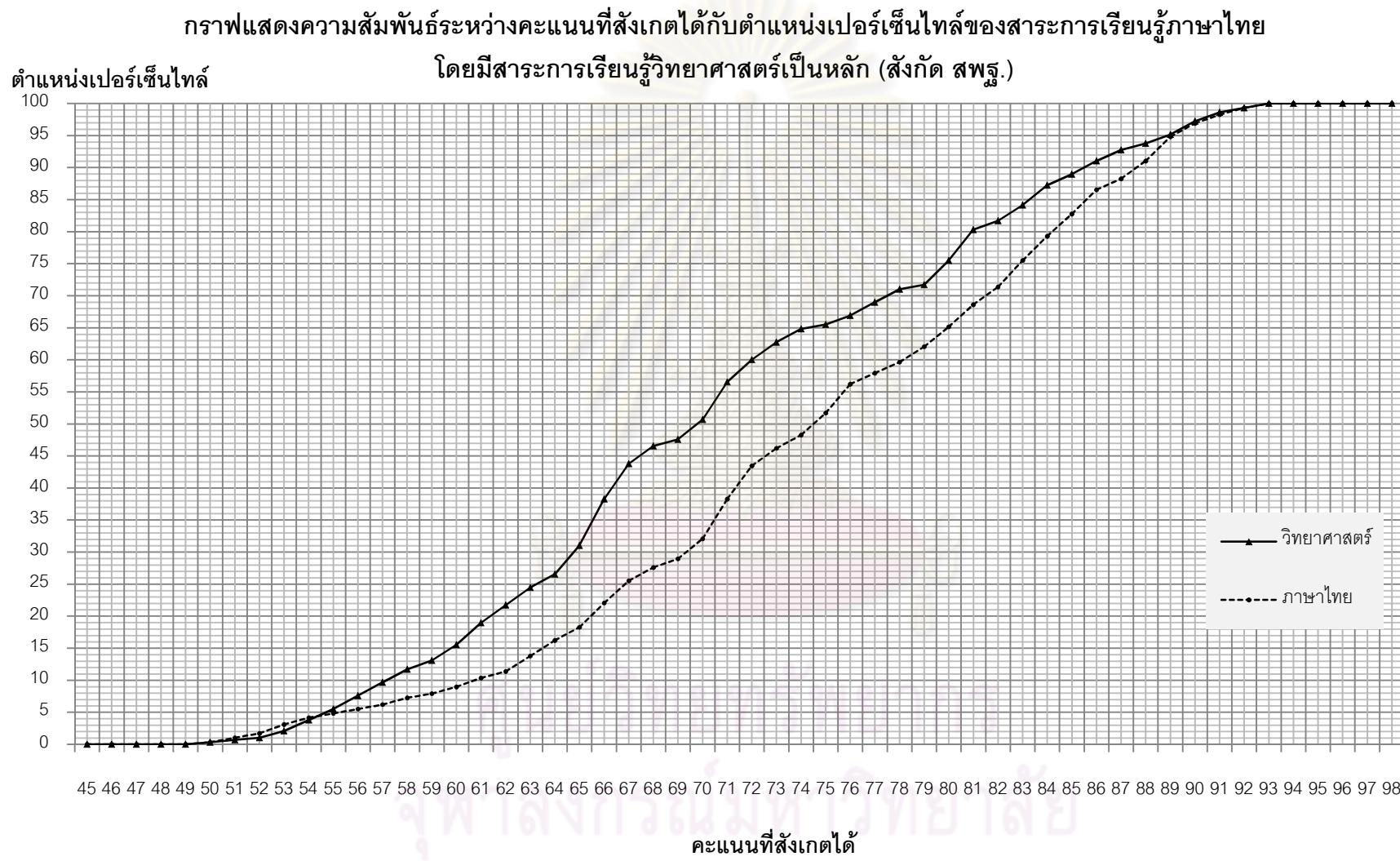
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

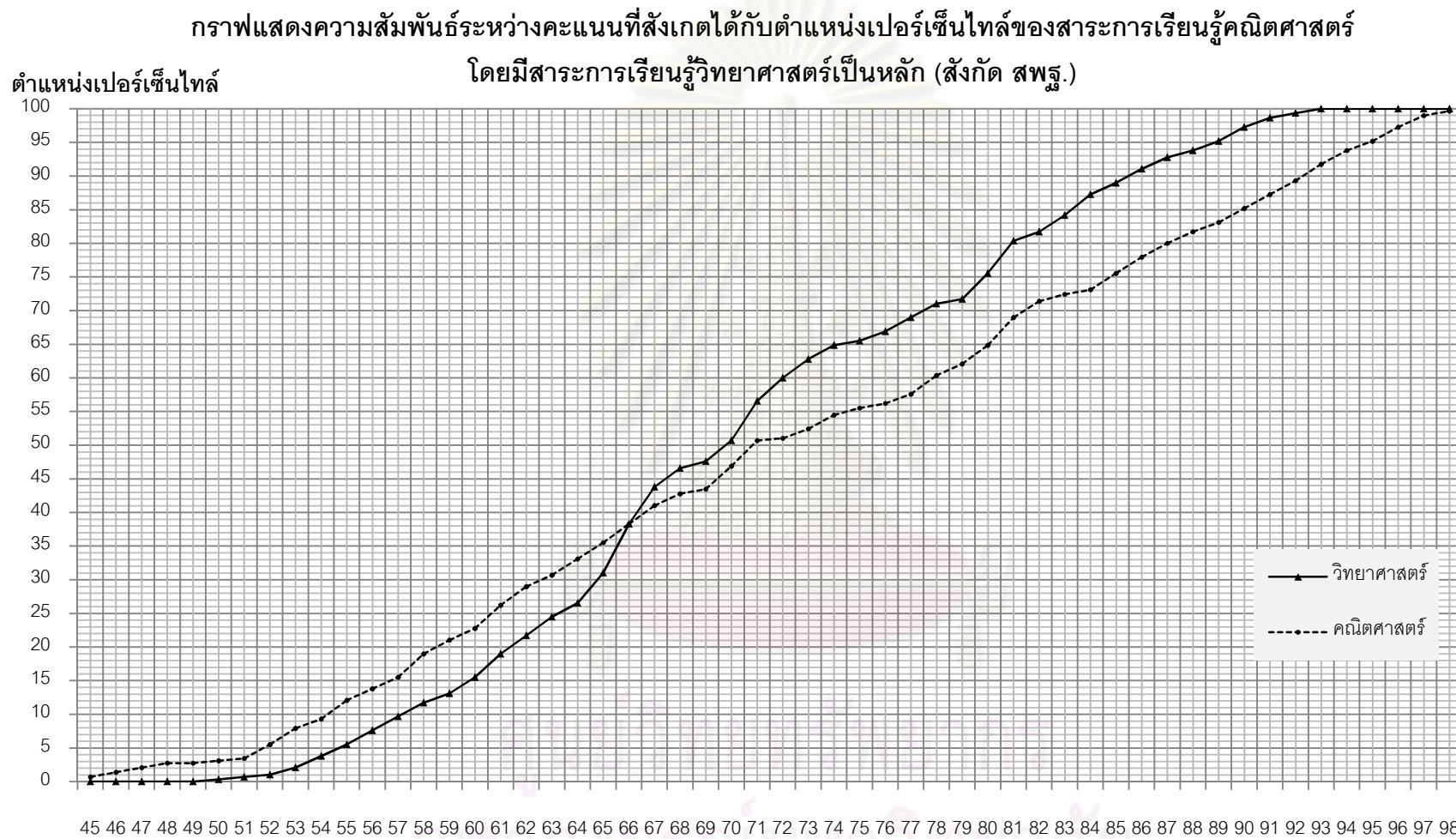

**ตาราง ก2 คะแนนความสอดคล้องด้วยเทคนิคควิเปอร์ชีนไกล์ของสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน**

คะแนนที่สังเกตได้	ภาษาไทย		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์	
	ความถี่	ตำแหน่ง 佩อร์เช่นไกล์	ความถี่	ตำแหน่ง 佩อร์เช่นไกล์	ความถี่	ตำแหน่ง 佩อร์เช่นไกล์
48	0	0.00	0	0.00	2	0.69
49	0	0.00	0	0.00	1	1.72
50	0	0.00	18	6.21	3	3.10
51	0	0.00	5	14.14	3	5.17
52	0	0.00	3	16.90	4	7.59
53	0	0.00	0	17.93	7	11.38
54	0	0.00	1	18.28	4	15.17
55	0	0.00	0	18.62	10	20.00
56	0	0.00	4	20.00	6	25.52
57	1	0.34	5	23.10	6	29.66
58	0	0.69	1	25.17	3	32.76
59	2	1.38	10	28.97	1	34.14
60	3	3.10	5	34.14	23	42.41
61	2	4.83	2	36.55	2	51.03
62	3	6.55	4	38.62	13	56.21
63	3	8.62	5	41.72	6	62.76
64	10	13.10	8	46.21	6	66.90
65	7	18.97	5	50.69	6	71.03
66	7	23.79	3	53.45	7	75.52
67	6	28.28	5	56.21	5	79.66

ตาราง ก2 (ต่อ)

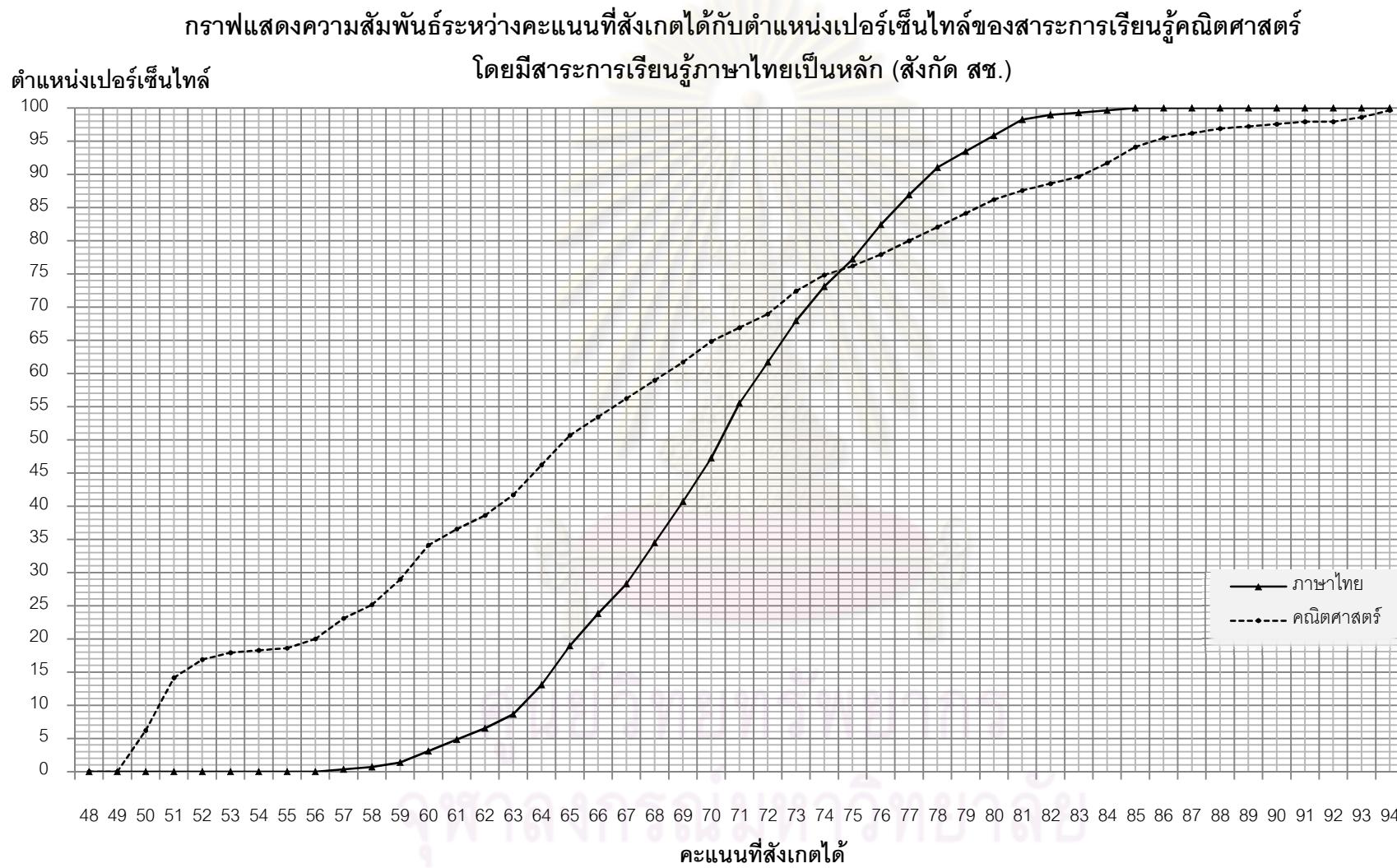
คะแนนที่สังเกตได้	ภาษาไทย		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์	
	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์
68	12	34.48	3	58.97	1	81.72
69	6	40.69	5	61.72	1	82.41
70	13	47.24	4	64.83	10	86.21
71	11	55.52	2	66.90	4	91.03
72	7	61.72	4	68.97	2	93.10
73	11	67.93	6	72.41	1	94.14
74	4	73.10	1	74.83	2	95.17
75	8	77.24	3	76.21	2	96.55
76	7	82.41	2	77.93	0	97.24
77	6	86.90	4	80.00	1	97.59
78	6	91.03	2	82.07	0	97.93
79	1	93.45	4	84.14	0	97.93
80	6	95.86	2	86.21	2	98.62
81	1	98.28	2	87.59	1	99.66
82	1	98.97	1	88.62	0	100.00
83	0	99.31	2	89.66	0	100.00
84	1	99.66	4	91.72	0	100.00
85	0	100.00	3	94.14	0	100.00
86	0	100.00	1	95.52	0	100.00
87	0	100.00	1	96.21	0	100.00
88	0	100.00	1	96.90	0	100.00
89	0	100.00	0	97.24	0	100.00

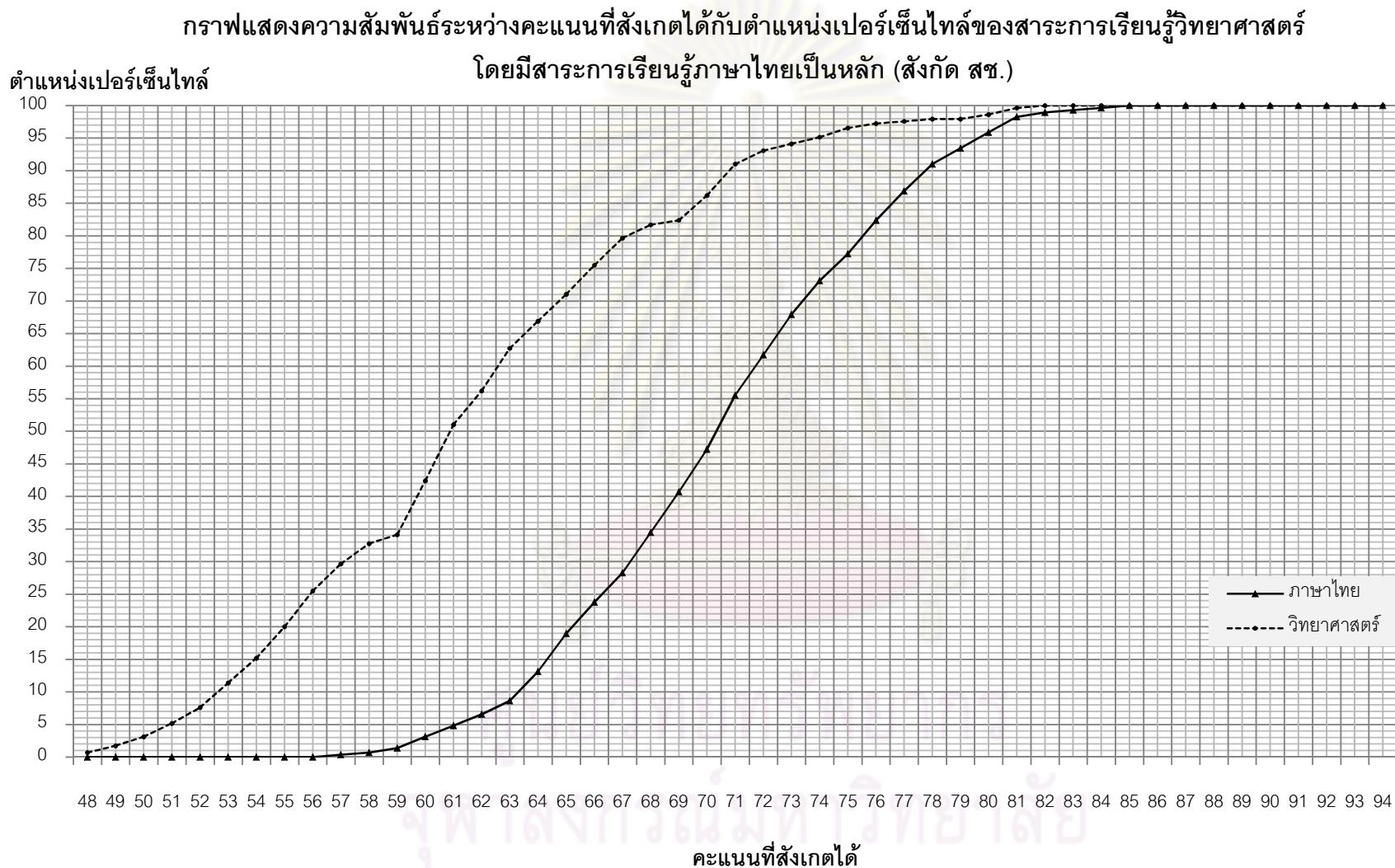
ตาราง ก2 (ต่อ)

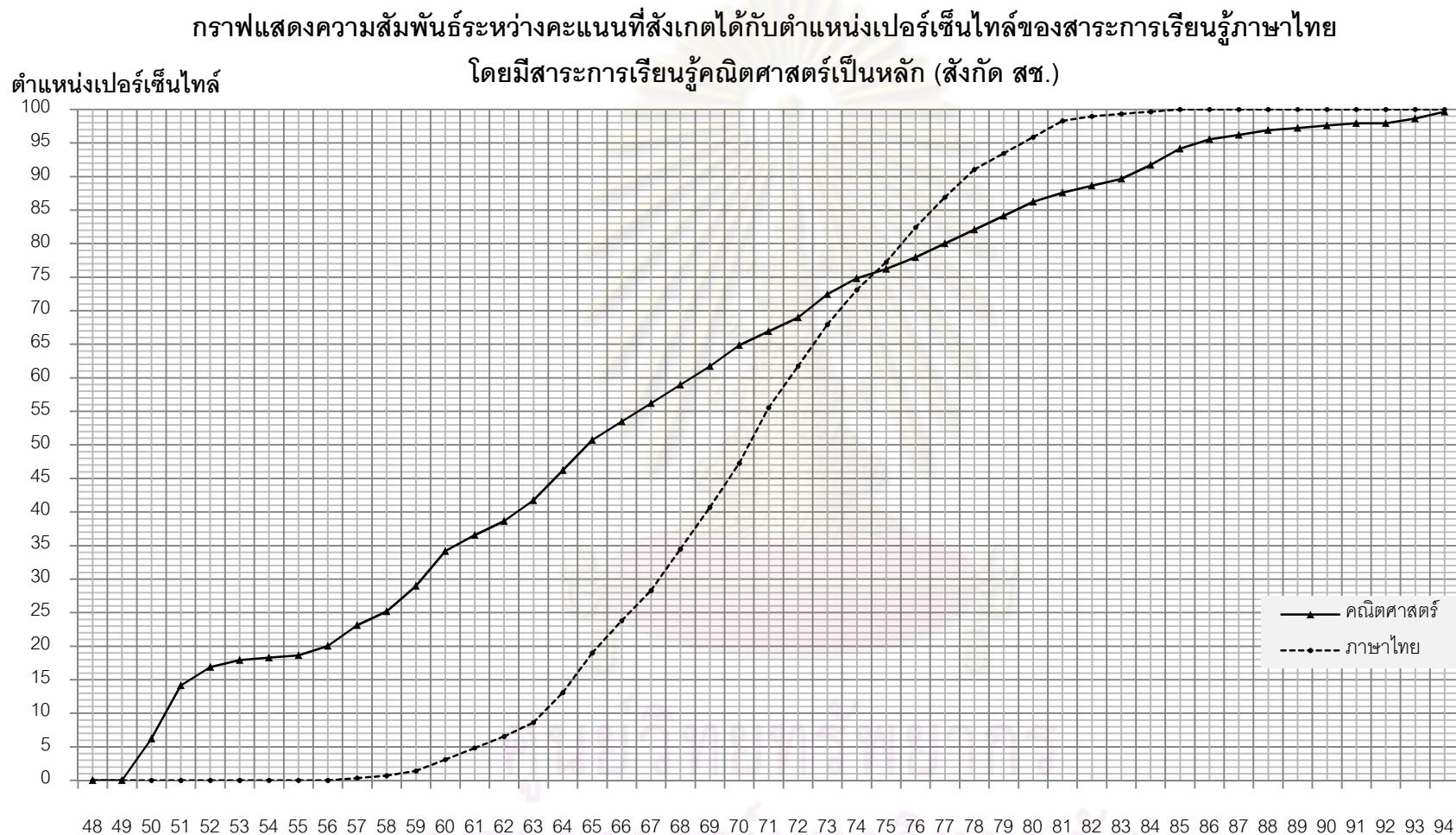
คะแนนที่สังเกตได้	ภาษาไทย		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์	
	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์
90	0	100.00	1	97.59	0	100.00
91	0	100.00	0	97.93	0	100.00
92	0	100.00	0	97.93	0	100.00
93	0	100.00	2	98.62	0	100.00
94	0	100.00	1	99.66	0	100.00

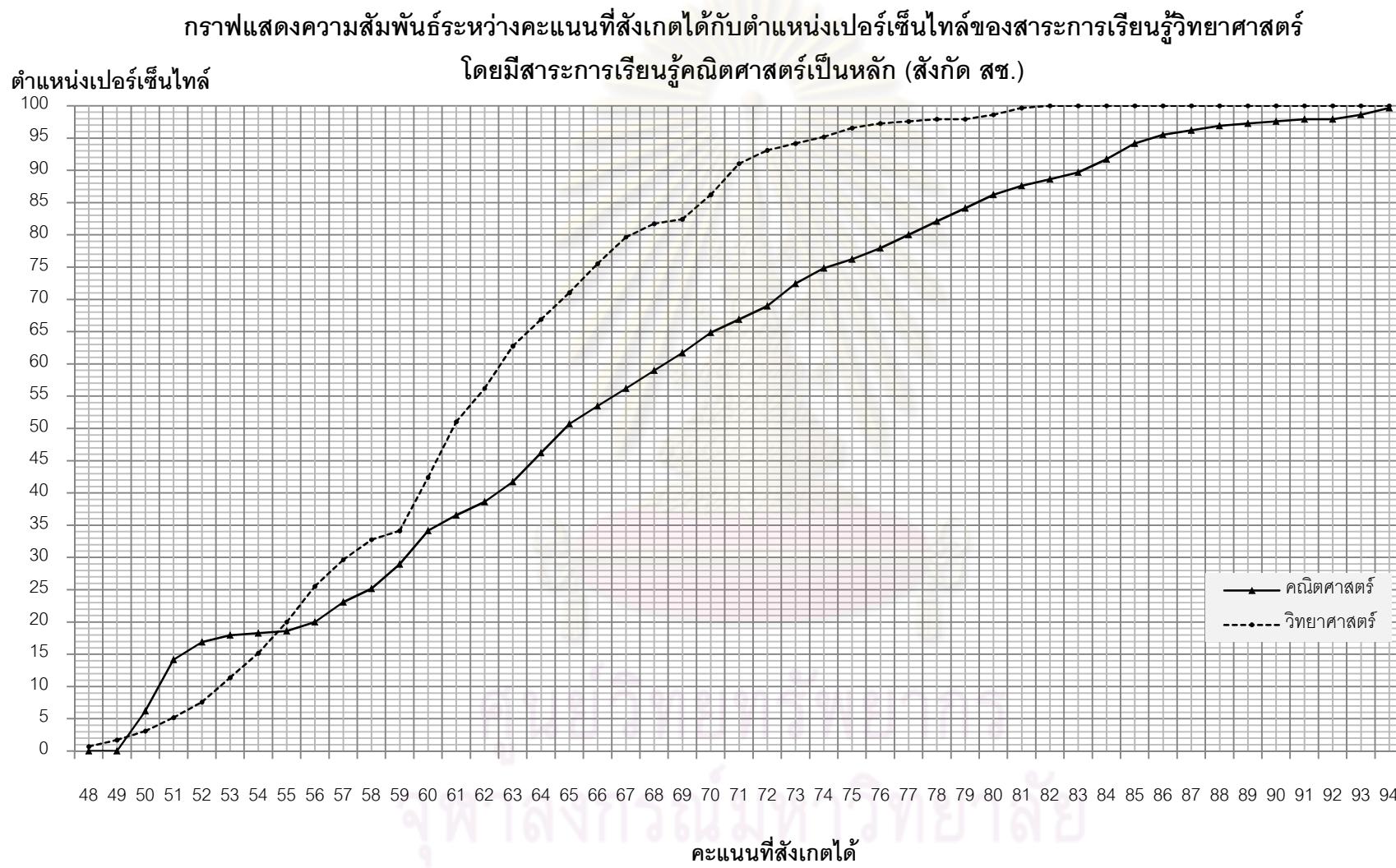

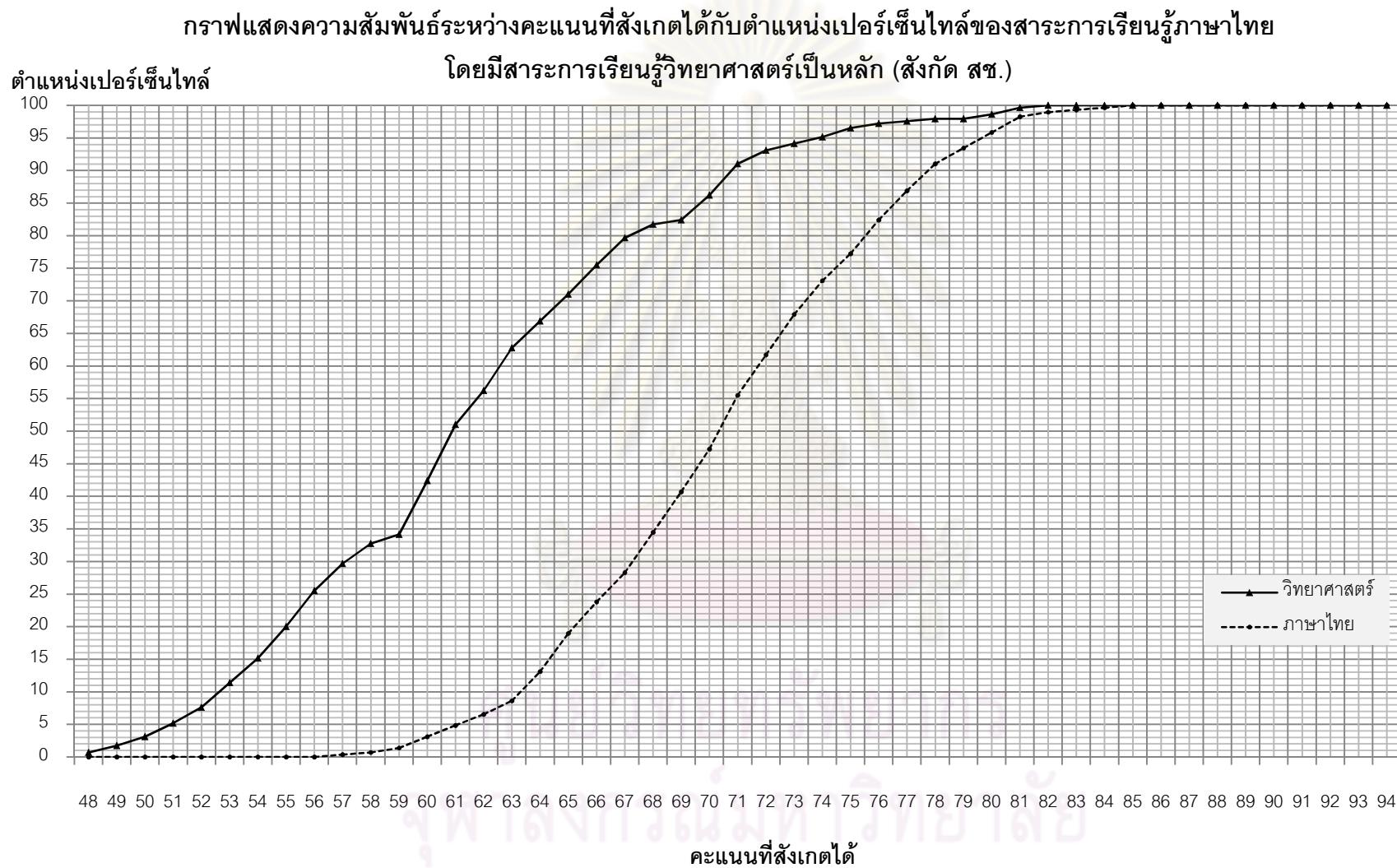
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

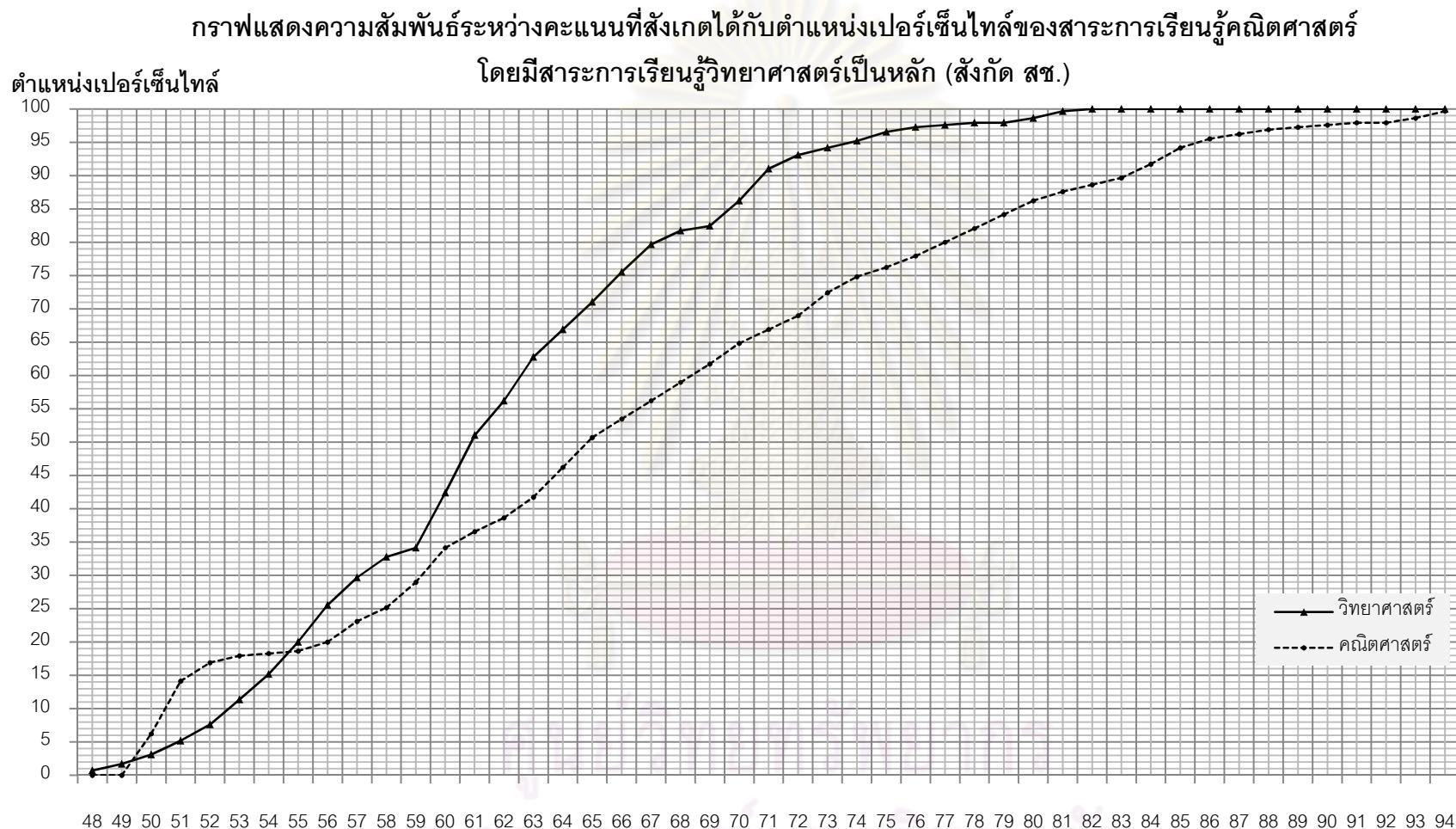

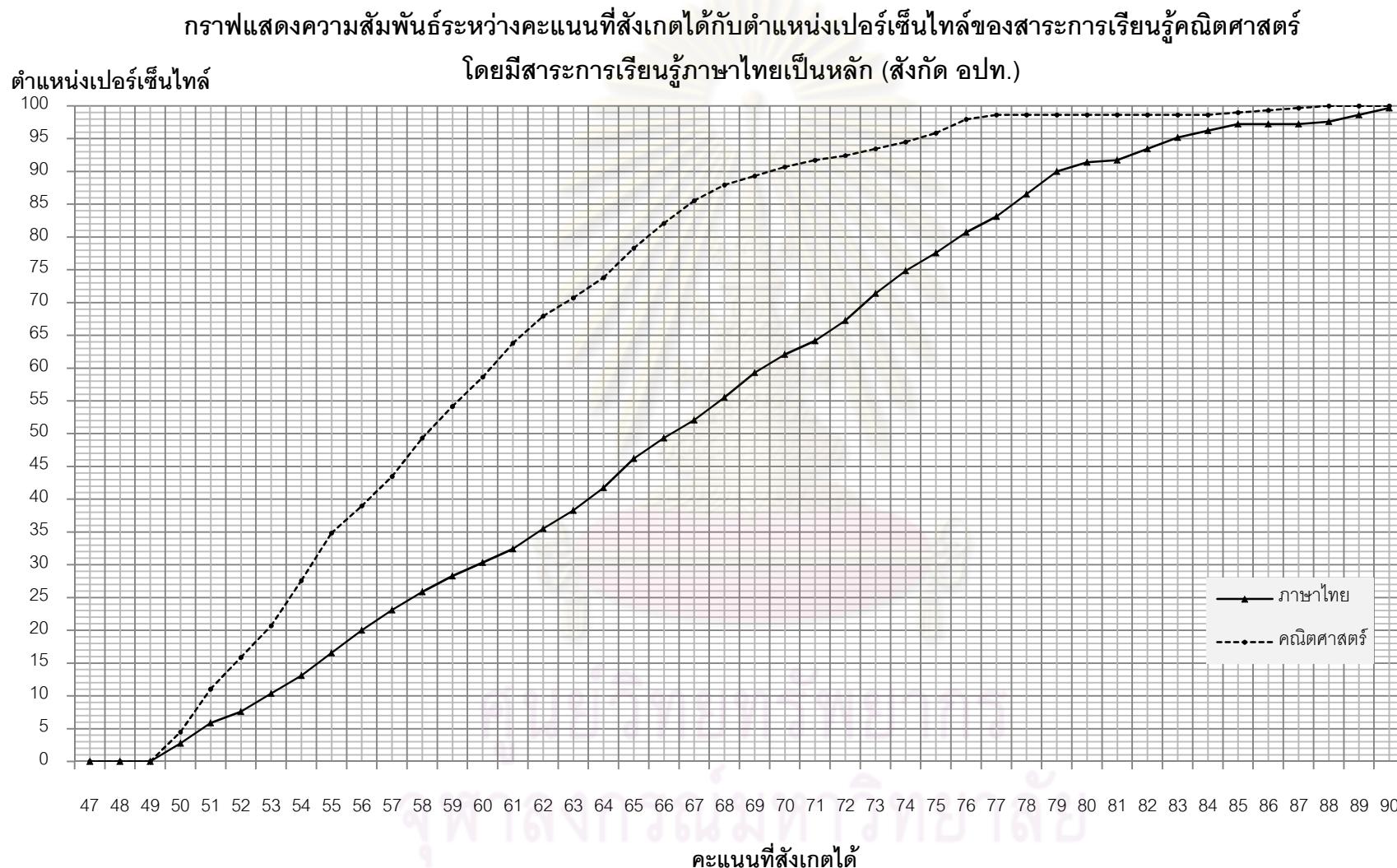

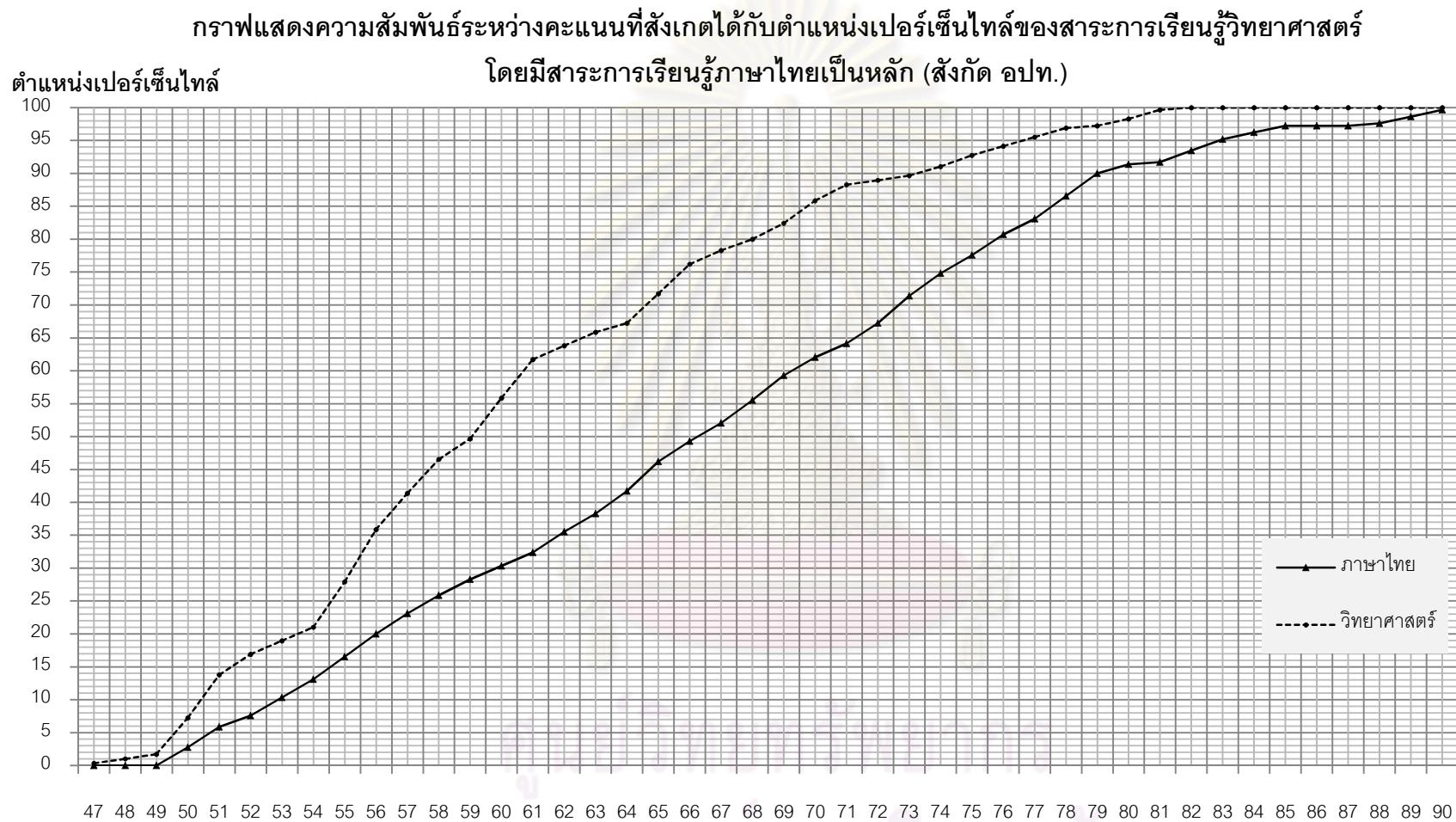
ตาราง ก3 คะแนนความสอดคล้องด้วยเทคนิคิควิเปอร์ชีนไทยของสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในสังกัดกรมส่งเสริม
การปกครองส่วนท้องถิ่น

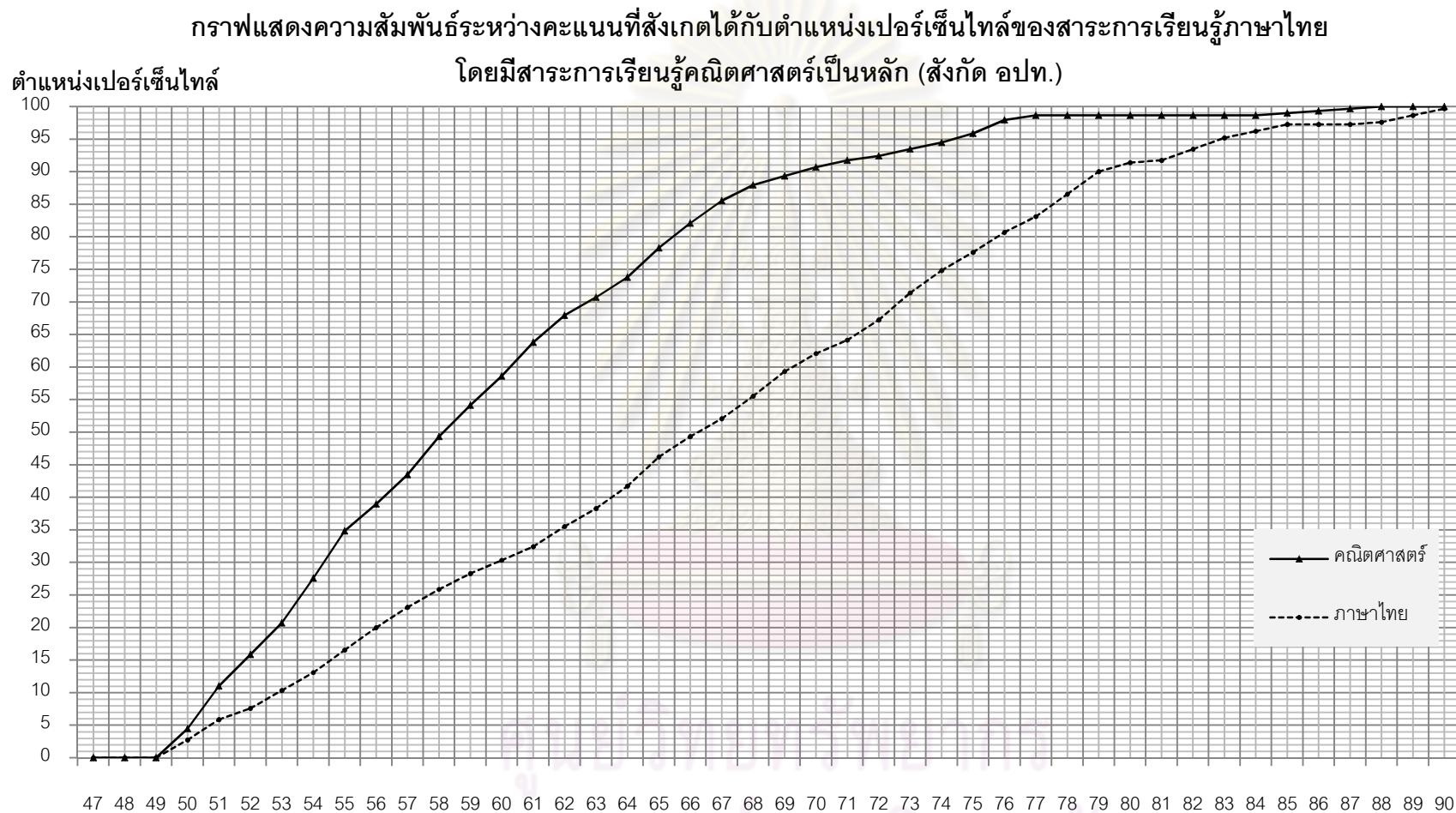
คะแนนที่สังเกตได้	ภาษาไทย		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์	
	ความถี่	ตำแหน่ง 佩อร์ชีนไทย	ความถี่	ตำแหน่ง 佩อร์ชีนไทย	ความถี่	ตำแหน่ง 佩อร์ชีนไทย
47	0	0.00	0	0.00	1	0.34
48	0	0.00	0	0.00	1	1.03
49	0	0.00	0	0.00	1	1.72
50	8	2.76	13	4.48	15	7.24
51	1	5.86	6	11.03	4	13.79
52	4	7.59	8	15.86	5	16.90
53	4	10.34	6	20.69	1	18.97
54	4	13.10	14	27.59	5	21.03
55	6	16.55	7	34.83	15	27.93
56	4	20.00	5	38.97	8	35.86
57	5	23.10	8	43.45	8	41.38
58	3	25.86	9	49.31	7	46.55
59	4	28.28	5	54.14	2	49.66
60	2	30.34	8	58.62	16	55.86
61	4	32.41	7	63.79	1	61.72
62	5	35.52	5	67.93	5	63.79
63	3	38.28	3	70.69	1	65.86
64	7	41.72	6	73.79	3	67.24
65	6	46.21	7	78.28	10	71.72
66	3	49.31	4	82.07	3	76.21

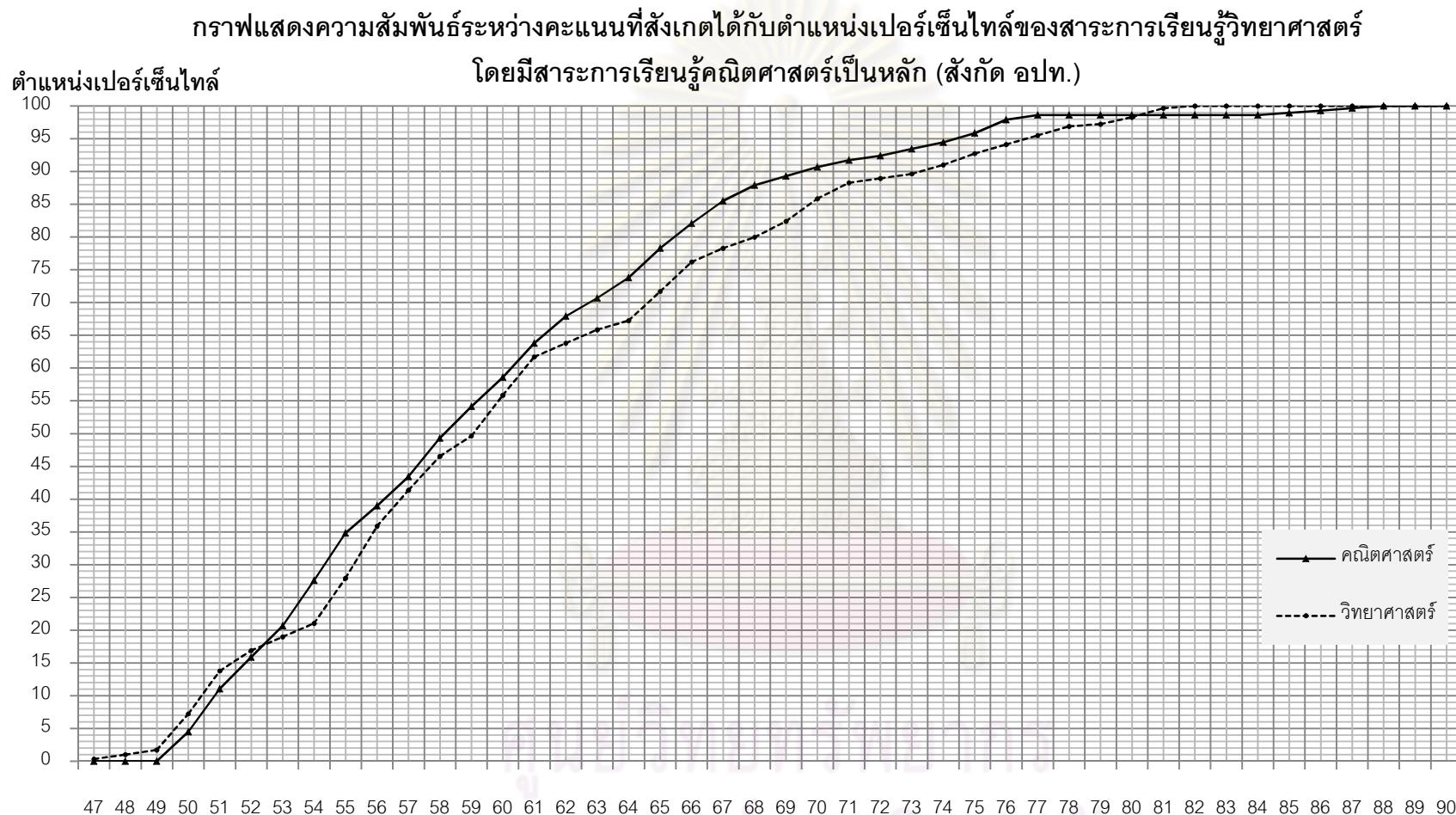
ตาราง ก3 (ต่อ)

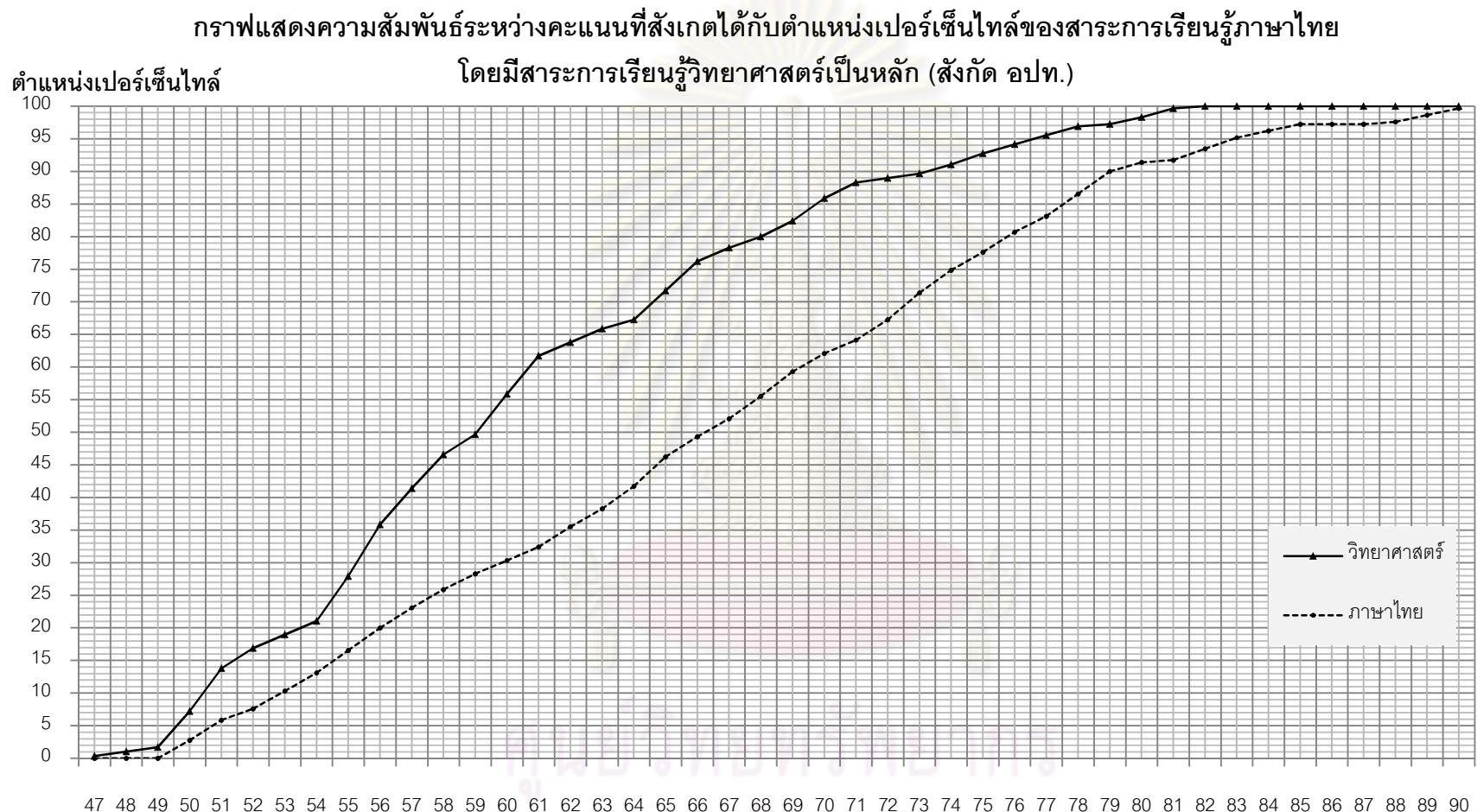
คะแนนที่สังเกตได้	ภาษาไทย		คณิตศาสตร์		วิทยาศาสตร์	
	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์	ความถี่	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นไทล์
67	5	52.07	6	85.52	3	78.28
68	5	55.52	1	87.93	2	80.00
69	6	59.31	3	89.31	5	82.41
70	2	62.07	1	90.69	5	85.86
71	4	64.14	2	91.72	2	88.28
72	5	67.24	0	92.41	0	88.97
73	7	71.38	3	93.45	2	89.66
74	3	74.83	0	94.48	2	91.03
75	5	77.59	4	95.86	3	92.76
76	4	80.69	2	97.93	1	94.14
77	3	83.10	0	98.62	3	95.52
78	7	86.55	0	98.62	1	96.90
79	3	90.00	0	98.62	0	97.24
80	1	91.38	0	98.62	3	98.28
81	0	91.72	0	98.62	1	99.66
82	5	93.45	0	98.62	0	100.00
83	0	95.17	0	98.62	0	100.00
84	3	96.21	0	98.62	0	100.00
85	0	97.24	1	98.97	0	100.00
86	0	97.24	0	99.31	0	100.00
87	0	97.24	1	99.66	0	100.00
88	1	97.59	0	100.00	0	100.00
89	2	98.62	0	100.00	0	100.00
90	1	99.66	0	100.00	0	100.00

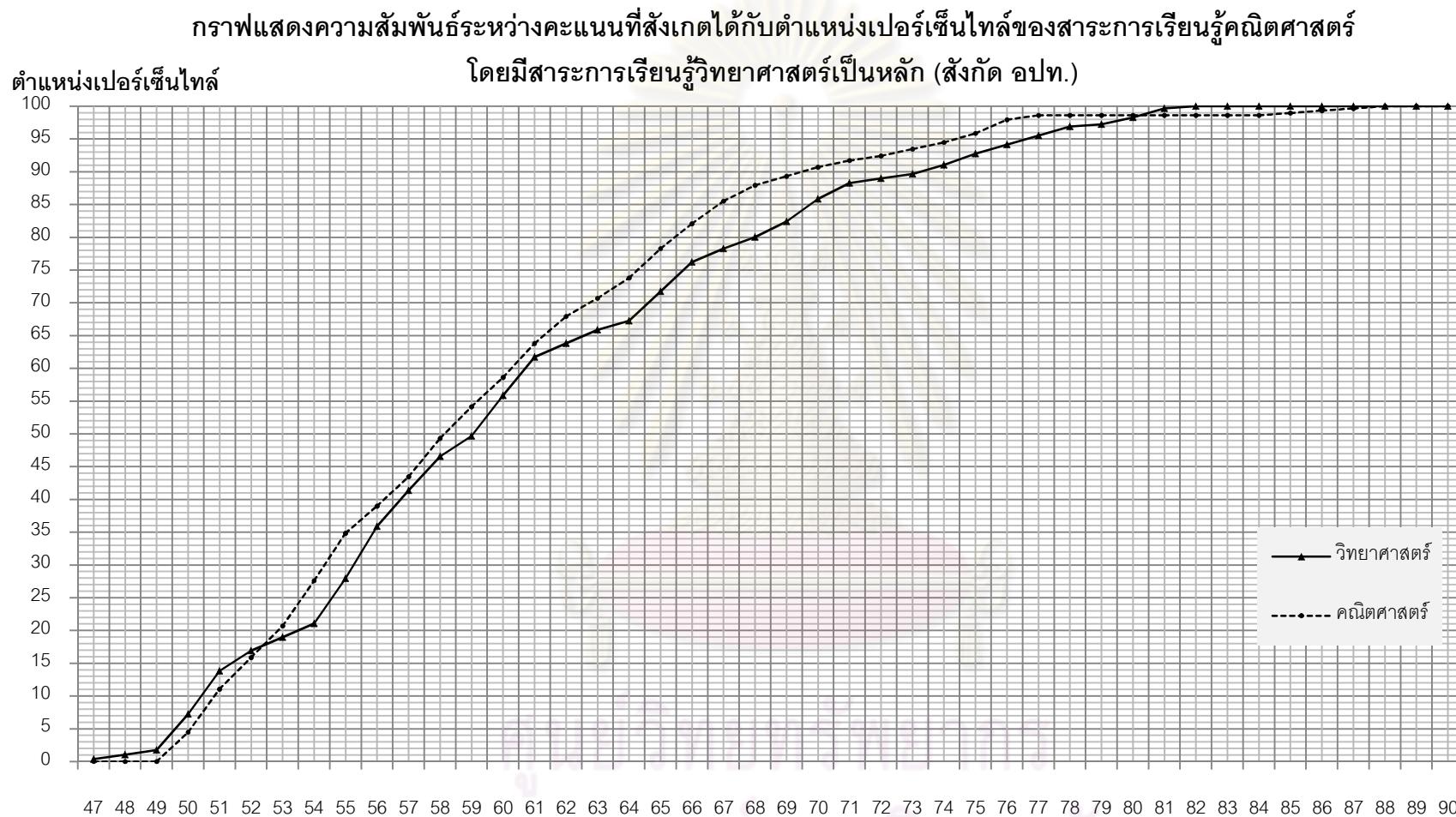

ภาคผนวก ๖

การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เว็นไท์แบบพรีสมูท (presmooth)

- ตารางคะแนนความสอดคล้อง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ตารางคะแนนความสอดคล้อง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเอกชน
- ตารางคะแนนความสอดคล้อง ในสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตาราง ข1 คะแนนความสอดคล้องแต่ละสาระการเรียนรู้หลักด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบ
พรีสมูท(presmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

คะแนน ที่สังเกต ได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
45	45.85	44.50	44.59	44.50	47.01	48.05
46	47.57	44.57	45.13	44.51	48.27	49.69
47	49.32	45.00	45.73	44.59	49.24	51.05
48	51.19	45.82	46.35	44.97	50.06	52.33
49	53.06	46.80	46.84	45.64	50.83	53.48
50	54.86	47.93	47.44	46.30	51.58	54.51
51	56.54	49.25	47.91	46.97	52.20	55.44
52	58.04	50.72	48.48	47.77	52.81	56.29
53	59.42	52.34	48.97	48.63	53.44	57.09
54	60.67	54.03	49.54	49.56	53.98	57.84
55	61.81	55.79	50.08	50.56	54.58	58.57
56	62.88	57.56	50.68	51.67	55.12	59.26
57	63.87	59.27	51.30	52.89	55.70	59.94
58	64.81	60.92	51.97	54.21	56.26	60.60
59	65.71	62.49	52.69	55.63	56.84	61.26
60	66.56	63.96	53.46	57.10	57.45	61.92
61	67.38	65.36	54.28	58.60	58.05	62.57
62	68.17	66.67	55.17	60.13	58.69	63.22
63	68.93	67.90	56.12	61.66	59.34	63.87
64	69.67	69.07	57.13	63.19	60.03	64.53

ตาราง ข1 (ต่อ)

คะแนน ที่สังเกต ได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
65	70.39	70.19	58.21	64.72	60.74	65.18
66	71.09	71.26	59.34	66.25	61.49	65.84
67	71.78	72.29	60.54	67.76	62.27	66.50
68	72.45	73.28	61.79	69.26	63.08	67.16
69	73.11	74.23	63.10	70.75	63.94	67.83
70	73.75	75.15	64.46	72.22	64.82	68.50
71	74.39	76.05	65.87	73.68	65.75	69.17
72	75.02	76.92	67.33	75.12	66.72	69.85
73	75.63	77.77	68.84	76.55	67.72	70.53
74	76.24	78.60	70.39	77.95	68.76	71.22
75	76.85	79.41	71.98	79.34	69.83	71.91
76	77.45	80.21	73.60	80.70	70.94	72.61
77	78.04	80.99	75.25	82.05	72.09	73.32
78	78.63	81.75	76.93	83.36	73.27	74.03
79	79.21	82.50	78.63	84.65	74.49	74.75
80	79.80	83.24	80.35	85.92	75.74	75.48
81	80.38	83.98	82.07	87.15	77.02	76.22
82	80.96	84.70	83.79	88.35	78.33	76.97
83	81.54	85.41	85.50	89.51	79.67	77.72
84	82.12	86.13	87.19	90.64	81.03	78.49
85	82.71	86.85	88.84	91.73	82.41	79.27
86	83.29	87.55	90.43	92.77	83.81	80.07

ตาราง ข1 (ต่อ)

คะแนน ที่สังเกต ได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
87	83.89	88.28	91.95	93.75	85.21	80.88
88	84.48	89.03	93.36	94.67	86.59	81.70
89	85.10	89.77	94.64	95.51	87.96	82.55
90	85.72	90.52	95.74	96.27	89.28	83.42
91	86.36	91.33	96.64	96.92	90.54	84.32
92	87.03	92.18	97.34	97.44	91.77	85.25
93	87.73	93.05	97.90	97.92	92.95	86.23
94	88.47	93.94	98.25	98.23	94.07	87.26
95	89.30	94.84	98.41	98.40	95.14	88.37
96	90.26	95.77	98.48	98.47	96.19	89.62
97	91.43	96.71	98.50	98.49	97.20	91.13
98	93.22	97.66	98.50	98.50	98.20	93.20

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตาราง ข2 คะแนนความสอดคล้องแต่ละสาระการเรียนรู้หลักด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบ
พรีสมูท (presmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน**

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
48	58.49	56.79	47.50	47.64	47.50	48.85
49	60.40	58.69	47.50	48.09	47.50	50.23
50	61.62	60.09	47.50	48.82	47.50	51.28
51	62.58	61.31	47.50	49.73	47.50	52.17
52	63.38	62.40	47.50	50.80	47.50	52.98
53	64.08	63.40	47.50	52.03	47.51	53.72
54	64.74	64.35	47.51	53.40	47.53	54.42
55	65.35	65.27	47.52	54.88	47.59	55.08
56	65.92	66.17	47.57	56.45	47.75	55.72
57	66.48	67.06	47.67	58.11	48.11	56.34
58	67.00	67.93	47.87	59.83	48.65	56.94
59	67.52	68.79	48.24	61.60	49.23	57.52
60	68.01	69.63	48.77	63.41	49.93	58.10
61	68.50	70.46	49.48	65.24	50.75	58.66
62	68.98	71.26	50.40	67.08	51.65	59.22
63	69.44	72.05	51.54	68.92	52.62	59.78
64	69.90	72.81	52.89	70.75	53.64	60.32
65	70.35	73.55	54.43	72.56	54.71	60.87
66	70.79	74.27	56.14	74.34	55.81	61.41
67	71.23	74.97	58.00	76.08	56.93	61.96

ตาราง ข2 (ต่อ)

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
68	71.66	75.64	59.97	77.78	58.08	62.49
69	72.08	76.30	62.05	79.41	59.25	63.04
70	72.50	76.95	64.22	81.00	60.44	63.58
71	72.92	77.56	66.47	82.50	61.67	64.14
72	73.32	78.19	68.80	83.94	62.94	64.68
73	73.73	78.80	71.20	85.29	64.25	65.24
74	74.13	79.38	73.66	86.56	65.61	65.80
75	74.53	80.01	76.16	87.75	67.04	66.37
76	74.94	80.56	78.66	88.84	68.52	66.95
77	75.33	81.19	81.12	89.83	70.08	67.53
78	75.73	81.78	83.48	90.72	71.67	68.13
79	76.14	82.37	85.71	91.50	73.31	68.74
80	76.52	83.01	87.74	92.22	74.99	69.36
81	76.95	83.57	89.50	92.83	76.65	70.00
82	77.35	84.25	91.01	93.32	78.32	70.65
83	77.78	84.90	92.21	93.74	79.98	71.33
84	78.22	85.48	93.14	94.10	81.54	72.04
85	78.65	86.24	93.81	94.30	83.14	72.77
86	79.13	86.95	94.24	94.41	84.57	73.52
87	79.59	87.56	94.42	94.46	86.07	74.34
88	80.14	88.37	94.48	94.49	87.38	75.22

ตาราง ข2 (ต่อ)

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
89	80.67	89.20	94.49	94.50	88.69	76.15
90	81.29	90.00	94.50	94.50	90.00	77.17
91	81.99	90.75	94.50	94.50	91.20	78.31
92	82.78	91.49	94.50	94.50	92.31	79.63
93	83.81	92.46	94.50	94.50	93.37	81.29
94	85.31	93.45	94.50	94.50	94.38	83.61

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ตาราง ข3 คะแนนความสอดคล้องแต่ละสาระการเรียนรู้หลักด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบ
พรีสมูท (presmooth) ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น**

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
47	46.60	46.80	47.76	47.59	47.35	46.66
48	47.28	47.91	48.70	48.65	48.08	47.57
49	48.49	49.43	49.45	49.66	48.77	48.49
50	50.06	51.22	49.97	50.63	49.38	49.42
51	52.06	53.19	50.54	51.54	49.89	50.46
52	54.31	55.16	50.97	52.38	50.42	51.57
53	56.64	57.05	51.46	53.18	50.91	52.78
54	58.92	58.81	51.87	53.95	51.42	54.07
55	61.06	60.44	52.30	54.70	51.92	55.39
56	63.03	61.96	52.73	55.44	52.44	56.74
57	64.83	63.40	53.16	56.19	52.97	58.06
58	66.49	64.75	53.59	56.95	53.53	59.34
59	68.02	66.05	54.04	57.72	54.11	60.59
60	69.44	67.30	54.49	58.51	54.72	61.80
61	70.77	68.50	54.97	59.33	55.36	62.98
62	72.03	69.66	55.46	60.16	56.03	64.12
63	73.22	70.80	55.98	61.02	56.72	65.23
64	74.34	71.90	56.52	61.89	57.43	66.30
65	75.42	72.98	57.10	62.79	58.19	67.35
66	76.44	74.03	57.69	63.71	58.96	68.38
67	77.43	75.06	58.32	64.65	59.76	69.37

ตาราง ข3 (ต่อ)

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
68	78.37	76.07	58.99	65.62	60.57	70.34
69	79.27	77.06	59.68	66.61	61.42	71.29
70	80.13	78.03	60.41	67.63	62.29	72.21
71	80.96	78.99	61.18	68.68	63.18	73.11
72	81.76	79.94	61.98	69.76	64.09	73.97
73	82.51	80.87	62.81	70.88	65.02	74.82
74	83.25	81.78	63.68	72.03	65.97	75.63
75	83.95	82.68	64.59	73.21	66.94	76.43
76	84.61	83.55	65.55	74.43	67.93	77.21
77	85.26	84.42	66.55	75.71	68.94	77.97
78	85.87	85.28	67.59	77.03	69.96	78.70
79	86.44	86.11	68.69	78.38	71.01	79.42
80	87.01	86.90	69.84	79.79	72.07	80.14
81	87.51	87.64	71.04	81.23	73.14	80.83
82	88.04	88.34	72.31	82.68	74.24	81.49
83	88.46	89.01	73.64	84.14	75.35	82.21
84	88.95	89.48	75.07	85.51	76.48	82.90
85	89.32	90.04	76.57	86.89	77.65	83.55
86	89.69	90.32	78.21	88.11	78.86	84.30
87	90.07	90.45	79.97	89.15	80.12	85.09
88	90.30	90.49	81.92	90.01	81.44	85.90
89	90.43	90.50	84.12	90.42	82.99	86.81
90	90.49	90.50	86.77	90.49	84.91	87.99

ภาคผนวก ค

การสร้างคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsmooth)

- ตารางคะแนนความสอดคล้อง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ตารางคะแนนความสอดคล้อง ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเอกชน
- ตารางคะแนนความสอดคล้อง ในสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิน

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตาราง ค1 คะแนนความสอดคล้องแต่ละสาระการเรียนรู้หลักด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
45	49.79	44.95	42.07	42.84	45.06	50.63
46	51.54	45.84	42.61	43.22	46.19	52.32
47	52.21	46.73	43.16	43.60	47.31	52.96
48	52.00	47.62	43.70	43.98	48.43	53.30
49	52.00	48.00	44.25	44.36	49.55	53.46
50	53.01	49.40	44.80	44.74	50.68	53.61
51	53.48	50.29	45.34	45.11	51.85	53.90
52	55.71	51.14	46.71	45.58	52.72	54.61
53	58.51	52.31	50.07	47.18	53.61	56.11
54	60.42	53.57	51.00	51.26	54.23	57.02
55	62.22	55.74	51.86	52.09	54.67	58.32
56	62.90	58.28	52.12	52.87	55.11	59.46
57	63.68	60.40	52.39	53.99	55.54	60.11
58	64.95	61.83	52.70	54.81	55.92	60.89
59	65.00	62.69	53.20	55.49	56.28	61.00
60	66.29	63.64	53.79	56.83	56.75	62.48
61	67.32	65.02	54.30	58.14	57.38	63.76
62	68.75	65.91	54.84	59.46	58.17	64.57
63	69.65	66.65	56.11	60.45	59.40	64.98
64	70.19	67.65	57.25	61.23	60.25	65.31
65	70.59	69.66	58.04	63.06	60.97	65.64
66	70.94	71.02	59.55	66.13	62.12	65.96
67	71.27	72.07	60.75	69.03	63.42	66.27

ตาราง ค1 (ต่อ)

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
68	71.60	72.89	61.44	69.79	64.27	66.57
69	72.09	73.64	62.22	70.23	64.00	67.06
70	73.55	74.71	63.60	71.71	65.20	68.17
71	74.50	76.28	66.19	75.71	65.98	69.67
72	74.89	78.08	68.94	78.03	66.93	70.07
73	75.18	79.14	69.77	79.29	68.14	70.33
74	75.00	79.00	70.36	79.00	69.41	70.00
75	75.87	80.12	72.36	80.12	70.20	70.88
76	76.26	80.53	75.46	80.49	70.85	71.12
77	76.92	81.11	77.04	81.02	71.35	71.43
78	78.00	81.72	78.00	81.64	71.93	71.95
79	79.00	82.27	79.00	82.55	72.85	72.78
80	79.99	83.04	80.01	85.00	74.57	74.31
81	81.06	83.98	80.94	87.04	76.81	76.95
82	81.82	84.68	82.34	88.31	78.53	78.48
83	82.26	85.37	84.92	89.57	79.96	79.34
84	82.60	86.37	86.78	90.91	81.03	79.68
85	83.03	87.42	88.79	91.90	82.50	80.01
86	83.56	87.96	90.53	92.74	83.67	80.40
87	84.13	88.33	91.52	93.43	84.57	80.97
88	84.64	88.67	92.73	94.16	86.05	81.74
89	85.09	89.26	94.70	95.09	88.59	82.58
90	85.62	90.25	95.84	95.97	89.81	83.30
91	86.43	91.34	96.47	96.55	90.60	84.08

ตาราง ค1 (ต่อ)

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
92	87.50	92.02	97.25	97.26	91.98	85.12
93	88.12	93.02	97.44	97.45	92.98	86.36
94	88.59	94.02	97.64	97.65	93.98	87.80
95	89.21	95.01	97.83	97.84	94.99	88.91
96	90.23	96.01	98.02	98.03	95.99	90.05
97	91.68	97.01	98.21	98.22	97.00	91.64
98	95.84	98.00	98.40	98.41	98.00	95.80

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ค2 คะแนนความสอดคล้องแต่ละสาระการเรียนรู้หลักด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsMOOTH) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
48	50.26	57.82	47.00	48.68	44.43	38.83
49	55.77	59.17	47.00	49.02	44.00	45.67
50	62.08	60.07	47.96	50.00	45.17	51.57
51	64.02	61.23	48.14	49.76	45.54	53.60
52	64.49	62.55	48.32	50.14	45.91	54.32
53	64.00	63.69	48.00	50.56	46.28	54.00
54	64.00	64.38	48.00	51.50	46.00	54.00
55	64.94	65.20	48.87	55.79	47.02	54.83
56	65.24	66.41	49.05	58.13	47.39	55.06
57	65.77	67.16	49.23	59.05	47.76	55.42
58	66.42	67.57	49.42	59.58	48.12	55.92
59	67.14	67.93	49.00	60.33	48.81	56.91
60	67.88	69.42	49.68	63.10	49.93	58.66
61	68.30	70.41	49.84	65.11	50.82	59.45
62	68.66	71.13	49.99	67.02	51.59	59.73
63	69.22	72.11	50.28	69.28	52.35	59.98
64	69.00	72.84	50.94	71.00	53.41	60.34
65	70.36	73.54	55.26	72.64	54.80	60.93
66	70.73	74.62	57.35	74.65	55.63	61.55
67	71.10	75.38	58.83	76.72	56.78	61.99
68	71.00	75.83	60.23	77.64	59.18	62.37

ตาราง ค2 (ต่อ)

คะแนนที่ สั่งเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
69	71.00	76.21	62.64	78.44	59.00	62.00
70	72.45	76.91	64.23	80.25	60.48	63.41
71	72.82	77.94	66.74	83.60	61.83	64.00
72	73.24	78.76	69.01	84.54	62.87	64.60
73	73.85	79.44	71.50	85.10	64.26	65.22
74	74.42	79.00	73.24	85.83	65.46	65.00
75	74.82	80.08	75.51	87.29	66.42	66.12
76	75.17	80.27	78.15	88.62	68.55	66.55
77	75.54	80.42	80.67	89.63	70.10	67.24
78	75.94	80.00	83.61	90.24	71.08	68.52
79	76.36	80.00	84.65	90.90	72.30	69.47
80	76.76	81.21	86.95	92.98	74.73	69.90
81	77.10	82.76	92.48	93.09	79.62	70.16
82	77.38	83.63	93.19	93.19	80.61	70.39
83	77.70	84.50	93.34	93.30	81.24	70.68
84	78.30	85.37	93.44	93.40	82.39	71.31
85	79.30	86.24	93.54	93.51	83.54	72.89
86	79.77	87.11	93.65	93.61	84.70	74.12
87	79.99	87.98	93.75	93.72	85.85	74.82
88	80.16	88.85	93.85	93.82	87.00	75.48
89	80.30	89.72	93.95	93.93	88.16	76.36
90	80.43	90.59	94.05	94.03	89.31	77.51

ตาราง ค2 (ต่อ)

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
91	80.59	91.46	94.15	94.13	90.46	79.09
92	80.84	92.33	94.25	94.24	91.62	79.63
93	81.25	93.20	94.35	94.34	92.77	80.14
94	89.44	94.07	94.45	94.45	93.92	89.71

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง ค3 คะแนนความสอดคล้องแต่ละสาระการเรียนรู้หลักด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพซทสมูท (postsmooth) ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิน

คะแนนที่ สังเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
47	47.04	47.32	46.97	47.29	46.84	46.85
48	48.11	48.95	47.90	48.87	47.51	47.55
49	49.19	49.59	48.83	49.45	48.18	48.26
50	50.41	51.82	49.76	50.42	49.35	49.68
51	53.18	54.15	50.19	51.52	49.76	50.47
52	54.82	55.05	50.46	52.16	50.05	51.70
53	56.32	55.60	50.90	52.61	50.39	53.75
54	58.80	56.46	51.48	53.16	50.88	54.97
55	61.70	58.92	52.12	54.03	51.92	55.81
56	63.24	62.04	52.81	55.26	53.57	56.55
57	64.40	63.90	53.40	56.56	54.38	57.44
58	65.97	65.10	53.75	57.46	54.73	58.76
59	67.56	66.27	54.06	58.20	55.02	59.00
60	68.89	68.11	55.00	59.46	56.00	60.40
61	70.80	69.69	54.64	60.49	55.56	61.95
62	72.12	70.78	55.16	61.03	55.97	63.82
63	72.85	71.51	55.81	61.48	56.46	64.75
64	73.66	72.12	56.00	62.14	57.07	65.44
65	75.16	73.13	57.45	63.41	57.91	66.96
66	76.60	74.46	58.02	64.48	58.80	68.79
67	77.76	75.17	58.57	65.02	59.51	69.92

ตาราง ค3 (ต่อ)

คะแนนที่ สั่งเกตได้	คะแนนความสอดคล้อง					
	ภาษาไทยเป็นหลัก		คณิตศาสตร์เป็นหลัก		วิทยาศาสตร์เป็นหลัก	
	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	คณิตศาสตร์
68	78.34	75.79	59.36	65.49	59.96	70.98
69	78.00	76.75	60.07	66.16	60.45	72.47
70	79.46	77.79	60.61	67.09	61.26	73.58
71	80.62	78.33	61.11	68.03	62.25	74.29
72	81.56	78.62	61.88	68.70	63.83	74.81
73	81.99	79.02	63.24	69.41	64.91	75.41
74	82.41	79.93	64.27	70.56	65.57	76.18
75	83.75	81.59	64.90	72.35	66.71	77.38
76	87.65	82.39	65.55	73.78	68.27	79.64
77	88.00	83.50	66.31	74.76	69.21	80.39
78	88.00	84.21	67.33	75.30	70.31	80.74
79	88.00	84.78	69.36	75.00	72.92	81.11
80	88.78	88.65	70.53	76.27	74.04	82.00
81	88.84	88.95	71.33	81.90	74.61	81.84
82	88.90	89.11	73.08	82.80	75.45	82.21
83	88.95	89.27	74.62	83.71	76.60	82.58
84	89.03	89.44	75.07	84.62	77.56	82.95
85	89.25	89.60	75.38	85.52	79.19	83.39
86	89.49	89.77	75.54	86.43	79.49	83.85
87	89.72	89.93	75.53	87.33	79.58	85.33
88	89.94	90.09	76.27	88.24	79.78	86.80
89	90.16	90.26	80.45	89.14	81.20	88.28
90	90.39	90.42	88.27	90.05	87.40	89.76

ภาคผนวก ง

ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้

- 1) ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 2) ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเอกชน
- 3) ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ ในสังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1) การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่ยึดສาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก

ตาราง ง1 จำนวนความคลาดเคลื่อนของ SAR ที่ยึด SAR ที่ใช้ในการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์																	
	คณิตศาสตร์							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	55							55	41							41		
3.5	10							10	10							10		
3	17							17	6	19						25		
2.5	13							13		29						29		
2		15	4					19			14	7				21		
1.5			11	5				16			6	6				12		
1				10	1			11			7	7				14		
0								4	4							0		
รวม	82	13	15	15	5	10	1	4	145	57	19	29	14	13	6	7	0	145

ตาราง ง2 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ตามวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบพรีสмуท (presmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบพรีสмуท																	
	คณิตศาสตร์								วิทยาศาสตร์									
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	55							55	26	15						41		
3.5		8	2					10		10						10		
3			2	5	10			17		25						25		
2.5				5	8			13		29						29		
2					9	10		19		6	15					21		
1.5						16		16		12						12		
1						3	8	11		7						7		
0							4	4								0		
รวม	55	8	4	5	15	17	29	12	145	26	15	10	25	35	27	7	0	145

ตาราง ง3 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ตามวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบโพสท์.smooth ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบโพสท์.smooth																	
	คณิตศาสตร์								วิทยาศาสตร์									
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	55							55	26	15						41		
3.5		9	1					10			10					10		
3			6	1	10			17				25				25		
2.5				10	3			13				29				29		
2					15	4		19				3	18			21		
1.5						16		16				12				12		
1							4	7	11				7			7		
0								4	4							0		
รวม	55	9	7	1	20	18	24	11	145	26	15	10	25	32	30	7	0	145

2) การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่ยึดສาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก

ตาราง ง4 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์																	
	ภาษาไทย							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	54							54	41							41		
3.5		12	8					20	10							10		
3			6	15	7			28	6	10	9					25		
2.5				19				19		8	11	10				29		
2					7	3	2	12			11	10				21		
1.5						6	6				6	6				12		
1						3	3	6			3	4				7		
0								0								0		
รวม	54	12	14	15	33	3	11	3	145	57	10	17	11	21	16	9	4	145

ตาราง ง5 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบพรีสмуท (presmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบพรีสмуท																	
	ภาษาไทย							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	54							54	15	26						41		
3.5		20						20			10					10		
3	21	7						28			8	17				25		
2.5			19					19				29				29		
2		1	11					12			3	18				21		
1.5				2	4			6			6	6				12		
1					3	3		6			6	1				7		
0								0								0		
รวม	54	41	27	13	7	3	0	0	145	15	26	18	49	24	12	1	0	145

ตาราง ง6 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบโพสทสมูท (postsmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบโพสทสมูท																	
	ภาษาไทย							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	54							54	20	21						41		
3.5		20						20			10					10		
3		21	7					28			16	9				25		
2.5			19					19			29					29		
2			7	5				12			11	10				21		
1.5			2	4				6			10	2				12		
1				4	2			6			6	1				7		
0								0								0		
รวม	54	41	33	7	4	4	2	0	145	20	21	26	49	20	8	1	0	145

3) การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่ยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก

ตาราง ง7 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์																	
	ภาษาไทย								คณิตศาสตร์									
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	39	8	7					54	55							55		
3.5			20					20	9	1						10		
3			2	26				28	7	10						17		
2.5				4	15			19	5	8						13		
2					7	5		12		9	10					19		
1.5						6	6				1	15				16		
1							6	6			3	8				11		
0								0			4	4						
รวม	39	8	29	30	22	11	6	0	145	64	8	15	17	11	18	8	4	145

ตาราง ง8 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบ พรีสมูท (presmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบพรีสมูท																	
	ภาษาไทย							คณิตศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	54							54	55							55		
3.5	20							20	10							10		
3	28							28	6	11						17		
2.5		19						19		13						13		
2		10	2					12		9	10					19		
1.5			4	2				6		1	15					16		
1				4	2			6		3	8					11		
0								0			4					4		
รวม	74	28	19	10	6	2	4	2	145	65	6	11	13	9	11	18	12	145

ตาราง ง9 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท (postsmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท																	
	ภาษาไทย							คณิตศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	54							54	55							55		
3.5	20							20	10							10		
3	2	26						28	2	5	10					17		
2.5		19						19		2	8	3				13		
2			10	2				12			9	10				19		
1.5				4	2			6			6	10				16		
1					5	1	6				3	8				11		
0							0				4	4						
รวม	76	26	19	10	6	2	5	1	145	67	5	12	8	12	16	13	12	145

ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

1) การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่ยึดສารวการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก

ตาราง ง10 จำนวนความคลาดเคลื่อนของ SAR ที่ยึด SAR ที่ใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ตามวิธีอัคเเบร์เช่นไทร์
ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอัคเเบร์เช่นไทร์																	
	คณิตศาสตร์								วิทยาศาสตร์									
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	10	11						21	3								3	
3.5		15						15	3								3	
3		1	16					17	5	14							19	
2.5			21					21		14	6						20	
2			13	11				24		50							50	
1.5				20				20		26							26	
1				9	18			27		4	17						21	
0								0				1	2				3	
รวม	10	27	50	40	18	0	0	0	145	11	28	56	30	17	1	2	0	145

ตาราง ง11 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบ พรีสмуท (presmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสмуท																
	คณิตศาสตร์								วิทยาศาสตร์								
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0
4	21							21	3							3	
3.5	10	5						15	1	2						3	
3		7	10					17	2	17						19	
2.5			8	13				21	20							20	
2					19	5	24			50	50						
1.5						20	20				26	26					
1							27	27			21	21					
0							0				3	3					
รวม	31	5	7	10	8	13	19	52	145	0	3	1	4	17	20	50	145

ตาราง ง12 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท (postsmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท																	
	คณิตศาสตร์								วิทยาศาสตร์									
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	21							21	1	2						3		
3.5	10	5						15		1	2					3		
3		11	6					17		2	17					19		
2.5			8	13				21		1	19					20		
2				24	24						50	50						
1.5				16	4	20					26	26						
1					27	27					21	21						
0						0					3	3						
รวม	31	5	11	6	8	13	40	31	145	1	2	1	4	18	19	50	50	145

2) การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่ยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก

ตาราง ง13 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์																	
	ภาษาไทย							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	9							9	3							3		
3.5	13	15						28	3							3		
3		15	31					46	19							19		
2.5			18	20				38	1	13	6					20		
2				21	21					12	15	23				50		
1.5					3	3				10	16					26		
1						0					21	21						
0						0					1	2	3					
รวม	22	15	15	31	18	20	24	0	145	26	13	18	15	33	16	22	2	145

ตาราง ง14 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบ พรีสмуท (presmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสмуท																	
	ภาษาไทย								วิทยาศาสตร์									
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	9							9		3						3		
3.5	28							28		3						3		
3	46							46		5	14					19		
2.5	38							38		20						20		
2	13	8						21		12	38					50		
1.5		3						3		26						26		
1								0		21						21		
0								0		1	2					3		
รวม	0	37	97	11	0	0	0	0	145	0	0	3	8	46	64	22	2	145

ตาราง ง15 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท (postsmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท																	
	ภาษาไทย							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	9							9		3						3		
3.5	28							28		3						3		
3	4	42						46		5	14					19		
2.5		38						38		20						20		
2	10	11						21		27	23					50		
1.5		3						3		26						26		
1								0		15	6					21		
0								0		3	3					3		
รวม	0	41	90	14	0	0	0	0	145	0	0	3	8	61	64	6	3	145

3) การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่ยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก

ตาราง ง16 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ระดับผลการเรียนรู้ตาม คะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์																	
	ภาษาไทย							คณิตศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	2	7						9	3	4	14					21		
3.5		13	15					28		4	11					15		
3			15	31				46			11	6				17		
2.5				18	20			38				21				21		
2					21	21					19	5				24		
1.5						3	3					20				20		
1							0				4	23				27		
0							0									0		
รวม	2	7	13	30	49	20	21	3	145	3	4	18	22	46	29	23	0	145

ตาราง ง17 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบ พรีสмуท (presmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ระดับผลการเรียนรู้ตาม คะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสмуท																	
	ภาษาไทย							คณิตศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	9							9	21							21		
3.5	28							28	15							15		
3	4	42						46	17							17		
2.5	24	14						38	5	11	5					21		
2		21						21		8	11	5				24		
1.5			3					3			11	9				20		
1								0				9	18			27		
0								0								0		
รวม	41	66	35	3	0	0	0	0	145	58	11	13	11	16	9	9	18	145

ตาราง ง18 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท (postsSmooth) ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมเอกชน

ระดับผลการเรียนรู้ตาม คะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท																	
	ภาษาไทย							คณิตศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	9							9	21							21		
3.5	28							28	15							15		
3	15	31						46	17							17		
2.5	31	7						38	16	5						21		
2		21						21	13	6	5					24		
1.5			3					3	11	9						20		
1								0			27					27		
0								0								0		
รวม	52	62	28	3	0	0	0	0	145	53	16	18	6	16	9	27	0	145

ความคลาดเคลื่อนในการกำหนดระดับผลการเรียนรู้ ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

1) การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่ยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก

ตาราง ง19 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์ ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์																	
	คณิตศาสตร์							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	2							2	4							4		
3.5	6							6	8							8		
3	6							6	2	9						11		
2.5	21							21	13	10						23		
2		21	8					29	10	16						26		
1.5			22	12				34	9	16	15					40		
1				28	19			47			15	15				30		
0								0			2	1				3		
รวม	14	21	21	30	12	28	19	0	145	14	22	20	25	16	30	17	1	145

ตาราง ง20 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ตามวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบ พรีสмуท (presmooth) ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้ตาม คะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์แบบพรีสмуท																	
	คณิตศาสตร์							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	1	1						2		4							4	
3.5			6					6		1	7						8	
3				6				6		4	7						11	
2.5					3	18		21			10	13					23	
2						29		29			26						26	
1.5							34	34				40					40	
1							47	47				30					30	
0								0				3					3	
รวม	1	1	0	6	9	47	81	0	145	0	0	5	11	17	39	70	3	145

ตาราง ง21 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์กับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท (postsmooth) ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้ตาม คะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท																	
	คณิตศาสตร์							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	2						2			1	3						4	
3.5		6					6			1	7						8	
3			6				6			4	7						11	
2.5				3	18		21			10	13						23	
2					29		29					26					26	
1.5						34	34					17	23				40	
1						47	47					15	15				30	
0							0					3	3					
รวม	0	2	0	6	9	47	81	0	145	0	1	4	11	17	56	38	18	145

2) การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่ยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก

ตาราง ง22 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทย ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทย																	
	ภาษาไทย								วิทยาศาสตร์									
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	3	4	6					13	1	3							4	
3.5		3	19					22	4	4							8	
3			3	18				21	4	7							11	
2.5				11	14			25	23								23	
2					21			21	26								26	
1.5					4	18		22	40								40	
1						21		21	30								30	
0								0	2	1							3	
รวม	3	4	9	22	29	39	39	0	145	1	7	8	30	26	40	32	1	145

ตาราง ง23 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบ พรีสмуท (presmooth) ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสмуท																	
	ภาษาไทย							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	13							13	4							4		
3.5	22							22	8							8		
3	21							21	4	7						11		
2.5	25							25	7	16						23		
2	21							21	4	22						26		
1.5	12	10						22	2	38						40		
1	12	9						21	15	15	30							
0	0								3	3								
รวม	56	25	21	12	10	12	9	0	145	4	12	14	20	24	38	15	18	145

ตาราง ง24 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับวิทยาศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้คณิตศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพสท์สмуท (postsSmooth) ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้ ตามคะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพสท์สмуท																	
	ภาษาไทย							วิทยาศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	13							13	4							4		
3.5	22							22	5	3						8		
3	21							21	4	7						11		
2.5	25							25	10	13						23		
2		19	2					21		4	22					26		
1.5			12	10				22		2	38					40		
1				12	9		21			5	25					30		
0							0			3	3							
รวม	56	25	19	14	10	12	9	0	145	9	7	17	17	24	43	25	3	145

3) การกำหนดระดับผลการเรียนรู้ที่ยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก

ตาราง ๔๕ จำนวนความคลาดเคลื่อนของสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ โดยยึดสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์ ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้ตาม คะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเพอร์เซ็นไทล์																	
	ภาษาไทย							คณิตศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	4	9						13	2							2		
3.5		13	9					22	2	4						6		
3			10	11				21	5	1						6		
2.5				16	9			25	10	11						21		
2					21			21	14	15						29		
1.5					12	10		22	5	29						34		
1						21	21		14	33						47		
0							0									0		
รวม	4	9	13	19	27	42	31	0	145	4	9	11	25	20	43	33	0	145

ตาราง ง26 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบ พรีสмуท (presmooth) ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้ตาม คะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบพรีสмуท																	
	ภาษาไทย								คณิตศาสตร์									
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	13							13	2							2		
3.5	22							22	2							2		
3	15	6						21	4							4		
2.5	16	9						25	3	3						6		
2	15	6						21	10	11						21		
1.5		7	15					22	14	15						29		
1			12	9	21				34							34		
0								0		47						47		
รวม	50	22	24	13	15	12	9	0	145	2	2	7	13	25	49	47	0	145

ตาราง ง27 จำนวนความคลาดเคลื่อนของสารการเรียนรู้ภาษาไทยกับคณิตศาสตร์ โดยยึดสารการเรียนรู้วิทยาศาสตร์เป็นหลัก ตามวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท (postsmooth) ในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น

ระดับผลการเรียนรู้ตาม คะแนนที่สังเกตได้	ระดับผลการเรียนรู้ตามคะแนนความสอดคล้องด้วยวิธีอิควิเปอร์เซ็นไทล์แบบโพษทสมูท																	
	ภาษาไทย							คณิตศาสตร์										
	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม	4	3.5	3	2.5	2	1.5	1	0	รวม
4	13							13	2							2		
3.5	22							22		6						6		
3	3	18						21		3	3					6		
2.5	16	9						25		14	7					21		
2		19	2					21		29						29		
1.5			7	9	6			22		27	7					34		
1				12	9			21		47						47		
0								0								0		
รวม	38	34	28	9	9	18	9	0	145	2	0	9	17	36	27	54	0	145

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวจงกล บัวแก้ว เกิดเมื่อวันที่ 25 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2526 ที่อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และประเมินผลการเรียนศึกษา คณบดีศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เมื่อปีการศึกษา 2550 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณบดีครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2552

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย